கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைத் திருச்சித்திரகூட மான்மியச் சூண்யத் தேற்றம்.

இஃது

வண்ணைநகர்

S. V. R. மாரிமுத்துப் பிள்ளையால்

யாழ்ப்பாணம்

சைவப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதீச௵ வைகாசி௴.

1913.

பிழை திருத்தம்.

பிழை.	திருத்தம்.
உ-ம் பக்கம்.	
இருவேறு வழக்கினும் வேறலொருவாறுமின்றி	இருவேறு வழக்கினும் வேற லொருவாறு மின்றி எம துண்மைநூற் படை நோக்கியாதும்நிற்றலாற்றா தோடியொதுங்கி யொழிந் தும் இடையறவு படாது குழறாநிற்கின்றனர். அவ் வாறே யவர்தாம் ஆண்டுக் குழறும் அக் குழறுபாடு பற்றி எம்மனோர்க்கு நிக ழும் கேடு யாதுமின்றாம்.
ஒருவன் கரமருவு தண்டு கண்டு விரைந்து கரந்தொ ழிந்தும் தன் குரைப்பொழி யாத ஞாளியொப்ப	இது முழுதும் விலக்கப் பட்டது.
தான்றோன்றுமத்தோற்ற நோக்கிக் குரைக்குமொரு ஞாளி தன்னானை தன் மாட்டு நிகழுந் தீங்கு யாதும் திங்கட்கின்றாம்.	இது முழுதும் விலக்கப் பட்டது
நன்றிதருவாருமொரு ஞாளிகுரை செய்தால் நின் றதன் வெகுட்சியை நிறுத் தல் கடனாகும்	நன்றிதருவாரும் ...... நின்று ...... வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனாகும்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைத் திருச்சித்திரகூட மான்மியச் சூன்யத் தேற்றம்.

க. ஐசுவரியமும் மலிந்தாக்குஞ், சிவமுதின்மையிற் சேர்துமீண்டரி
யையே.

உ. அரீச்சுரனருடா வம்பலக்குணபா, லரீச்சுரமாக்கு மரிஷையவாழ்த்
துதுமே.

௩. திருமாணிகுழிசெய் திரிவிக்கிரமன், றிருமாணடியிணை சென்று
சேர்ந்துய்துமே.

௪. திருவிராமேச்சுரஞ் சேதுவினேற்றுந், திருவிராமன்செயல் சிந்தி
யார் தீயரே.

௫. ஒழிதிருவில்லொரோ வொன்றினுமொன்றிய, கழிதிருவில்லெ
மைக்காக்குமாகாக்குமே.

௬. மீன்முதற்பிறப்பினும் விமலனைவழிபடு, மான்மணிக்கெம்மக்
கதுசெயவருளுமே.

௭. அரியொருகண்ணுகந் தருளுமென்றருளிய, வரியடியவரடிவண
ங்குதும்யாமே.

௮. அரனிமைபெய்தலி னரிப்பெயருடையா, னவனிமையெய்திடி
னவ்வியைபெளிதே.

ஸ்ரீமந் நடேச சிவ பரம்பொருளது அரிய பெரிய சீரிய திருநெறி நின்று சிவாபண்டித முதலிய வுண்மை நூல்களை யாயு முறையா னுய்ந்து அச்சிவபரம்பொருளது தலைமையுட் டலைமையாய வுண்மைத்தன்மை இவ்

தென வுணர்ந்து கோடற்குரிய வுண்மைத் தவப்பேறு ஒருதலையா னொருசிறிதும் ஒருஞான்றும் ஒருவாற்றானு மின்றுதன்மேலும் தமக்குரிய பொய்நூன்முறையுங் கைவிட்டு திருவாசமுனி முதலிய அறுவேறு முனிவரிட்ட சாபமொழிப் பாந்தள்வாய்ப்பட்டு மிகப்பெரிதும் பிணங்கி பொய்மையுட் பொய்மையே மேற்கொண்டு வறிதே பிதற்றி யிரண்டுமின்றி யுழிதரும் ஐயிரவுடையரு ளொருசாரார் இஞ்ஞான்றின் இருவேறு வழக்கினும் வேறலொருவாறு மின்றி ஒருவன் கரமருவு தண்டு கண்டு விரைந்து கரந்தொழிந்தும் தன் குரைப் பொழியாத ஞாளியொப்ப எமதுண்மைநூற் படைநோக்கி யாது நிற்றலாற்றாதோடி யொதுங்கி யொழிந்தும் இடையறவு படாது குரையாநிற்கின்றனர்.

தான்றோன்று மதத்தோற்றநோக்கி குரைக்குமொரு ஞாளி தன்னானே தன்மாட்டு நிகழுந் தீங்கு யாதுந் திங்கட்கின்றாட். அவ்வாறே அவர்தாம் ஆண்டு குழறு மக்குழறுபாடுபற்றி யெம்மனோர்க்கு நிகழுங் கேடு யாதும் யாண்டும் ஒருதலையா னொருவாற்றானு மொருஞான்று மின்றும். ஆகலான் அதுபற்றி யாம் யாதுமோதவேண்டா. அல்லதூஉம் "உய்த்தனர் தேன்மழை யுதவிப்போற்றினுங் - கைத்திட றவிருமோ காஞ்சிரங்கனி - யத்தக வல்லவோ வறிவிலாதவர் - சித்தம துணர்வகை தெருட்டுகின்றதே" என்பதனான் மதம் மானம் மயக்கம் நாணின்மை அறிவின்மை முதலியனபற்றி இவ்வாறு பிதற்றுவார் ஒருவாற்றானும் தெருட்டற்பால ரல்லராதன் மேலும் "அறிவிலார்க் குரைப்பவ ரவரிற்பேதை" என்பதுபற்றி யாமொன்று மீண்டுரையாதொழிந்து அவையெல்லா மெமதணிகலமெனக் கோடலே எமது சால்பிற் கழகாம். அஃதற்றாமாயினும் "நன்றிதரு வாருமொரு ஞாளி

குறை செய்தா - னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல்கடனாகும்" என்று நயத்தானும் அன்றி இங்ஙனங் குழறும் அக்குழறுபடையுடையார் அது கழுவும் கழுவா யாதுமின்றி மிகப் பெருங் கொடிய நரகினைத் தலைப்படுதலொருதலை: ஆகலான் அதற்கிரங்குக வென்பதுபற்றி நிகழுமிரக்கத்தானும், மேலும் எமது சிவ பரம்பொருளது மிகமேலாகிய சீலத்துட்சீலம் கருவிநூன் முறை பற்றி நின்று கேளாது போதகாசிரியர் போதகமாத்திரையாற் கேட்டுச் சிந்தித்து வைகு மறிவாற்ற லிலராய்க் காதன்மாத்திரையே யுடைய ரொருசாரார்; அவர்தம் குழறுபடைபற்றி யொரோவழி மயங்காமைப்பொருட்டு ஒரு சிறுநெறி காட்டுகவென வறிவொழுக்குடைய ரீய்ந் தருளு மாணையானும் யாமிஃதெழுதுவான் புகுந்தனம். இனி அவராண்டோதும் பொருளெல்லாம் அப்பெயரோ டியாது மியைபின்மை மேலும், யாண்டும் யாதும் பிரமாண மின்மையிற் சூனியமேயாம். அவை அஃதாதல் ஸ்தாலீபுலாக நியாயம்பற்றி யீண் டொருசிறி தெடுத்துக்காட்டித் தேற்றி யொழிது மென்பது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம: என்பது ஸ்ரீராமனனுசனுப ஸ்ரீமத் லக்குமணனுக்கு வணக்கம் எனப் பொருள் படும்போலும். அல்லாக்கால் ஸ்ரீ சத்தும் இரண்டாண்டு இயைந்துநிற்றல் பொருந்தாதென்க.

இனி, அநுசன் ஸ்ரீயினையுடையன் எனவே வவ்வருத்தாபத்திபற்றி இராமன் ஸ்ரீயினை யுடையனல்லன் எனப்பட்டு உடையார்தம்மின் இல்லார் இழிசனராதல் பெறும். அஃதேல் ஸ்ரீராமஜெயம் ஸ்ரீரஸ்து என்றாற்போல வைத்து வழங்கும் வழக்குண்மையின் ஆண்டு மிவ்வாறே இன்மைப் பொருளா மென்பது முடியும். ஆகலான் அஃதவ்வாறுகோடல் பொருந்தாதாலெனின் அற்றேல்

ஒரு நிகராகாது தம்முள் தம்தரமுடைய பொருளிரண்டனுள் சிறந்த பொருட்கு மத்தபாவமும் சிறப்பில்பொருட்கு மத்பாவமும் ஆமாறு இங்ஙனந் தலைப்பெய்து கோடற்கு நியாமக மென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம்.

அஃதன்று ஆண்டுத் தனிநின்ற ஸ்ரீ தனிநிலை ஸ்ரீயேயாம். ஆகலான் நீயிர் அதுவு மொன்றாவைத் தெண்ணியிவ்வாறுகோடல்பொருந்தாதாலெனின் அற்றேல் ஈண்டு நின்னை வினவுதும் அதுவருமாறு அத்தனிநிலைமொழி அடைமொழி அடைகொளி அடையில்கிளவி யென்பவற்றுள் யாதுசொல்லோ பின்னையதாம் பிறவெனின் அஃதன்ன தொன்றன்றாம். இனி அங்ஙனம் கோடுமேனும் அஃதாண்டு யாதன்பொருட்டு வெழுந்து நின்றது? அது இந்நாற்பெயரென்பதுஞ் செல்லாது முன்னர் இந்நாற் பெயர் இஃதென வேறெடுத் தோதப்படுதலான், இனியது மூலாக்கரமென்பது மேலாது. முன்வருமக்கரமு மிதுவுந் தம்முளொப்பன வாகலானும் அவ்வக்கரக் குறி யன்னதன் றாகலானும் அல்லதூஉம் அதனை முற்கோடல் நம் வழக்கன்மையானும்.

அஃதஃதன்று. செல்வத்துட் செல்வமெனப் பொருள்பட்டு இராமனை விசேடித்து நிற்குமென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனின் அறியாதோதினும் ஆண்டு வணங்கற்குரிய பொருளாய வனுசசத்தம் அவ்விசேடியமா யொழிய வஃதன்றாய ராமசத்தம் விசேடியமாமாறு விழுக்காகாமை யாண்டையதன் றொழிக. இனி யவை தனித்தனி இரண்டனோடுஞ் சென்றியையு மென்பதூஉம் பொருந்தாது. தம்முட் டாரதம்மியமின்றி யொழிதலானும் அவை யில்வழி ஆண்டை வழிபா டியாதும் பயன் படாமையானும். அஃதன்றுபிரணவாக்கரம்முற்கோடல் நம்வழக்காத லெவ்வாறு வவ்வாறே விதனை முற்கோட

லெம்வழக்காலேலாவெனின். அற்றேல் நின்னை யீண் டொன்று வினவுதும். அஃதாமாறு அதனை அங்ஙன முற்கோடற்குரிய நியாமகமென்னை யொன்றுங் காண்கிலம். அஃதேல் நீயிரதனை யவ்வாறு முற்கோடற்குரிய நியாமகமென்னையென வீண் டெதிர்வினா நிகழுமாலோ வெனின் நிற்கொப்ப வெற்கு அதற்கு நியாமக மின்றாயினன்றோ யா மதற்கஞ்சி யொதுங்குதும். இனி அஃதுள தாயினும் யாமீண்டு நினது தில்லைத் 'திருச் சித்திரகூட மான்மியஞ் சூன்யமாதல் தேற்றுதற்பொருட்டு வெழுந்து வத்தேற்றமுறை விஃதாகலின் அஃதீண்டு நின்னை வினவினும். அவ்வாறன்றி நீ இங் ஙண்வினா முதலியன நிகழ்த்துவார் வைகுநர்வாய் வைகி அஃதியாதுங் கேட்டு மறியகில்லாய், ஒன்றனை நோக்காக்கா லின்றி நோக்கின் அவாவுங் குழவிகளொப்ப யாமோதக் கேட்டமாத்திரையானே வினவுகின்றனை. அஃது அங்ஙனமன்றி யெம்மொப்பவே வினவு முறையான் வினவுதியாயின் அஃதாண்டு விடுக்குதும். ஆகலின் அஃதீண்டு விடுத்தற்கு யாது மியைபின்றாம். அதுநிற்க

நீயோது மவ்வழக்கு யாண்டும் யாதும் ஏதுவின்றி நிகழாமையின் அஃதங்ஙன முற்கோடற்குரிய வேது ஓதல்வேண்டுமென்க. இனி அதற்கேது யாண்டுமின்மை யானும் அன்றி அஃ தீண்டோதாமையானும் அன்ன பிறவாற்றானு மஃதின்றென்பதே தேற்றம். ஆகலின் அஃதுண்டென்றோதல் போலியேயாமென்றொழிக.

இனி அது விளக்கப்பொருட்டாமென விடுப்பின் அஃதப்பொருட்டாகாமை நிருத்தநூல் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க. இனி இலக்கணை குறிப்பு தாற்பரியம் முதலியவற்றுள் யாது மீண்டைக்கேலாமை அம்முறை யுணர்ந்தார்பாற் கேட்டுணர்ந்துகொள்க. அஃ

தேல் அஃதரியது சத்தியென்னுமோவெனின் என்னும்.
என்னை அஃதாதற் கேலாமை நின் சத்தியின் வைத்து
நீயே அறிவை ஆகலான். சத்தியாய் என வருதலானும்
சிவம் சத்தியினின்று தோன்றுமென்பவாகலானும் அது
நுமக் கிழுக்காய் முடியும்போலுமெனின் நும் நூற்பொ
ருள் யாதுமறியாது பிறழவைத்தோதுந் துணையினமை
யாது எந்நூற்பொருளும் ஓதுமாறு வீண்டுத் தலைப்
படல் சாலவழகிதேபாம். அதுநிற்க, நீவிர் ஈண்டு அஃதிஃ
தென வோது மோத்து நுமமொக்கு மறிவிலாரோது
மோத்தே யாமென்றொழிக. இனி நீயிர் ஈண்டிஃதோ
துமாறெப்ப வாண்டாண்டு உருத்திரன் சங்கரன் சிவன்
நடேசன் என்று இத்தொடக்கத்தன வெல்லாம் ஒரு
பொருண்மொழி யாகவைத் தோதினிர். அவை யன்ன
வாதல் எந்நூல்பற்றிப் போதினிர். அது நுந்நூற்கண்ணும்
எந்நூற்கண்ணு மின்றாம். நுந்நூற்க ணின்மை நீயிர்
அறியுமா றெவ்வாறு. அவ்வாறே எந்நூற்க ணின்மை
யாம் அறிதும். எனவே நீயிர் அஃதறியா தோதுமாறு
போந்தவாறாயிற்று. அஃதெலிது நுமக்குமொக்குமாலோ
வெனின் அறியாதுசொன்னிர் நும் பரம்பொருள் இயல்
பிதுவென்பது எந்நூலுள் யாண்டும் யார்க்கும் புலனு
மாறு நிகழ்தலின் அஃதெமக்கொக்குமாறு யாங்ஙன
மென்றொழிக. இவ்வாறு நுந்நூலுள் எம் பரம்பொரு
ளியல்பு விதுவென வோதாமை நீயிரே ஆய்ந்தறிகுவிர்.
ஆகலான் எல்லாவற்றானும் அவ்வாறோதல் இழுக்கேயாம்
என்றொழிக. அஃதாயினும் நீயிரீண் டோதியனவெல்
லாமல்ல இனி அதனுண்மைப்பொரு ளென்னையெனிற்
கூறுதும். எமது குரவராய ராமானுஜப் பெருமானுக்கு
வணக்கமென்பது. அது இதுவாலோ வெனின் இது
செப்புவழுவேயாம். அதுநிற்க. இனி அஃதஃதாமாயினும்

அதுபற்றியு நங்கருத்து நிரம்பாமை காட்டுதும் தன் பெயர் பிறர்பெற்றுய்யுமாறு முன்னின்றுய்யச்செய்யும் அப்பெயர் முதலை முதற்கண் வணங்காது வுய்தற் பொருட்டு அதனை இடைவாயெய்தி யுடையானை ஒருவன் முதற்கண் வணங்குமாயின் அவ்வணங்கியானை யம்முன்னோன் பின்னோனை யுயர்த்து தன்னைத் தாழ்த்த விழிவரவுபற்றி செற்றமுற்று வொறுத்த லொருதலையேயாம் இனி அப்பின்னோனும் முறைபிறழ்ந்து ஆற்றல்பற்றி அவற் கருளாதொழியும் ஆகலான் அஃதிரண்டுமின்றி யிடையே வுழிதருதற் கேதுவாய்முடியுமென்க. இருந்தவாற்றான் ஸ்ரீ ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம: என முன்னெழுந்து நிற்றல் இந்நூல் நில்லாது இறுதற்கேதுவேயாம். ஆகலின் அஃதெமக்கே இனிதாய் நினக்கிடையூறாயிற்றென்றொழிக. இன்னு மவ்வனுச சத்தம் பொதுச்சத்தமாமாகலான் அஃதீண்டுச் சிறப்புச் சத்தமெனக் கோடலும் பிறவு மிழுக்காதல் இவ்வாறோர்ந்து உணர்ந்து கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி, தில்லைத்திருச்சித்திரகூடமான்மிய மென்பதனுள் வைத்து தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் என்பதனுள் தில்லை யென்பது சித்திரகூட சத்தத்தினை விசேடித்து நிற்பதோர் அன்னியயோக வியவச்சேத பதமாம். ஆகலான் அஃதவ்வாறு வியவச்சேதஞ் செய்யய்பட்டு நின்ற சித்திரகூடம் வேறியாவையெனக் கடாயினார்க்கு அவை கடம்பவனச் சித்திரகூடம் முதல் எண்ணிறந்த பல வேறு திறத்தவென விடுத்தொழியு மொரு சாராரை நோக்கி பிறிதொருசாரார் அஃதேல் அஃதனவத்தையாய் முடியும்போலுமென மறுத்து அவை காசித் சித்திரகூடம் கமலைச் சித்திரகூடம் என்னும் இரண்டுயாம். ஆகலான் ஈண்டைக்கு அனவத்தையாமாறு யாண்டைய

தென வாசங்கை யொழிவரர்லோவெனின் அற்றன்று அவ்வழக்கியாதும் யாண்டு மின்மையானும் பிரமாண மின்மையானும் அஃதஃதன்று திருச்சித்திரகூடமென் பதனுள் சித்திரகூட சத்தத்தினை விசேடித்துநின்ற திரு மொழி திருவில் சித்திரகூடமாய அன்னியயோகவியவச் சேதம் செய்தற்கு வெழுந்ததன்றி அயோக வியவச் சேதபதமாத்திரையேயாம் என்பது நமக்கு மொக்கு மன்றே தன்வத்தே. இதுவுமாலோவெனின் அற்றேல் இதனுனே விஃதயோக வியவச்சேதஞ் செய்தற்குரியது இஃது அன்னியயோக வியவச்சேதஞ் செய்தற்குரியது என இத்தொடக்கத்தான் நிகழும் நியதியாது மின்று தன் மேலும் விசேஷண மெல்லா மொன்று யொழியாது பலவேறுதல் வேண்டா வெனவே முடியும். ஆகலான் அது விசேஷணங்களின் வேற்றுமையறியாதார் கூற்றே யாமென்றொழிக.

அற்றற்றும் ஆயினும் நீயிர் அவ்வாறேதும் அவ் வருத்தாபத்திப் பிரமாணம்பற்றித் தில்லைச்சித்திரகூட மொன்றுண்டென்பதற்கு நும் வாய்மொழியே வமையுஞ் சான்றுமலோவெனின் அற்றன்று. அஃதவ்வாறே நீயிர் ஆண்டுத் தலைப்பெய்தோதி யொழிந்ததனை யிஃதிவ்வா றென வதனை மறுத்தோதற்பொருட்டு யாமீண் டெடுத் துக்கொண்ட வத்துணையே பிறிதின்றாகலான்.

அஃதேல் தில்லைத்திருவம்பலம் என நீயிருங்கோட லின் அது நுமக்கே இழுக்காய் முடியும்போலுமெனின் அறியாதோதிறுய் மதுரைத் திருவம்பல முதலிய திரு வம்பலம் பிறவிலவாயினன்றோ நின்றேத்து மீண்டு நிலை யுதலுடைத்தாம். அவைதாம் யாண்டும் யார்க்கும் புல னுமாறு மிக்கு வழங்கும் பெருவழக்காயுண்மையின் எம க்கு இழுக்காமாறு யாண்டையதென் றொழிக. ஆயவா

ற்றான் யாமீண்டுரைத்துவைத்த நியாயவாதமாய கல்லெ
றிக்கஞ்சித் தில்லைத் திருச்சித்திரகூடமென்னும் அப்பெ
யர்தான் யாண்டும் யாதும் இயையாது நிலைபேறின்றிக்
கெட்டொழித லொருதலையேயாம். ஆகலான் அதுபற்றி
ஆண்டோது மோத்தெல்லாம் அதன் முன்னரே யோடி
யொதுங்கி யொழியுநீரவே. அல்லது சிறுவரையேனு
நின்றாற்றமாட்டா வென்பது விதனா னறிந்துகொள்ளுக.
அது நிற்க.

இனி அஃதங்ஙனங்கோடுமேனும் சித்திரகூடமென்
பது சித்திரமுடைத்தாயதோரில்லம் எனப் பொருள்
படும். படவே அதற்குரிமையுடையனா யாண்டு வைகி
வாழுமாறேவும் செல்வவிசேடமுடையதொருபசுவேயா
மென்பது •தானேபெறப்படுதலானும் அவனீண்டை யுயி
ர்ப் பாகுபாட்டினுள் வைத்து சிறப்புடைமகனாய் முடித
லானும் அவன் அரனாணையான் ஆண்டுப் போந்து வை
கும் புருடோத்தமனெனவேபடும். படவே யவன் அரிப்
பசுவே பிறனல்லன் என்பது பெறப்படுதலின் அஃதெம
க்கே வலியாயிற்றென்பது தேற்றெனவறிக. விரிப்பிற்
பெருகு மாகலின் இதனை யின்னுமீண் டுரைத்தவாறு
பற்றி விரித்துணர்ந்துகொள்க.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் தில்லைத்திருச்
சிததிரகூடமென்னு மொருபெயர் சுருதி ஸ்மிருதி புரா
ணம் இதிகாசம் என்பவற்றுள் யாண்டுங் காணப்படா
மையின் அது பிரமாணமின்றி வறிதே புதுவது படைத்
துக்கொண்டதோர் இல்பெயரேயாமாகலான் அப்பெ
யர்பற்றி யாண்டோது மோத்தெல்லா மப்பிரமாணமே
யல்லது பிரமாணத்தின் பகுதியவல்ல ஆகலான் அவை
யெல்லாம் சூனியமே யல்லது வுண்மையல்லவென்பது
பிரமாணங்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெரித்துணர்

த்தியது சூனியமாதலை யிரண்டுப் பொதுவகையானே தெளிவித்தவா றெனக்கொள்க. முன்னர்ச் சிறப்புவகை பற்றி அஃதினிது தெளிவிக்கப்படும்.

அஃதேலஃதஃதாம் ஆயினும் ஐயிரவு நெறி யாசிரியர் தம்மான் அத்திருப்பெய ரெடுத்தாளப்படுமாறுகண்டாம். அவர் தாம் முக்கியப் பிரமாணமாய தமிழ்வேதமுடையராதன் மேலும் சித்தர் முத்தர் அன்னராம் என்பது நமக்கு மொக்குமன்றே. ஆகலான் அஃதவர் தந்திருவாய்மொழியாதன் மேலும் சூதமுனிவனுர் அநுவாதமும் பிரமமுனிவனுர் புரோவாதமுமேயாம். ஆகலான் யாமதனை யவ்வாறே வழி மொழிந்துகோடன் மாத்திரையே பிறிதின்றும் ஆகலான் அது மேலோதியவாறேபடைத்து மொழிகிழவியாதல் சாலாதாலோவெனின் ஈண்டுப் பிரமாணமுண்டென்பதனை யுடம்பட்டாய்க்கு அந்நயம் பற்றி அப்பிரமாணமாமாறு முடம்பாடாவதல்லது மறுக்கப்படுவதொன்றன்றும். ஆகவே வேதநூல் நன்னூல் முறைபற்றி யனுதியாயினுமாக எந்நூன் முறைபற்றி யாதியாயினுமாக அது பிரமாணநூலென்பது நமக்கு முடம்பாடேயாம்.

அஃதங்ஙனமாக வதனை விரித்துணர்த்தற் கெழுந்தது புராணநூலென்பதூஉம் நமக்கு உடம்பாடேயாம். அஃதற்றாக யா மேலோதியவாற்றான் அப்பெயர் அந்நூல்களுள் யாண்டும் பிறாண்டு மின்மையின் அது படைத்து மொழி கிளவியாதல் சாலாமை யாங்ஙனமென் றொழிக. நூல்கள் தம்மு ளொன்றோடொன்று முரணும்வழி முரணுதவாறு நோக்கி யோதிப்போந்த தொல்லாசிரியன்மார் அவை அதற்கியையாக்கால் தம்முள் வன்மை மென்மை யென்னுந் தமதரம்பற்றி மென்மையொழித்து வன்மையேகைக்கொள்வரென்பது எல்லார்க்கும்

ஒப்பதேயாம். ஆகலானது முதநூலுட் காணப்படா மையின் நுமது ஐயிரவுநெறி ஆசிரிய ரோத்தாமாயினும் சூதன் பிரமனோத்தாமாயினும் அப்பிரமாணமேயாமென் பது தெற்றெனவறிக. இனி மனிதர் முனிவர் முதலி யோர் ஓத்தெல்லாம் முறையே மேன்மேனோக்க தம்முள் ஒன்றொன்று மறுக்கப்படுமென்பதூஉம் அந்நூற்கெல் லாம் ஒப்ப முடிந்ததேயாம். அல்லதூஉம் நாரதமுனி வற்கு இச்சரிதமோதிய பிரமமுனிவனார் அது மேனாள் தனக்கு நாராயணமுனியானோதப்பட்டதென வீண்டோ தப்பட்டது. இனி அந்நாராயணமுனி அஃதுணர்தற் குரிய வரலாறியாது மீண்டும் யாண்டு மோதப்படாமை யின் அது பொய்யோத்தேயாமென் றொழிக. அன்றி யஃதன்னதாதல் யாது மோத்துமுறை யன்மையானும் அன்ன பிறவாற்றானும் அது படைத்து மொழிகிளவியே யாமென்பது பசுமரத்தாணிபோ னாட்டப்பட்டவாறு காண்க. இன்னும் அவ்வையிரவு நெறி யாசிரியர்தாம் கண்ணுதல் கமலக்கண்ணான் கண்ணோன்றுகோடன் முத லிய வுண்மைச் சரித முள்ளவாறே ஆண்டாண்டு தந் திருவாய்மொழியுள் வைத்தோதுதலின் அன்னார் இன் னோரன்ன பொய்மொழி யோதிமொழிவ ரல்லரென்பது தானே போதரும். போதவே அஃதவர்வாய்மொழி யொ ப்ப பிறர் படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பது வச் சிரகவசமொப்பப் போந்து கிடந்தவாறு காண்க. பிறவு மன்ன இருந்தவாற்றான் தில்லைத் திருச்சித்திரகூட மெ ன்னும் பெயர் யாதும் யாண்டும் மூலமொழியின்றி புது வது படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பது எல்லார்க் கு மெல்லாவாற்றானும் இனிது விளங்கும். விளங்கவே அதுபற்றி ஆண்டோது மோத்தெல்லாம் படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பதூஉ மவர்க்கெல்லா மொரு

தலையா னினிதுவிளங்கும் ஆயவாற்றான் அவற்றையெல் லாந் தனித்தனியெடுத்துக்கொண்டு இதனான் இதுவது விதனானிஃதஃதென வேறுவேறெடுத்துக்காட்டித் தேற் றல்வேண்டா. அஃதித்துணையினமையும். ஆயினு மின்னு மஃதவ்வாறாதல் மிக்க மந்தமதி யுடையார்க்கு மினிது விளங்குதற்பொருட்டு வொருசா ரவற்றின் வைத்துக் காட்டித் தேற்றி யொழிதுமென்பது.

நீரேறுசடையான்.

எனவே அரனெடுத்தேன்றுகொள்ளாது அந்நீர் தானே வந்தேறி வைகியதென்பது பெறப்பட்டது. அற்றேல் அது முன்னர்க் கங்காதரசரிதப்போலியுள் அதனை யவ னெடுத்துத் தன் சடைநிறையத் தலைமிசைத் தாங்கின னென்பதனோடு முரணி அது நினக்கே யிழுக்கா யொழி தல் காண்க. அஃதன்று ஏறுதல் வேண்டித் தங்குதலென் னும்பொருட்டாகலான் அதுபற்றி யாண்டிழுக்கென்னை யாலோவெனின் அஃதப்பொருட்டாகாது இனி அங்ங னங் கோடுமேனும் அதனைத் தலைமிசைத் தாங்கினனெ னத் தாங்கற்கு வினைமுதல் காணப்படுதலானும் ஈண் டவ்வினைமுதல் காணப்படாமையானும் இழுக்காகாமை யாண்டையதென் றொழிக.

அஃதஃதன்று ஆண்டுச் சடைநிறையத் தலைமிசைத் தாங்கினன் என வருதலின் அஃதியையுமாலோவெனின் அற்றேல் அவ்வாக்கியப் பொருள்தா னென்னை? அஃ தொருவனென்றனை விரனிறையக் கைமிசைத் தாங்கி னன் என்பதொப்பதோர் வெற்றோத்தேயா மாகலின் அஃதியையுமா றியாங்ஙனமென் றொழிக. இன்னும் விரி ப்பிற் பெருகும். முன்வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

இனி யரற்கு மலைமகட்கு நிகழ்கூத்தி நியாயந்தீர்ப் பா னெனவே இவ்வுலகின்கண் பொருள்காரணமாய் நிக

ழும் வழக்குப்பற்றி நியாயந்தீர்க்குமாறொப்பக் கூத்துக் காரணமாய் நிகழும் வழக்குமொன் றுண்டென்பதூஉம் அதற்கு நியாயத்தீர்ப் புண்டென்பதூஉம் ஈண்டே பெற்றாம். சுருதி மிருதி புராண விதிகாசங்களு ளிவ்வாறாய தொரு வழக்குண்மை காணப்படாமையின் அஃதில்வழக்கேயாதல் தெற்றெனவறிக.

இனி, தீர்ப்பான் சீரேறு திருவாள னெழுந்தருள் சித்திரகூடத் தேந்தல் செப்பக் கூரேறு ஞானதமிழ்க் குலவேதஞ் செய்தளித்த வெனவே அந்நியாயத்தீர்ப்புக் கெழுந்தருளு ஞான்றின் முன்னைஞான்றின்கண் அவனுண்டின்மை பெற்றாம். அற்றேலவ னதன்பொருட் டாண்டெழுந்தருளியது ௪௬-வது படல சரிதம்பற்றியே யாம். அஃதாகவும் ௬௧-வது படல சரிதத்து ளாண் டெழுந்தருளி வைகியதாக வைத்தோதாதலின் அஞ்ஞான்றின் மேலைஞான்றின்கண் ஆண்டுண்டென்பது இல்பொருளா யொழிந்தது. ஒழியவே இதுவுமில்பொருளா யொழிதலும் செப்புதலும் பிறவும் இல்பொருளா யொழிந்தவாறுங் காண்க. இனி திருவாளனெழுந்தருள் சித்திரகூடத்தேந்தல் என்புழி சொல்லும் பொருளு மிழுக்கா யொழியுமாறு காண்க. இதனாற் போந்த பொருளென்னையெனின் அவராண்டு தமதாசிரியர் வழிபாடோதுமுகத்தான் அடிக்காட்டிய இந்நூற் பொருளெல்லாம் பொய்மையாதல் தேற்றுமுகத்தா னவராசிரியர் தமிழ்வேத மோதினாரென்பது பொய்ம்மையாதல் தேற்றியவாறெனக் கொள்க. இனி ஈண்டுச் சொல்லியல் பிழுக்காதலு மொருசிறிது மேற்காட்டினாம். இன்னுமாண்டாண்டுச் சொற்பொருளெல்லா மிவ்வாறே இழுக்காமென்பது ஓதாதே இனிது விளங்கும். அவையெல்லா முய்த்துணர்ந்துகொள்க. யாமீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

பாயிரம்.

சீர்மல்கிய விவ்வுலகின்கண் எனவெழுந்து ஆங்கீகரித் தருள்வாராக வென வோதப்பட்டது. படலை மேற் செய்யுள் பாயிரமன்மை பெற்றும். அஃதஃதன்மை யவ்வியல்புள்ளவா றுணர்ந்தார்பாற் கேட்டுணர்ந்துகொள்க. அதுகிடக்க.

இனி ஆண்டுப் பாயிரமெனவைத் தோதப்பட்ட தனுளது தனதாசிரியர் வடமொழியினின்று ஈண்டு செய்யுள் வடிவாற் பெயர்த்தாக்கப்பட்டவாறும் தானதனைக் கதைவடிவா னாக்கியவாறும் இன்னு மாண்டவற் றிற்கு வேண்டுவனவு மோதப்பட்டன.

பாயிரமாவது முதனூல் வழிநூல்செய்தார் தம்மா னாக்கப்படுதன் மேலும் தெய்வவணக்கமும் செயப்படு பொருளுஞ் செறியப்படுவ தொன்றும். ஆகலான் அஃ தப்பெற்றித்தாகாது இப்பெற்றித்தாமாறும் அவரு மனைவயு மல்லாத இவருமிவையு மிவ்வாறதனை யாக்கலு மாகலு மஃதாகாமை யறிக. ஆகலின் இது பொய்மை யா 'யொழிந்தவாறு காண்க.

இதனாற் போந்த பொருளென்னை யெனின் வித் தின்றி யங்குரந் தோன்றுதவாறெப்ப நூற்குபகாரண மாய பாயிரம் பொய்யாயொழிதலின் அதுபற்றியாகு மந்நூற பொருளும் பொய்ம்மையா யொழிதல் சாதித்த வாறெனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

நைமிச வனப் படலம்.

ஈண்டு அவ்வன மப்பெயர்த்தாதற் கேது இஃதெனக் கிளந்தோதாமையானும் புராணமெல்லாந் தனித்தனி யஃதெடுத் தோதல் வழக்காகலானு மன்னபிறவாற்றானு மது பொய்யாமொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஈண்டு முதற்கண் உலகியன்மாந்தருய்யுமாறு அலர்மேன் மங்கை மருவிய திருமார்பன் நன்குகந்தருளிய ஸ்தோத்திரங்களென வைத்தோதப்பட்டது. உலகியன் மாந்தரென்பது உலகத்தன்மை யமைந்த மாந்தரெனப் பொருள்படும். மாந்தரென்றொழியாது உலகியன்மாந்தரென விசேடணம்புணர்த்தோதுமாற்றான் உலகியல் இல் மாந்தருமுளரென்பதூஉம் இதனாற் பெறப்பட்டது. அஃது நிற்க.

இனி அவ்வுலகு மனிதர் தேவர் முதற் பலவேறு சாதியும் வைகும் பலவேறுலகிற்கும் பொதுமொழி யாகலான் மாந்தர் வைகு முலகியாது என அவாவியவழி மாந்தரென்னுங் குறிப்புப்பற்றி யவர் வைகு முலகு இந் நிலவுலகேயாமென அவ்வவாயநிலை நிரப்பப்படும் போலும். அஃது நிற்க,

அவ்வாறு அம்மாந்தர் அப்பாகுபாடு இரண்டுடையரென்பது யாம் யாண்டானும் கண்டானுங் கேட்டானு மறிந்திலம். அஃதஃதன்று உலகியன்மாந்தரென்பது உலகின்கண் வைகு மாந்தரென்னும் பொருட்டாமேலீ வெனின் அற்றேல் அவ்வாறே பாட்டியல்புலவரென்பது பாட்டின்கண் வைகும் புலவர் என்னும் பொருட்டாகல் வேண்டும். இது பொருந்தாமையின் அதுவும் பொருந்தாதொழிந்தவாறு காண்க. அல்லதூஉம் உலகமென்பது பொதுச்சொல்லா மாகலின் அத்தன்மைத்தாய வதனை யித்தன்மைத்தாய சிறப்புப்பொருண்மைக்கண் தலைப்பெய்தோதல் யாதுஞ் சாலாமை யறிக. இஃது இவ்வாறாய் யாதும் பொருளொருமை பெறாது பிறழ்ந்தொழிதலின், மேல் கற்றோரன்றி மற்றோரும் ஓதியுய்யுமாறு எம்மான் வசனநடைபற்றி எழுதப்பட்டதென வோதிப்போயது பொய்யாயொழிந்து போதலின் இது பொய்தூ

லா மென்பதை மெய்யாய் நிலைபெற்றவாறு காண்க. இனி வசனநடை யென்பது இழுக்காயொழிதலோர்ந் துணர்ந்துகொள்க. பிறவுமன்ன.

இனி ஈண்டு அலர்மேன்மங்கை மருவிய மார்பன் என்றது திருமார்பனென விசேடித்தோதல் இழுக்காத லறிக. அஃதஃதன்று ஈண்டைத் திருமொழி மங்கல மொழியாகலான் அஃதிழுக்காதல் யாங்ஙனமாமெனின், அறியாது கூறினாய். அதன் மேன்மொழியே யதுவாகலா னும் அஃதங்ஙனமாக அம்மொழிப்பேறு மிகையாக லானு மன்னபிறவாற்றானு மிழுக்காகாமை யாண்டைய தென்றொழிக. அதுகிடக்க.

இனி ஈண்டுலகியன்மாந்த ருய்யுமாறு நன்குகந்தரு ளிய க்ஷேத்திரமெனவே வுலகியலில்மாந்தருய்யாதவாறு நன்குகந்தருளாத க்ஷேத்திர முமுளவாத லிதனாற் பெற் றாம். பெறவே க்ஷேத்திர மிவ்வாறு இருவேறு திறத்த வாதல் பெறப்பட்டது. அவை யவ்வாறாதல் ஒருவாற் றானு மேலாமையின் அவ்வோத்துப் பொய்யோத்தா மாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டு நைமிசாரணியமென வொரு நலமிக்க க்ஷேத்திர முளதென வோதப்பட்டது. படவே க்ஷேத் திரம் பிறவெல்லாம் நலமிகாதன வென்பது பெற்றாம். மேல் நன்குகந்தருளிய க்ஷேத்திரங்களென்புழி யவன் நன்குகந்தருளற் கேது நலமிகுதியே பிறிதன்மையும் பெறுதும். ஆகவே இஃததனோடு முரணியிழுக்காயவாறு காண்க. அதுகிடக்க.

இனி யீண்டுலகளந்த பொன்னடியிற்பிறந்த கங்கை யென வோதப்பட்டது முப்பத்தொன்பதாவது படல சரிதத்துள் இப்பூவுலகெல்லா மோரடியானளந்து வோ

ரடியை யாகாயமளக்குமா றோட்டினன். ஓட்டுங்கால் பிரமாண்டத்தைப் பிளந்து வப்பாலோடிய வவ்வடியின் பெருவிரல்வழியானே விரசாதீர்த்தம் பெருகியது வதுவே திருமால் சீர்பாதத் தீர்த்தமாய்க் கங்கையென வோதப்பட்டதென்பதனுள் பூவுலகளந்தவடிவேறாக வதனையளவாது அதனின் வேறாய வடியின் பெருவிரன் வழியானே விரசா தீர்த்தமாய கங்கை தோன்றியதெனப் பெறப்பட்டது. இதனானே கங்கை நங்கை திருமாலடித் தோன்றிய தென்பது பொய்ம்மையுட் பொய்மையாய் அவள் மலையரையன்மாட்டுத் தோன்றுந் தோற்றமே மெய்ம்மையுள் மெய்ம்மையாயவாறு காண்க. இன்னும் இதனானே 'நானுமறிவே னவளும் பொய்சொல்லா' என்னும் பழமொழிப்பொருட் கிவ்வெடுத்துக்காட்டாய் நின்றவாறுங் காண்க. அதுநிற்க.

ஒருவனென் றேதுங்கா லஃதுண்மைப்பொருளாமாயின் அவற்கு முப்பொறிகளு மொருமைப் படுதலினதுபற்றி யோது மோத்தெல்லா மெழுவா யிடைவாயிறுவாய்கள் தம்மு ளியல்பானே யியைந்து தோன்றிநின்று ஒற்றுமையுற்று முற்றுதல் செய்யும். இனி அது பொய்ம்மைப் பொருளாமாயின் அம்முப்பொறியுந் தம்முளியையின்றி வேறுபடு மாதலி னவற்றானு மோத்தெல்லாந் தம்முளியைபுபடாது வேறுபட்டு முரணும். இஃதிதற்கு மொக்கு மாதலான் நின்னைப்பற்றி யாட்டும் பொய்மைப் பிசாசு முறைமுறை யண்மையாது மறியவொட்டாது நின் றிங்ஙனஞ் செய்யுமாயின் நின்வசமற்றதன்வசமுற்ற நீதான் யாதுசெய்குவை யென் றொழிக. அது கிடக்க.

இவ்வாற்றானே கங்கையின் பிறப்பு இல்பிறப்பாகவே நின் கங்கைப்பொருளு மில்பொருளா யஃதான்

டோடு யோட்டமு மில்லோட்டமா யவ்வோட்டம்பற்றி யாய வுயர்வு மில்லுயர்வா யதனையுடைமையு மில்லுடைமையா யதனையுடைய வாரணியமு மில்லாரணியமா யாண்டைப்பொருளு மாண்டைநிகழ்ச்சிகளு மின்மைய வா யொழிந்தவாறு காண்க. 'இருந்தவாற்றான் முனிவ ராண்டுவைகுதலு மவர்தா மாண்டுப் பிறமுனிவர்தம்மை வரிக்குமாறும் வேள்வியாற்றுதலு மாண்டுச் சூதமுனி போதுமாறும் சித்திரகூடமான்மிய மோதலு மதனை மேலுள் நாரதமுனிக்குப் பிரமமுனி போதுமாறு மதனை யதனின்மேலுள் அயமுனிக்கு நாராயணமுனி யோதலு மன்னபிறவும் பொய்ம்மையுட் பொய்ம்மையா மாகலின் இந்நூல் சூனியமாய் ஒழிந்தவாறு காண்க. இஃதிவ்வா றுதல் மேலுங் காட்டுதும். ஆகலின் இஃது தித்துணையி னமையுமாயினு மின்னுமொருசிறிது முன்னருங் காட்டி யொழிதுமென்பது.

இனி தேவர் முனிவ ரிவரொழித் தொழிந்தோரனை வரும் போந்துவணங்குஞ் சிறப்பின் மிக்கதென வோதப் பட்டது. படவே யவரனைவரும் வாராமையும் வணங்கா மையு முள்ள தலம் பிறவெல்லாஞ் சிறப்பின் மிகாதன வென்பது பெறப்பட்டது. அவ்வாறுள்ள தலமியாதும் யாண்டு மின்மையானும் அல்லதூஉம் தேவரெனவே தேவசாதி பதினெண் பாகுபாடு மடங்கும். முனிவ ரெனவே தெய்வமுனிவர் மனிதமுனிவ ரென்னு மிரு வேறு பாகுபாடு மடங்கும். ஆகவே இவரொழித் தொ ழிந்தாரெனப்படுவார் வேறியாவர்? யாருமிலராகலி னஃதிழுக்காத லறிக. அதுகிடக்க.

இனி வேதாந்த விழுப்பொருள் விண்டுவேயென வுணர்ந்த விமல ஞான யோகமாதவர் பலர்கூடி யெஞ் ஞான்றும் வேள்வி வேட்கு மேன்மையதென வோதப்

பட்டது. படவே வேதாந்த விழுமை யில்பொருள் வேறொன் றுண்டென்பதூஉ மீண்டே பெற்றாம். அஃதவ்வாறே வேதாந்த விழுப்பொருள் விழுமையில்பொருளென விருவேறு பொருளுடைத்தென்ப தியாண்டுங் காணப்படாமையானும் அல்லதூஉ மதனை யுள்ளவாறுணர்ந்தோதுவோர் கருத் தஃதன்மையானு மன்னபிறவாற்றானு மது பொய்யா மொழிந்தவாறுகாண்க. அஃதன்றி விழுமையில்பொருள் அனாதியேயாகலி னஃ துளதென்றாற் படுமிழுக்கென்னை யெனின் அற்றன்று அஃதாராய்ச்சிமுறையொடு படாமையானு மல்லதூஉ மது நியாய நூற்றுணிபன்மையானும். அதுநிற்க.

இனி விமலஞானயோக மாதவரெனவே சமலஞானயோக மாதவரு முண்மை பெறப்பட்டது. அஃதங்ஙனமாக விமலஞானம் சமலஞானமென ஞானப்பாகுபா டிரண்டாதலி யாண்டுமின்மையி னஃதிழுக்காதலறிக. அஃதற்றன்று விமலஞானத்தின் வேறாய சமலஞானமாவது பந்தவறிவேயாம். ஆகலானஃதொன்றின்றென்பது இன்றுமாலோவெனின் அற்றேல் யாமொன் றீண்டு வினவுதும் அஃதாமாறு அப்பந்தவறி வுடையார்க்கும் அவ்யோகமாதவ முண்டாங்கொல்லோ உண்டாமாயின் யார்க்கு மெக்காலமும் அவைதா மியல்பானே யுண்மையின் அது முயன்றுசெய்கவென்னும் வேதவிதியும் அது பற்றி முயலு முயற்சியும் பயனிலவாய் முடியும். முடியவே வேதமப்பிரமாணநூலா மென்பது பெறப்படுதலி னஃதுனக்கே வழுவாமாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி எஞ்ஞான்றும் வேள்விசெய்யு மேன்மையதெனவே யஃதொருஞான்று மொழியாமை பெறுதும். பெறவே யது முன்வரும் படலசரிதத்துள் தீர்க்கசத்திர வேள்வி வேட்பானெண்ணி முயன்று வரித்துச் செய்தா

ரெனவே இடையறவுபட்டுக் கழிந்துபோய நாள்களின் பின் அஃதாற்றுமாறு பெறப்படுதலின் அவை தம்முள் முரணுமாகலின் அஃதிழுக்காத லறிக. ஆகவே மேன்மைக்கேதுவாக எஞ்ஞான்றுஞ்செய்யு மவ்வேள்விச்செயலிடை யறவுபட்டொழிதலி னதுபற்றியாகு மேன்மை யஃதுடைத்தாகாது கீழ்மையுடைத்தாத லறிக. பிறவு மன்ன. அதுநிற்க.

இனி சாமவேத வோதையும் ஓமவொலியு மென்று மாறுமென வோதப்பட்டது. ஈண்டோதையு மொலியு மாறுமென்னுமுடிபு இழுக்காதலறிக. அதுநிற்க இவை மாறுமெனவே ஏனை வேதவோதையும் ஏனை யொலியு மாறியு நிகழு மென்றவாறாயிற்று. ஆகவே இஃதுதன் சிறப்பாகாமையறிக. அதுநிற்க ஓமதூமமீறுமென்பதே நூல்வழக்காம். அஃதன்றி ஈண்டு ஓம ஒலியென்பதே இல்பொருளென்பதைச் சாதிக்கு மேதுவா யொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டொருசாரி னொருசாரார் முத்திசாதனமாய அட்டாக்கரஞ் செபித்து வைகுவர். பிறிதொருசாரிற் பிறிதொருசாரார் பத்திசாதனமாய விதிகாசபுராணமோதி வைகுவரெனவோதப்பட்டன. படவே வவைதம்முள் மாறி யொன்று பிறிதொன்றனைப் பயவாதென்பது பெற்றாம். பெறவே அவை தனித்தனி மூன்றாம் அவ்விருவேறு சாதனங்களுமாமென்பது நுந்நூலெவற்றிற்கு முடம்பாடாகலின் அவையவ்வாறுமென்பது இழுக்காதலறிக. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டொருசாரின் ஒருசாரார் யுத்திவித்தாய நியாயமீமாஞ்சை முதலியன ஓதி வைகுவர். பிறிதொருசாரின் ஒருசார் சிட்டர் சித்தசுத்திக்கேதுவாய வேதாந்த நூலாராய்ச்சிசெய்து வைகுவரெனவோதப்பட்டன.

நியாய மீமாஞ்சை முதலிய கருவிநூல் யுத்தி வித்தா மெனவே பிறநூ லதற்குரியவல்ல தென்றவா றாயிற்று. இவ்வங்கநூல்கள் முதனூற்பொரு ளினிதுணர்தற் கருவியாவன வல்லது யுத்திவித்தாவனவல்ல. இனி யுத்தி கருவியென்பன வொருபொருண் மொழியாகாமையின் அது விது என்பது மேலாமை யறிக. எல்லாநூலுணர்ச்சியுந் தம்முளினையயு மியைபே யுத்திவித்தா மென்பது எல்லாநூற்கு முடம்பாடாகலி னஃதிழுக்காத லறிக. அஃதுநிற்க.

இனி ஒருசார் சிட்டர் சித்தசுத்தவேதுவாய வேதாந்த நூலாராய்ச்சிசெய்து வைகுவரெனவே மேலோதப்பட்டாரனைவரும் அசிட்டராதல்பெற்றாம். அஃதவ்வாறு நின்கருத்தொடு படவைத் தோதாமையி னஃதிழுக்காத லறிக. அதுநிற்க, இனி சித்தசுத்திக்கேது வேதாந்தநூலாராய்ச்சி யெனவே பிறநூலாராய்ச்சி யதற்கேதுவல்லை யென்பதூஉம் வேதாந்தநூலாராய்ச்சி ஞானயோகவேதுவன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. படவே யது வேதாந்த விழுப்பொருள் விண்டுவேயென வுணர்ந்த விமல் ஞான யோகமாதவர் என்பதனுள் வேதாந்தநூலி னப்பொருளுணர்ச்சியே அமலஞானமாதல்தானே போந்தது. அஃதஃதாகவும் இஃதிஃதாமா றென்னைகொல்லோ வாகலின் அஃதவர் தம்மைப் பற்றிநின்ற பொய்ப் பிசாசின் ஆவேசவசத்தா னிகழ்தலின் பொய்யாத லியல்பென்பது மேலோதினும். முன்னரு மோதுதும். அது நிற்க.

இனி வேதாந்தவாராய்ச்சி சித்த சுத்த வேதுவா மெனின் அது ஞானவேது வன்றென்பது பெறப்படுதலின் ஞானவேதுவாய நூல் வேறியாது முத்திசாதனமன்றாய சித்தசுத்திக்கேது முதனூலும் முத்திசாதன

மாய ஞானத்திற்கேது வழிநாலுமாதல் ஈண்டுப் பெறப் படுதலின் அஃதம்மொழி மாத்திரையேயல்ல தியாதும் பொருளன்றா யொழிந்தவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி ஆண்டு வாழை முதலிய மரங்கள் செழித்தோங்கி நிற்பவென வோதப்பட்டது. எனவே வவை யவ்வாறே பிறாண்டுச் செழித்தோங்கா வென்பதாயிற்று. அது பொய்யோத்தா பொழியுமாறு கண்கூட்டின்வைத் தறியக்கிடத்தலி னிதன்பொருட்டு யா மளவை வேறெடுத் தோதாமென்க. அது நிற்க.

இனி ஆண்டுத் தவமாற்று மாதவர்க்குத் துன்பியாது மாகாதவாறு விலங்கனைத்தும் வலங்கிடந்தீது காக்கு மெனவே யவைதாமிடங்கிடந்து காவாவாம். காக்குமாயி னவர்க்கு அத்துன்பனைத்து மெய்து மென்றவாறாயிற்று. இதுவு மேலதாமென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி அவர் தம்மேல் வெயிலெய்தாதவாறு பல வேறு பறவையனைத்துந் தத்தஞ் சிறைவிரித்து நிழல் செய்து வைகுமென வோதப்பட்டது. படவே பனி மழை ஞான்றுகளி னவைதா மவர்தம்மே லவை படாத வாறு சிறைவிரித் தாற்றுதலும் வேண்டும். அஃதீண்டெ டுத்தோதாமையி னவை படாதவாறு ஆற்றுமாற்றலவை தமக்கின்மை பெற்றாம். பெறவே ஏனை யுண்மையு மின் மையா யொழிந்தவாறு காண்க. அஃதற்றன்று மனித ரொழித்தொழிந்த வுயிர்வருக்கமெல்லாம் எல்லாமாற்ற வல்லுவன வல்ல. அவை தத்தந் தகுதிக்கேற்ப வொன் றொன்றே வாற்ற வல்லுவனவாம். அதுபற்றி நீயிர் எம் மை இழுக்கோதல் சாலாதாலெனின் அற்றன்று ஒதிய வாறே ஒன்றாற்றவற்றாயதொன்று மறித்து அதன் மறு தலை யாற்றவற்றன்றாம். ஆயினு மஃதன்ன தாற்றவற்றா தல் சாலுமாகலான். அதுநிற்க.

இனி தம்முட் பகையுடையவா யகண்டபேரண்ட சரபங்க ளாண்டப் பகைதீர்ந்து தம்முள் நண்புடைய வாய் வைகுமென வோதப்பட்டது. பிறண்டெல்லாம் பகையுடையவாய வவைதா மாண்டு நண்புடையவாதற் கேது இஃதென வோதாமையி னஃதிழுக்காத லறிக. இது மேற்போந்தவற்றிற்கும் முன்வருமாற்றிற்கு மொக்கும். அஃதஃதன்று அத்தலவிசேடமே யதற்கேதுவாலோவெனி னவ்வா றோதாமையானும் இனிமேலோதியொழிந்தமையின் அதனை ஈண்டுத் தந்துரைத்துக்கொள்ளப்படுமேனும் அவ்வாறு தாராந்துவயம்பட வைத்தோதுதல் கற்றோர்க்கன்றி மற்றோருமெளிதி னுணருமாறெழுந்த நுமதிக் கத்தியநூற் கேலாமையானும் அன்ன பிறவாற்றானும் அஃ திழுக்காத லறிக. அதுகிடக்க.

இனி இதன்கண் கண்ட பேரண்ட மென்பதொரு பறவை யுண்மை காணப்படுகின்றது. நூல்களுள் அஃதொன் றுண்மை யாதுமோதப்படாமை மேலும் காணப்படாமையின் அஃ திழுக்காத லறிக.

இனி அரியுஞ் சரபமும் அரியும் யானையும் தம்முட் பகையின்றி நண்பாய் வாழுமென வோதவறியாது இவ்வாறொன்றை நினைத்தோத வஃதஃதொழிந் தொன்றேயா மியல்பினை யாம் யாதெனவெடுத் தோதுவோம். அதுகிடக்க.

இனி அரியும் வாரணமுந் தம்முட் சேர்ந்து மருவுமெனவோதப்பட்டது. ஈண்டு மேலதொப்ப பகையின்றியெனவோதாத தென்னைகொல்லோ அறியகில்லோம். அஃதீண்டோதா தொழியவே இவை யவைபோலாது தம்பகையுடைத்தாயே சேர்ந்து மருவுமென்பது பெறப்பட்டது. அல்லதூஉம் சேர்ந்து மருவுமென்பதன் தாற்பரிய மென்னை வரன் வரிகட்குரிய வியைபுபோல்வதோ

ரியல்புபோலும். அதுபற்றியன்றே யீண்டு மேலோத் தின் வேறுபட வைத்தோதியதூஉமென்க. அதுநிற்க.

இனி கேசவன்முதல் பரமர் பன்னிருவரை பதுமை யோடு வவ்வவர்நிற மாடையணிகல முதலியவற்றோடு பன்னிரண்டிடத்து வைகுமாறமைத்து பன்னிரண்டு சித் திரோர்த்துவ திருமட்புண்டரந் திருச்சூரணத்தோடு தீட்டித் திருக்கழுத்தில் திருத்துழாய் தாமரைமணிகளு ம் பவித்திரமாலையுந் தரித்து சற்குருவடிநிலைபைத் தலைக் கட்டாங்கி யவனருளிச்செய்த திருமந்திர துவய வபயத் தைச் செபித்துத் தனியனை அநுசந்தித்து திருவடி தீர்த் தந் தினமுண்டு சீதரனருளை நோக்குமெய்ஞ்ஞான சிட் டர் திகழ்வாரென வோதப்பட்டது. இங்ஙனம் பிதற்றும் பிதற்றெல்லா மின்மையாதல் முன்னர்த்தந்து தேற்றித் துன்பினுக்காக்குதும். அதுநிற்க நின்னை யீண்டொன்று வினவுதும். அது வருமாறு: மெய்ஞ்ஞான சிட்டர் திகழ் வாரெனவே சிட்டர் தாம் மெய்ஞ்ஞான சிட்டர் அஞ்ஞா னசிட்டரெனப் பாகுபாடிரண்டுடையரென்பதுபோதரு தன் மேலும் மேலோதியொழிந்தாரனைவரும் அஞ்ஞான சிட்டர். இவர் தாம் மெய்ஞானசிட்டரென்பதூஉம்போ ந்தவாறு காண்க. இனியதுவும் பொருந்தாமை காட்டு தும். மேல் விமலஞான யோகமாதவர் திகழ்வாரெனவே யாண்டவரொழித்தொழிந்த மெய்ஞ்ஞானசிட்ட ரீறுயி ரனைவருஞ் சமலஞான யோகமாதவரென்பது போந்த மையி னிலைதியையு மாறியாங்ஙனம். அது நிற்க.

இனி விமலஞானம் மெய்ஞ்ஞானமென்பன் வொரு பொருண்மொழி யல்லவென்பது நினக்குமேலா தென க்குமேலாதென்க. ஒதியவாற்றா னிறுவாயப்பொருண் மேற்றாக எழுவாய்ப்பொருள் கீழ்த்தாகவு மெழுவாய்ப் பொருள் மேற்றாக விறுவாய்ப்பொருள் கீழ்த்தாகவுமா

யொன்று நிற்கும்வழி யொன்றொழிந்து போதலினிது மயூர நிருத்தம்போலு மாகலானிதற்கு நீயிரியாது பரிகார மோதுவீர். யாமனைவருக்கு மவ்வவர் தத்தந் தகுதிக்கேற்ப பகுதியுணர்ந் துணர்த்துவோ மல்லது இவரெமது நியாயப் படைவாய்ப் பட்டனரெனத் துன்புறப்போ மல்லோ மாகலா னிஃதித்துணையி னொழிந்து இனி எஞ்சிக்கிடந்தவற்றி னிழுக்குஞ் சிறிது காட்டித்தேற்று மாறு அவை மேற்சேறுமென்பது.

இனி பன்னிருபராமரை பன்னீரிடத்து வைகுமாருக்கியெனை வீண்டோதவே மேல் அப்பரமர் பன்னிருவரு மாண்டின்மைபெற்றாம். ஆகவே அவர்போற்றொட்டு வைகி யில்லிடமாய வாண்டு அவர்தாம் புதுவதி வைகுமாருக்கி யென்றவாறாயிற்று. ஆகவே அது மேல் திருமார்பற்குரிய பலவேறு க்ஷேத்திரங்களுள் வைத்து நலமிக்க க்ஷேத்திரமாய நைமிசாரணியமென் றொன்றுளதென்றோதுமுகத்தா னது புதுவதன்று. மேற்றொட்டுளதெனப் போந்துகிடந் ததனோடுமுரணி யிழுக்காதல் காண்க.

இனி அஃதஃதன்று. திருமாற்பன் க்ஷேத்திரம்வேறு கேசவன் முதல் பன்னிருபரமர் க்ஷேத்திரம் வேறு. ஆகலான் அவை தம்முள் முன்னையது முன்னையது பின்னையன பின்னையன வாகலான் முரணுமா றியாங்ஙனமாமோவெனின் அது பொருந்தாது. அவ்வா றோதப்படாமையானு மல்லதூஉம் பரமர் பதின்மூவருளரென யாண்டுங் காணப்படாமையானும் அஃதேதல் முதலுருத்திர ருள்ளிட்ட வுருத்திரர் பன்னிருவருளரென நீயிருங் கோடலின் அதுபற்றி நீயிர் எம்மை ஆசங்கித்தல் சாலாது போலுமெனின் அற்றன்று ஆலய மீண்டுருத்திர முதல்வரொருவருக்கே யல்லது ஏனையர்க் கின்மையானும் பிரிநங்ஙன

மன்றி யனைவர்க்கு மஃதுண்டெனக் கொண்டோதுமாற் றானும் சாலாமை யாங்ஙனமென்றொழிக. ஓதியவாற்றான் முன்னும் பின்னு மொற்றுமையுறாது முரணுதலி னது பொய்யோத்தா யொழிந்தவாறு காண்க. அஃதேல் நீயி ரீண் டித்துணையினிற்க யாமதற் கமைதியொன்று ஈண் டோதுதும். அது வருமாறு:

ஈண்டு பரமர் பன்னிருவரைப் பதுமையோடு வைகு மா றமைத்தென்றது பதிட்டைமுறையன்று அவரையு மவற்றையு மஞ்ஞானசிட்டர்தாம் தத்தமுடற்கண் வைகு மா றமைத்து என்பதே யதன் தாற்பரியமாம். அஃ ததன்முன் வரும் பொருள்பற்றியு மறியப்படுமாலோ வெனின் அற்றன்று அவ்வாறே யுடற்க ணூர்த்துவபுண் டரம் பன்னிரண்டிடும் வழக்கு நம்வழக்காவ தல்லது ஆண்டுப் பதுமையோடு பரபர் பன்னிருவரைப் பதிட் டிக்கும் வழக்கு நமக்கின்மையானும் இனி அஃதங்ங னங் கோடுமேனும் பரமர் பன்னிருவரைப் பதுமையோடு நிறம் அணிகலம் முதலியவற்றோடு வைகுமா றமைத்தற் கியைபுடைமை யுடற்கணின்மையானும் அல்லதூஉம் அஃது அவ்வாறு நமது மதநூ லோதப்படாமையானு மன்னபிறவாற்றானும் தாற்பரியமும் பொய்த் தாற்பரிய மாமாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி அப்பரமர்தம்மை பதுமையோடு நிறமுதலிய வற்றோடு பன்னிருவயின் வைகுமாறமைத்து சித்தரோ ர்த்துவத்திருமட்புண்டரங் திருச்சூரணத்துடன் நிகழத் தீட்டித் திருக்கழுத்தில் துளசிமணி தாமரைமணிகளும் பவித்திரமாலையுந்தரித்து தாங்கி சேவித்து அநுசந்தித்து உண்டுநோக்கு மெய்ஞ்ஞான சிட்டரென்பதனுள் பரமர் தம்மை பதுமையோடு என்பது ஆசிரியனை மாணாக்கனோ டென்றாற்போல நிற்றலின் ஆசிரியனை மாணாக்கனோடெ

ன்புழி யாசிரியன் மாணாக்கன் இருவருந் தம்முள் வேறு பினாற்போல, வீண்டு பரமரும் பதுமையுந் தம்முள் வே றுதல் பெற்றும். பெறவே பதிட்டை விதிகளுள் பரமர் வேறு பதுமை வேறென யாண்டு மோதப்படாமையின் அப்பொய்மையே இது பொய்மையாதலைச் சாதித்து நின்றவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி சித்திரோத்துவத் திருமட்புண்டரந் திருச்சூ ரணத்துடன் நிகழத் தீட்டியென்பதனுள் ஊர்த்துவ புண்டரமெனவே யஃது தவற்றாய தென்பது தானே போந்து நிற்பவும் அஃததுணையி னொழியாது ஓதினா னென்பதனை மனத்தானினைந்து வாயானோதினா னென் றாற்போல வவ்வாறு வேண்டா தோதுமாற்றாலும்பயன் என்னைகொல்லோ. வேண்டிற்று முடித்தற்கு வேண்டா தோதலு மாகும்போது மெனின் அறியாது சொன்னாய். அது பத்தியத்திற்கன்றி கத்தியத்திற் கேலாமையானும் அல்லதூஉ மஃதீண்டைக் கியாதும்வேண்டாமையானும் அதுநிற்க.

இனி திருக்கழுத்தில் துளசிமணி தாமரைமணிக ளாகும் பவித்திரமாலையுந்தரித்து எனவே பவித்திரம் மாலை யாதற் குரிமையுடைத்தாதன் மேலும் அது கழுத்திற் றரிப்பதாதலும் பெறப்பட்டது. அஃதவ்வாறு அவ் வடிவு தொழிலுடைத்தாகலும் பிறவும் யாண்டுமின்றி யீண்டே கண்டொழிந்தா மென்பது. அதுநிற்க.

இனி திருவடித் தீர்த்தந் தினமுண்டு என வைத்து ஈண்டோதியார்க்கு அதனோடு திருத்துளபந் தினமுண்டு கோடல் யாண்டும் கண்டானுங் கேட்டானு மறிந்திலர் போலும் அஃதறிந்தனராயின் ஈண்டஃதெழுதாதொழி யாரென்க. அதுநிற்க. இனி இதன்கட் போந்த சொல் முடிபுக ளியாதும் பொருந்தாமை யோர்ந் துணர்ந்து

கொள்க. இவ்வாறே ஈண்டைப் பேனைச் சொல்லிழுக்கெல்லாந் தனித்தனி யெடுத்தோதின் விரியுமாகலான் அவையெல்லா மிவ்வாறே யுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இனி யாமீண்டு இத்துணையும் ஓதிப்போந்தவாற்றான் நைமிசப் படலமென வெழுந்து நின்றதன் பொருளெல்லாம் வெறும் பொய்யா யொழிதல் மனக்கோட்டம் விட்டு நுண்ணுணர்வும் நடுவுநிலையு முடையராய் நோக்குவா ரியார்க்கு மினிது விளங்கும். அவ்வாறன்றி மதம் மானம் மயக்கம் நாணின்மை யறிவின்மை முதலியனபற்றிப் பிணங்கி வறிதே பிதற்றுவார் பிதற்றெல்லா மெமதணிகல மெனவே யாமேன்றுகொண் டொழிவாமென்பது. இனி யீண்டோதுமாற்றான் ஸ்தாலீபுலாக நயம்பற்றி யிஃதொழித் தொழிந்த படலப்பொருளெல்லா மிவ்வாறே பொய்யா யொழித லொருதலையாமென்பதூஉம் இனிதுவிளங்கும். ஆகலின் அவைபற்றி யோதுபோத்து எமக்கினி யமையும். ஆயினும் மந்தமதி மிகப்பெரிதுமுடையார்க் கவையனைத்துமங்ஙனமாமோ வல்லவோவென வையப்பாடு ஒருகா லொருசிறிது நிகழினு நிகழும். ஆகலா னதனை யொழித்தற்பொருட்டு இன்னுமாண்டாண்டு அப்பொய்ம்மை யொருசாரன்மாத்திரையே காட்டித் தேற்றி யொழிது மென்பது.

இனி இம்முதற்படலப் பொருளெல்லாம் ஈண்டிடையறவுபட்டொழியாது இஃதிதனு னிழுக்கு இஃதிதனு னிழுக்கெனத் தனித்தனி வேறுவே றெடுத்துக் கொண்டு விரிவச்சத்தானும் அமையுமாற்றானும் வகுத்தோதுமுகத்தான் அவையெல்லாம் வெறும் பொய்யாதல் இனிது சாதித்தொழிந்தாம்.

இனி அவ்வாறே அஃதொழித்தொழிந்த படலப் பொருளனைத்துஞ் சாதிக்கப்புகுதுமாயின் பெரும்பய

னின்மையானும் நீண்டெடுத்துக்கொண்ட முறையினமையு மாகலி னம்முறை அயற்றிற்கு வேண்டா வாகலானும் ஓரோவோருழி ஒரோவொன்று மாத்திரையே யெடுத்துக் காட்டுமுகத்தா னவையனைத்தும் பொய்யாதல் சாதிக்கு மாறு புகுந்தாரென்பது.

மூன்றாவது படலம்.

ஈண்டு சந்நியாசிகள், அறிஞர் மாதவர் மெய்ஞ்ஞானிகள் தேர்ச்சியுடையாரென வருவனவற்றின் விசேடணங்களாய முறையே திரிகரணங் கடிதற் கறிகுறியாய் முக்கோல்பிடித்தல் சிற்றுயிர்கள் சிதையாவாறு அருண் மேம்பாட்டான் நிலநோக்கி மென்னடை நடத்தல் ஐம்பொறிகளை யொழித்து மாசையைக் கழித்தல், ஐம்புலத் துய்ப்பை சிறிதாகவெண்ணி அன்னநீர் வெற்றிலையனைத் துந் திருமாலாக்கோடல், மேம்பட்ட மேற்பிறப்புக்கு மேலான வின்பமுத்தியெய்த மேலான புண்டரமே யுரிய தெனக்கொண்டு மேனிலைமை சுழுமுனை நோக்கத் தீட்டல் என்பன தம்முள் அதிவியாத்தியா யிழுக்குமாறு காண்க. அவருளொருவர்க்கு அவற்றுளொன்றேயுரியது அஃதொழிந்தொழிந்தன வுரியவல்லவென விவ்வாறுகோடனுமது நூன்முறை யன்மையானும் அல்லதூஉம் அது நம்முன்னோர் கொள்கை யன்மையானும் அவ்வடையனைத்தும் பொய்மையேயாம். ஆகவே அப்பொருளெல்லாம் பொய்யாதற்கு அவையே யமையுஞ் சான்றாதல் காண்க. பிறவுமன்ன. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு முன்னரொருசாரார் பெயர்சுட்டாதும் பிறிதொருசாரார் பெயர்சுட்டியும் இவ்வாறு பாகுபடுத்தோதுமாறும் அவ்விருவேறு பாகுபாட்டு விசேடண விசேடியங்களும் பிறவுமிழுக்கா யொழியுமாறும் இவ்வாறே யோர்ந்துணர்ந்துகொள்க. அதுநிற்க.

இனி எழுவாய்க்கண் ஆண்டு வைகு முனிவர்தாமே வேள்விவேட்குமாறுகருதி பிறாண்டுவைகும் பிறமுனிவர்க்குத் திருமுகம்போக்கினரென வோதியொழிந்து ஈண்டு அவ்வேள்வித் திருமுகங்கண்டு ஆண்டுப்போந்த முனிவர்தம்முள் முன்போந்தார் பின்போந்தார்தம்மையெதிர்கொண்டு செய்வனசெய்து அவர்தாமே அவ்வேள்விவேட்பான் றொடங்கினரென வோதப்பட்டது.

ஈண்டு வேள்விவேட்பான் கருதி யதன்பொருட்டுப் பிறாண்டு வைகும் முனிவர்க்குத் திருமுகம் போக்கிய முனிவர் வேறு அவர்தந் திருமுகநோக்கி யாண்டு முதற்கண் போந்த முனிகணம் வேறு அவர்பின் ஆண்டுவந்த முனிகணம் வேறென்க. இனி இது சூனியமாதல் ஒருவமையின் வைத்துக்காட்டித் தேற்றியொழிதும். அது வருமாறு:

இவ்வுலகின்கண் ஒருவன் ஒரு நல்வினை செய்வான் றொடங்கி யதன்பொருட்டு அதற்கு வினை முதல்வராமாறு பிறாண்டு வைகுந் தம்மனோர் ஆண்டு வருதற் பொருட்டுத் திருமுகம்போக்குதல்செய்து அதுசெய்ததனையே யவனிறந்தொழியுமாயி னவ்விறந்தான் மேல்போக்கிய திருமுகம்நோக்கி யாண்டுமுதற்கண்போந்தார் அவனிறந்தொழிதனோக்கி யவன்றானாற்றுமாறு முயன்றுவைத்த வந்நல்வினையைத் தாமேன்றாற்றுமாறு துணிந்து வைகுழியவன் திருமுகநோக்கி யோருளாண்டு முன்போந்து வைகியா ரொழிந்தொழிந்தோரும் ஆண்டு பின்போந்தனர். அவர் போதுமாறுகண்டு ஆண்டு முன்போந்து வைகியோர் அப்பின்போந்தார் தம்மை யெதிர்கொண்டு செய்வனசெய்து அந்நல்வினைசெய்வான்முயன்று திருமுகம் போக்கியோன் இறந்தொழிந்தனன். ஆகலின அதனை யாமேன்றுகொண்டு ஆற்றுதுமென பின் போந்தார்க்கு

ஓதுதல் செய்வாராயின் அவரதற்குடன்படாதொழியினு மொழிவர். ஒழியின் அதுபற்றி மங்கல்வினை செய்யாது கழியினுங் கழியுமன்றே. ஆகலான் அஃதாற்று முபாய மாவது அவனிறந்ததனை அவர்க்குணர்த்தாது திருமுகம் போக்கியோர் பிறரல்லர். தாமேயென்பதுபோற் காட்டி யவர் தம்மையுந் தம்முனியைத் துவைத்து இவ்வாற்று னதனை யாற்றி முற்றுவாரன்றே ஈண்டு அதுவுமிவ்வாறே யொட்டிக் கண்டுகொள்க. கொள்ளவே யாண்டுத் தீர்க்க சத்திர வேள்விவேட்பான் றொடங்கித் திருமுகம் போக்கிய முனிவர்தா மிறந்தொழிய அவர் திருமுகநோக்கி யாண்டு முன்போந்தமுனிவர் அவரிறந்ததனைப் பின்வந்த முனிவர்க்கோதாது மறைத்துவைத்து அஃதாற்றிமுற்றி னாரென்பது பெறப்பட்டவாறுகாண்க. இன்னும் இப் பொய்மையுட் பொய்மை யெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகும். உரைத்தவாறுபற்றி விரித்துணர்ந்துகொள்க. இதனானே இந்நூலாக்கும் வினைமேற்கொண்டார் "பொய்படுமொன் றோ புனைபூணுங்கையறியாப் பேதைவினைமேற்கொளின்" என்னுந் திருமொழிக்கிலக்கிய மாயவாறு காண்க. அது கிடக்க,

இனியீண்டு அவரவ்வேள்விவேட்குங்கால் ஆண்டுப் போந்த சூதமுனியை நோக்கிய துணையே மேனிகழ்த் தாநின்ற வேள்வியை முற்றவாற்றாது இடையேயொழி ந்து இச்சரிதங் கேட்டலாய பிறிதொன் றாற்றினரென வோதப்பட்டது. ஒரு வைதிகவினையை முதற்கண் டொ டங்கி யாற்றாநின்றா னொருவனதனை முற்ற வாற்றாது இடைவாயொழிந்து பிறிதொன்றாற்றுமாயின் அவனது பற்றி நரகினைத் தலைப்படுதல் ஒருதலை யென்பது வேத மொழி. இஃதிஃதாக முயன்றதனை முற்றவாற்றா திடை வாயொழிந்து பிறிதொன்றாற்றுவார்தாமோ முனிவரெ

னப்படுவார். அஃதஃதன்று. நீயிரீண்டுப் பிறிதொன்றெ ன்றோதுமதுயாது அதுவே பேறு. அப்பேறு பயத்தற் பொருட்டன்றோ யாற்றப்பட்டது மேலைவினை, யாகலின் அஃதிழுக்கின்றாலோ வெனின் அற்றன்று. நிகழாநின்ற வொருவினை முற்றுப்பேறின்றித் தம்பயனைப் பயத்தலா காமையானும், அஃதீண்டு முற்றுப்பெறாது செய்யாமை யானும், இஃதிங்ஙனமாயிழுக்குப்படுதலி னிங்ஙோத் தெல்லாம் வெறும் பொய்யா மொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் மேல் வெள்ளி வெட்டானொருடங்கி யோலைவிடுத்தாரெனப்படும் முனி வர் சரிதநிகழ்ச்சி யிடையே யிறந்துபட்டொழிய வவ் வோலைகண்டு ஆண்டு முன்வந்து வைகியார்தாமே ஆண் டுப் பின்வந்தார் தம்முடன்கூடி யதனை முயன்று செய்யா நின்றுழி யாண்டுபோந்த சூதமுனிபால் படைத்துமொ ழி சரிதம் விளவி யஃதிடையே பொழிந்தனரென யாது மியைபின்றி பெரும் பித்துக்கொண்டு இவ்வாறு பிதற்று மாற்றா னிது படைத்துமொழி சரிதமாதல் கிடைத்து மொழி பொருளெனக் கொள்க.

நாலாவது படலம்.

இப்படல சரிதத்துக்கு சிவதாண்டவவினை யென் னும்பெயர்த்தெனைத்தோதி அவ்வோதியவாறேதாது அஃதொழிந்தொழிந்த வினை வெறும் இருபத்துமூன் றண்டு காணப்படுகின்றது. ஒருமையின்கண் வைணவர் அகமொன்றனேடு வெறும் பலவேறு சாதியுடைய ரகம் இருபத்துமூன்றாளதாய்த் தம்முள் இருபத்துநான்கு அகமுடைத்தாய தெருவொன்று வைணவத்தெருவென் னும் பெயர்த்தாமோ ஆகாமை மேலும் தனித்தனியவை யாதும் அவற்றுள் ஒன்றன் பெயராவெடுத்து வழங்கற்

இயைபுடையவல்ல அஃதாக வதனை ஒருவன் அவற்றுள் ஒன்றன்பெயரா னெடுத்துக்கொண்டு வழங்குதல்செய்யு மாயின் அஃ தில்வழக்கல்லது உள்வழக்காதல் யாதும் யாண்டுஞ் செல்லாமை யறிக. இவ்வாற்றான் அவ்வேத் து பொய்மையாத்தாய்முடிதலின் சிவதாண்டவவினா வென் னும் பெயர் வெறும் பொய்யாய் யொழிந் தொதுங்கி யோ டிப்போதல் தாலவுணர்வுடையார்க்கு மினிதுவிளங்கும் விளங்கவே யதுபற்றி யாண்டெழுந்துநின்றபொருளெல் லாம் அதன்முன்னரே யோடியொதுங்கி பொய்யா யொ ழிந்தவாறுங் காண்க. பிறவுமன்ன.

இனி அது மிகுதிபற்றியாயபெயரென வில்வா றோ தும் அமைதி யாதுமீண்டைக்கேலாமை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. இன்னுமீண்டுக் கிருநைரணியமென்னும் க்ஷே த்திரமொன்றுண்டு. அதன்கண் தில்லைச்சித்திரகூடமென் னொரு நகரமுளதென்றார் நாட்டினுள் நகரமுளதென வோதவறியாது க்ஷேத்திரத்துள் நகரமுளதென வைத் தோதுமிதுவே அதுவெறும்பொய்யாதற் கமையுஞ்சான் றாதலறிக. பிறவுமன்ன. இன்னும் இஃதீண்டோதியவா றே முன்னர் நகரமென்றோது ஆண்டாண்டுச் சித்திரகூட க்ஷேத்திரம் சித்திரகூடச் சபை யென்றித் தொடக்கத் தாற் பிறழ்ந்தோதுமாறும் பிறவும் ஆண்டாண்டுக் காட் டுதும்.

ஐந்தாவது படலம்.

ஈண்டு மேலைப் படலத்துள் நாரதமுனி வினாய வினாவிற்கு விடைதருவான் றொடங்கிய பிரமமுனி யந் நாரதமுனியை நோக்கி நீ மேல் வினாய்ப்போந்த வச்சித் திரகூட மான்மியத்தினை மேனாள் வதரி வனத்து நாராய ணமுனி யெனக்கோதினனென வோதினனென வோதப் பட்டது. நீ மேல்வினாய சித்திரகூட மான்மியமெனவே

மேல் வினைப்போந்த வினை சித்திரகூடமான்மியம்பற்றிய வினைவாதல் பெறப்பட்டது. படலே மேற்படலம் சித்திர கூடமான்மிய வினைப் படலமென்னும் பெயர்த்தாமல்லது சிவதாண்டவ வினை யென்னும் பெயர்த்தாதற்கு யாது மியையின்றாம். அஃதுயாதுமறியாது மேற்படலஞ் சிவ தாண்டவ வினையென வோதி யீண்டு நீ மேல் வினைய சித் திரகூட மான்மியமென வெடுத்தோது மிவ் வோத்தினை யாம் பித்தோத்தென்போமோ பேயோத்தென்போமோ வன்றி யன்னபிறவோத்தென்போமோ யாதுமீண்டு அஃ திஃதென வுணர்ந்தோது மறிவறை போயினையென்க. ஓ ரியல்புடையனொருவனை யொருவன்சார்ந்து நிற்குமாயின் அவனுமவ்வியல்புடையனாமென்பது சுருதிப்பொருளா மாகலின் யாமீண்டு இவரோத்தினைச்சார்ந்து அவ்வினைய புபற்றி யாமிருவரும் தம்முளொத்துமாயினும் யாம் இஃ திஃதென வொன்றனைத் துணிந்தோதாதாமையானு மவர் தா மங்ஙனமன்றி மேலோதும் பொய்யோத்தினை மறந் து அது வேறு இது வேறு என விவரீதப்பட வைத்து பிறிதோத்தோதிப் போந்தமையானும் யாமுமவரும் எவ் வாற்றானு மெம்முளொக்குமாறின்றி யெம்முட்பெரிதும் இடையீடுடையேமென்றொழிக. பிறவுமன்ன. அதுநிற்க,

இனி ஈண்டு அச் சிவதாண்டவவினை யெனப்படுஞ் சித்திரகூட மான்மியத்தை மேநாள் வதரிவனத்து நாரா யணமுனி பிரமமுனிக் கோதினனென வோதப்பட்டது ஈண்டுப் படும் கடாவிடை யெண்ணிறந்தன. அவையனை த்தும் விரிப்பிற் பெருகும். அவைகிடக்க.

பிரமமுனிக்கோதிய நாராயணமுனிக்கு அஃதோதி னாரிவரென வீண்டோதாமையானும் பிறண்டியாண்டு மோதப்படாமையானு மது வெறும் பொய்யோத்தேயா மென்றொழிக. அஃதன்று நாராயணமுனி யோதாதுண

ர்ந்த முனியென்றும் படுமிழுக்கென்னையெனின் அவ்வா றியாண்டுமோதப்படாமையின் அதுவும் வெறும் பொய் யோத்தேயாமென்றொழிக. அஃதஃதன்று ஈண்டு நாராயண முனியென்றது நாராயணபரப்பிரமமேயா மாகலி னஃதிழுக்காகாதாலோவெனின் அறியாதோதினாய் அஃ தற்றேல் நம் பரப்பொருள் அபரப்பொருளிரண்டுந் தம்முளோரியல்புடையவெனப்பட்டு அது நமக்கேயிழு க்காய்முடியுமாகலின் அஃதேலஃதாக இவ்வாறு நீயி ரோதுவீராயின் யாமு மஃதவ்வாறே யெதிரோத்தோது தும் அஃதாமாறு மகாவிருடியுருத்திரனென இவ்வாறு நமது நூல்களுட் காணப்படுதலின் அது நமக்கே யிழு க்காய்முடியுமாலோவெனின் அறியாதுவினாயினாய் இரு டிய ரேனையரைநோக்க வுருத்திரன் மகாவிருடி யென்ப தே யதன்தாற்பரியமாம். அஃதஃதன்றி இஃதிவ்வாறே நாராயணமுனி யென்றாற்போல வுருத்திரவிருடியென வாராமையின் அவ்விழுக்கோ டெமக்கு நெடுஞ்சேய்த் தாமென்றொழிக.

இனி வியாசமுனி திருமால் கூறாய்த் தோன்றிநிற்ற லின் அவனை நாராயணமுனியென்னு மப்பெயராற் படி க்கப்பட்டனன் அவனோதாதுணர்ந்துடைய னாகலின் அஃதீண்டைக் கியைபுடைத்தாலோ வெனின் அறியா தோதினாய் அவனோதாதுணர்ந்துகொண்டது வேதநூ லேயன்றி புராணநூலன்மையானும் அல்லதூஉம் அஃ துமக்குடம்பாடன்மையானும் அன்றியுணரவேண்டுவன வியாசன் பிரமன்மாட்டுக் கேட்டனன் என நூல்களு ளோதப்படு மல்லது பிரமன் வியாசன்மாட்டுக் கேட்ட னென வோதலின்மையானும் அல்லதூஉம் நாராயண முனியென்னு மவ்வழக்கு அவர்க்கு யாண்டுங் காணப் படாமையானு மன்னபிறவாற்றானும் அஃதியாது மியை யாமை யறிக. இருந்தவாற்றான் வினா விபரீதமாதன்

யேனும் இதுவும் விபரீதமாய்முடிதலி னவ்வோத்தெல்லாம் வெறும் பொய்யோத்தேயாதல் காண்க. இன்னுமம்மீண்டுச் சித்திரகூட மான்மியமென்னுந் துணையினமையாது பிறிதோருழி தில்லைமான்மிய மெனவு மோதப்பட்டது. படவே சிவதாண்டவம் சித்திரகூடம் தில்லையென்பன வொருபொருண் மொழியாய் முடிந்தவாறு காண்க. இனி யதுவு மெமக்கே பயனாய் முடித லினைய பற்றி முன்னரோதுதும். அதுநிற்க.

இனி இச்சரிதம் மேல் நாரதமுனி வினவியவினாவிற்கு பிரமமுனி விடையீந்த லென்னும் பெயர்த்தன வோதுஞ் சொன்மாத்திரையே யல்லது அவ்வினாவிடை யாது மீண்டுக் காணப்படாமையி னதுபற்றி யுமது வெறும் பொய்யேயாமென்பது தெற்றெனவறிக. பிறவுமன்ன.

ஆறாவது படலம்.

ஈண்டு மேனு ளிவ்வுலகின்கண் யாதும் அறமின்றி மறமே மிக வஞ்ஞான்றின் அரிப்பரமனுணையாற் பன்னிருஞாயிறுகளும் பன்னீராயிரங் கதிர்பரப்பி நான்காண்டுகாறும் காய்ந்தொழிதல்பற்றி மனிதர் தேவர் முதற் சராசர மனைத்தும் நசித்தொழிந்தன. அஞ்ஞான்றின் அரிப்பரமன் மூலப்பகுதியைத் தன்கணொடுக்கித் தனி நிலையனாயினன் மறித்து மப்பரமன் ஊழிமுகிலதனை மழைபொழியுமாறு சங்கற்பித்தனன் சங்கற்பிக்கவே அவை யவ்வாறு நூறாண்டுகாறும் பொழிந்தன பொழிதலான் யாண்டுங் கடல்வடிவாய் எவரும் எவையு நசித்துநீர்நிறைவாக அக்கால் அப்பரமன் அநாதி மாயாபந்தத்து உறங்கு முயிரினைத்தையுந் தன் வயிற்றி லொடுக்கி மூலமாயையினை வடமாமாக்கி யாண்டை பல்லுகங்காறுந் துயின்றனன். அவனை அச் சங்காரகாலத்து வாதியன் ஆதலான் அரிப்பெய ருடையனாயினன். அவன் மறுவ

னும் அவ்வுலகினைத் தோற்றுமாறு கருதினன். கருதலே
அவன் திருவுந்தியின்கண் ஆயிரமிதழ்க் கமலமொன்று
தோன்றியது அதன்கண் நான்முகனும் நான்தோன்றினா
னென வோதப்பட்டது.

ஈண்டு மேலோதியவாறே யாது மறாமின்றி மறமே
மிகுமென நூல்களுள் யாண்டுங் காணப்படாமையின்
அது வெறும் பொய்மையேயாதல் காண்க. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு ஞாயிற்றின் வெம்மையானே தேவர்
மனிதர் முதற் சராசரமனைத்தும் நசித்தனவென மே
லோதி யொழிந்து மறித்து ஊழிமுகில் பெய்த நீரான்
எவருமெவையு நசித்தனவென வோதப்பட்டது. மேல்
ஞாயிற்றின் வெம்மைபற்றி யனைத்து நசித்தனவன்றே
அங்ஙனமேல் நசித்தொழிந்தன மறித்து நசிக்குமாறியா
ங்ஙனம் அஃதன்று மேல் நசித்தல் அங்கிபற்றியேயா
மாகலின் அதுபற்றி நசித்தவற்றின் நீறு எஞ்சி நிற்கு
மன்றே மறித்து அந்நீறே அந்நீரான் நசித்ததென வோ
தப்பட்டது ஆகலின் அஃதியைபுடைத்தாலோ வெனின்
நினக் கியையு மியைபு அஃதொன்றுமாத்திரையேயோ.
இன்னுந் துறக்கலோகத்துட் செல்லாது நிலவுலகத்து
மாத்திரையே செல்லும் ஞாயிற்றின்கதிர் முகில்நீர் என்
பவற்றானே துறக்கத்துயிர் உயிரில்லனவும் அதன் மே
லுலகின் வைகும் அவைதாமும் நசித்தலும் அன்னபிறவு
மியைபுடையவன்றே. இவ்வியைபு வியையுமாறு நினக்
கன்றி வேறியார்க்கு மியையாவென்க. அவையெலாம்
நான்முறை யுணர்ந்தார்க்கும் நூற்கு மியாது மியைபின்
மையின் அது வெறும்பொய்யா யொழிந்தவாறு காண்க.
அதுநிற்க.

இனி மூலப்பிரகிருதிமாயை அநாதிமாயை மூலமா
யையென மாயை மூன்றுண்மை யீண்டுக் காணப்படுகின்

றது. அம்முப்பகுதிய மாயையுண்மை நினைக்குமேலாமை நுந்நூலுணர்ந்தார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.

இனி யவன் அவற்றைத் தன்வயிற் றெடுக்குமாறு இழுக்காதல் முன்னரோதுதும் ஆண்டுக்காண்க. அது

இனி யொடுக்ககால மித்துணையென நூல்களுட் காணப்படுதலினதனோடுமுரணி யதுவரையறைப்படாது பல்லுக மென்றலின் இழுக்காதல் காண்க.

இனி நாராயணன் நாசகாலதத்துவத்திற்கு அதிபனாகலின் அரிப்பெயருடையனாயினன் என்பதியாதுமேலாமை அபிதானகோசமோதுஞ் சிறுவர்மாட்டுக் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.

இனி அவன் இவ்வுலகைப் படைக்குமாறு சங்கற்பித்தத்துணையே உந்திக்கட் கமலமொன்று தோன்றியதெனவே அஃதோர் வினைமுதலானன்றித் தானே தோன்றியதென்பதூஉம் மேலின்றி உண்டாயதென்பதூஉம் போந்தவாறாயிற்று. ஆகவே யஃதரியுள்ளவன்றே யுள்ளதென்னு நுந்நூலொடு முரணுமாகலின் அது நுமக்கே யிழுக்காதன் மேலுந் தன்னை நிகழ்த்தும் வினைமுதலையின்றி யொருவினைநிகழுமென்பதூஉம் இழுக்காதலறிக. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு நான்முகன் அக்கமலமலரினின்று நான்முகத்தோடு நானுதித்தேனென வோதினனென வோதப்பட்டது. படவே பிறர் யாருமப்பிரமனைப் படைத்தாரல்லர். அவன் தன்னிச்சையிற்றானே தோன்றினனென்றவாறாயிற்று. அல்லதூஉம் நான்முகன் நான்முகனுதற்கேது வோதாமையின் அஃதிழுக்காத லறிக. ஆயிரமிதழ்க்கமலவிதையுட் டோன்றுவதூஉம் ஆயிரமிதழ்க் கமலமே யாகலானும் தோற்றம் பிறவு மிந்நியமமுடைய

வாகலானும் இனிக் கமலமூலனு யவரிக்கு நான்முக மின்மையானும் அன்னபிறவாற்றானு மாண்டைக் காரண காரியங்க ளிழுக்கா வொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஒரு மங்கைவயினின்று ஒருமகன் றோன்றின னென்புழி யம்மங்கை மகத்தோற்றத்திற் கிடமாதல் மா த்திரையேயன்றி யத்தோற்ற காரணமாகாமையின் அத் தோற்றக்காரணம் அவனின் வேறென்ப தெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தது. ஈண்டுமவ்வாறே யரிக்கடவுளுந்தியி னின்று மயன்றோன்றின னென்பதனுள் அவ்வயக்கட வுள் தோற்றத்துக்கு அரிக்கடவுள் இடமாதன் மாத்தி ரையேயன்றி யாதுங் காரணமன்மையின் அக்காரண மவனின் வேறென்பதூஉம் அதுவே அம்முதல்கடவுளா மென்பதூஉம் அன்னபிறவு மவர்க்கெல்லா மொப்பமுடி தலின் அது நமக்கு முடம்பாடென்பதற்கு நும்வாய் மொழியே சான்றாம். இனி அஃதெமக்கு முடம்பாடெ ன்பது என்வாய்மொழிபற்றி யறியப்படுமென்க. இன்னு மிதன்கட் கிடந்த பொருள் பிறவு மிழுக்கா வொழிதல் இவ்வாறே யோர்ந்துணர்ந்துகொள்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டுச் சர்வசங்காரகாலமென வோதப்பட் டது நீர்ப்பொருள் யாண்டு முண்மை யீண்டு வெளிப்ப டையா னோதப்படுதலானும் அந்நீர்ப்பெய்த முகிலுண் மையுங் குறிப்பாற்பெறப்படுதலானு மவ்வாறே ஞாயிற்றி னுண்மையும் பெறுதுமாகலானு மேலோதியவாற்றான் மேலுலகுண்மையும் போதருமாகலானு மின்னும் இன் னோரன்ன பிறவாற்றானு மவர்தாம் சர்வசங்கார மென் னுஞ் சொல்லுஞ் சர்வசங்காரமேயா வொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்க.

ஏழாவதுபடலம்.

ஈண்டு மேற்றோன்றிநின்ற அப்பிரமன் யாண்டு மிரு ளா வொழிதல் கண்டச்சுற்றழாநின்றனன். அக்கால் அய

மாயன் ஆகாயத்திற் றோன்றிநின்று தன்னை யின்னனென வறிவுறுத்தனன். அறிவுறுத்த வவ்வரிப்பிரமன் பின் அயற்கு அரிமறையுபதேசித்து அதன்பின் அன்னபிறவும் அறிவுறுத்தனனென வோதப்பட்டது. இருள்கண்டச்சுற் றழாநிற்குமவன் படைப்புக் கடவுளாதற் கேலாமையின் அதுவு மன்னபிறவு மிறுக்காயொழிதல்காண்க. விரிப்பிற்பெருகும். இதுநிற்க.

இனி ஈண்டு அரிக்கடவுள் ஆகாயத்திற்றோன்றியெனவே அரிப்பொருள்போல் ஆகாயமுமழிவுறாது நிலைபேறுடைமை பெற்றாம். அஃதுளதாகவே அதன் குணமாய சத்தமுண்மை தானே போதரும் போதவே அதற்காதாரமியாய் அதனைவிட்டு நீங்காத வாயுவுண்மையும் பெறுதும். அப்பு உண்மை கடலுண்மையாற் பெறப்பட்டது. அக்கட லாதாரமின்றி யின்மையினதற்கு ஆதாரமாய நிலனுண்மையும் போந்தது போதவே பூதமைந்து மழியாமை பெறப்பட்டன. படவே அப்பூதகாரியமும் அவற்றை நீங்காது நிற்றல் தெற்றென வறிக. இதனானே ஈண்டுச் சர்வசங்கார மன்றாதன் மேலு மிருளுண்மை முதலியவற்றான் ஏகதேசசங்காரமு மின்மை சாதிக்கப்படுதலின் சர்வசங்காரமென்னும் பெயரும் பிரமற் படைத்த படலவீறும் அதனெழுவாயுமாய வெல்லாப் பொருளு மொழிந்தோடி யொதுங்கிப் போயவாறு காண்க. பெயரின்றாகவே அப்பெயர்ப் பொருளின்மை கைமுதிக நியாயத்தா னினிதுவிளங்கும். அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு அரிக்கடவுள் அன்னவடிவோடுபதேசித்தனனென வோதுதலின் அரிவடிவு இவ்வடிவுபோல் உபதேச வதிகாரவுடைத் தன்மை பெறப்பட்டது.

அஃது என்னை பாவம் அயனொருஞான்றி னவ்வடிவெடுத்து வேதமோதன் மேலும் ஒரு தித்திரியும் அது

செய்துபோந்தமை வேதத்துட் காணப்படுதலானெனின் அஃதியாமும் கண்டாம் காணாதோதினமல்லம்.

யாமீண்டு அவ்வதிகாரம் உண்மை இன்மைகள் பற்றி யோதினமல்லது அவை அவை யோதல் ஓதாமைகள்பற்றி அஃதோதினமல்லம். ஆகலின் அஃததற்கு அமைதியாகாமை யறிக. அதுநிற்க, இனி இருட்கஞ்சிச் செய்வது அறியாதழுது வைகியாற்கு அவ்வச்ச நீக்குமுபாய வுபதேச முபதேசியாமையானும் ஆண்டோதுமுபதேசம் அது நீக்கு முபாய மாகாமையானும் அல்லதூஉம் எவ்வாற்றானும் அரி அவனச்சநீக்கினனென வோதாமையானும் அன்னபிறவாற்றானும் அயனை அவ்வச்சம் யாதும் நீங்காது நின்றதென்பது நிலைநின்றவாறு காண்க. அச்சமுடையனாய வயன் அதன்பின் அரி மந்திரோச்சாரணம்பற்றி அனைத்துமறியு மறிவுடையனாயினன். அதுபற்றி அகந்தையெய்தினனென்ப திவையுமாறியாங்ஙனம். என்னை அச்சமுள்வழி யொன்றா முயலுதலு முற்றுதலு மாகாமையானும் அனைத்து மறியு மறிவும் அகந்தையுந் தம்முள் பகைப்பொரு ளாகலானும் அஃதஃதாக அம்மந்திரோபதேசமே அவ்வச்சநீக்குமுபாயமென்றற் படுமிழுக்கென்னையெனின் அவ்வாறோதாமையானும் அல்லதூஉம் அஃததற்குபாய மின்மையானும் அன்னபிறவாற்றானு மஃதிழுக்காகாமை யாண்டையதென்றொழிக. அஃதோதல் வேதமோதுவார் அதனை அதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதின் தீது யாதுமிலராவர் என வோதுவராலோவெனின் நன்றே யோதினாய் அதனை யதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதினனவே வேதநூலுள் அஃதம் மூவழியு மியல்பானின்றும். அஃதோதுவோர் அதனைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டு அதன் முதலிடைகடைகளின் வைத்தோதுபவென்

றவாறாயிற்று. இதனானே அரிமந்திரம் வேதஅந்தாதிகளி னின்மைக்குநின்வாய்மொழியே அமையுஞ்சான்றாயிற்று. இது தேளுக்கஞ்சி பாந்தழ்வாய்ப்பட்ட கதையாய் முடிந்தவாறு காண்க. இவ்வாறிஃதெழுதி இங்ஙன மிழுக்கெய்தியோ ரிவரன்றி இவரொழித்தொழிந்தார் யாரையும் யாண்டுங் கண்டிலம். அதுநிற்க.

இனி அப்பாந்திரோச்சாரணம்பற்றி யயற்கு அனைத்து மறியுமறிவு நிகழ்ந்து அதனானே தனக்கு யாரு நிகராகாரெனச் செருக்குளதாக அஃதொழித்தற்பொருட்டு அரிப்பரம்பொருள் மதுகைடவர்தம்மைப் படைப்ப அவர்தாம் அவ்வயன்வேதத்தினைப் பற்றியெடுத்துக்கொண்டு நீருட்புகுந்து கரந்தனர். அயக்கடவுள் அவர்தம்மை அவ்வுந்திக்கமலமெங்குநேடிக் காணாது மீண்டனன். மீண்டு அழுது வருந்துங்கால் அரிப்பரமன் ஆகாயவாணியாய் நின்று அயனே நீ கல்வியாற் செருக்குற்று என்னை மறந்தனை. தேவர் மனிதர் யாரேனு மிவ்வாறுசெருக்கின் அவர்தம்மை யாமழுமாறு செய்வோம் என வோதினனென வோதப்பட்டது. அச்செருக்கு, அனைத்து மறியு மறிவேதுபற்றி யாகாதென்பது மேலோதினுங் கடைப்பிடிக்க.

இனி அயக்கடவுள் எனக்கு யாருநிகராகா ரென்பதனானும் அரிக்கடவுள் யாரேனுமென்பதனானும் யாமேற் சங்காரம் அன்றென்பதூஉ மீண்டு வலியுறுத்தவாறு அது நிற்க. மேல் வேதம்என்பது அழியாதுளதாக வதனை அரி, யயற்கோதினன் எனவாதல் அல்லது அதனை படைத்தோதினன் எனவாதல் அன்றி மேலுளதாய வதனை அயன் தானேயோதினனெனவாதல் அல்லாக்கால் அவ்வேதம் அயன்கணுளதாக வதனை அவனோதினனெனவாதல் இவ்வாறு யாதுமோதாது வறிதே மதுகைடவர்

தாம் அயன் வேதநூலைப் பற்றிக்கொண்டு மறைந்தனர். அயன் கல்விச்செருக்குற்றனனென இவ்வாறு இன்றோ ரன்ன வெடுத்தோதற்குரிய வியைபு யாதுமின்மை யறிக.

இனி யஃதங்ஙனங் கோடுமேனும் மந்திரோச்சார ணத்தால் நிகழ்ந்த அச்சர்வஞ்ஞ நிகழ்ச்சிபற்றியன்றோ அவர்க்குச் செருக்கு நிகழ்ந்தது. அஃதங்ஙனமாக கல் வியாற் செருக்குற்றனை என்பதியையுமா றியாங்ஙனம். இனி அஃதங்ஙனமாயினும் அச்செருக்கேதுவாய அச் சர்வஞ்ஞம் அவனை நீங்குமாறுசெய்தலே முறை. என்னை அக்காரணம் நீங்காமையின் காரியமாய செருக்கு நீங்கா தாகலின். ஆகவே அயனை அச்சர்வஞ்ஞ நீங்காது நிலை பெறுதலி னுச்செருக்கு மவனை நீங்காது நிலைபெறுடை மை ஒருதலையேயாம். இன்னு மீண்டு மேலே சர்வஞ்ஞ வேதுவாற் செருக்கு நிகழ்ந்ததெனவோதிப் பின்னர் கல் வியேதுவாற் செருக்கு நிகழ்ந்ததென வோதப்பட்டது. அஃதேல் கல்வி சர்வஞ்ஞம் என்பன வொருபொருண் மொழியாதல் வேண்டும் அஃதாமாயின் கல்வி கற்றனெ ன்புழி சர்வஞ்ஞங் கற்றனென வழங்கல்வேண்டும். அவ் வழக்கு யாதும் யாண்டு மின்மையின் அஃதவர் படைத் துமொழி வழக்கேயாமென்றொழிக. இன்னு மீண்டைக் குளறுபடை யெல்லாம் இவையென விரித்தோதற்கு ஆயிரம்நாவுடை யனந்தற்குமாகாமையறிக. அது நிற்க. இனி அயற்குள்ள செருக்கு சர்வஞ்ஞவேதுபற்றியாய தாக அஃது அதுபற்றியாயதென்றறியுமறிவு யாதுமின் றி அது கல்வியேதுபற்றியாயதுஎன விங்ஙனந் திரிபுணர் வுற்ற வரிக்கு யாதுஞ் சர்வஞ்ஞமின்மை பெறப்பட்டது. படவே சர்வஞ்ஞமுளனுய அயக்கடவுளா அஃதிலனுய வரிக்கடவுளா பெரியரெனப்படுவர். இக்குளறுபடை யெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி இக்குளறுபடை யித்துணையேதாமோ வேறு ங் கூறுதும் மதுகைடவர் வேதங்கொண்டு நீருண்மறை ந்து போதலை அயன் கண்டு வைத்தும் அவன் அவரை ஆண்டு நேடாது அரியுந்திக்கமலத்துள்நேடியுங் கண்டில னென்பது கண்ணிலார் கூற்றேயாமென் றொழிக. இதனை னை தந்தையறிவே மைந்தற்கு முண்மை, யாமீண்டு கண் டொழிந்தாமென்பது. என்னை அயன்றந்தையென வவ ரோதுமவ்வரி, யயனெல்லாம் அறியும்மறிவுபற்றியெய்தி நிறைசெருக் கொழித்தற்பொருட்டு வேதவொழிவுசெய் தனன். இனி அவன்மைந்தனென அவரோது மவ்வயன் நீருண் மறைந்தாரைக் கண்டுவைத்தும் ஆண்டு நேடாது அரிக்கமலத்துள் நேடிக் காணுனுயினன் ஆகலானென்க. அதுநிற்க.

இனி வேதமூலமாய அரிமந்திரமுண்மையின் வேத வுண்மையும் பெறுதுமென்பதூஉ மேலாமை மேற்காட்டி னும் முன்னருங்காட்டுதும். அதுபற்றியும் நங்கருத்து நிரம்பாமை யறிக.

இனி அயனொருவனை புடைத் தொறுத்தற் பொரு ட்டு அரி யிருவரைப்படைத்த விழுக்காதன் மேலும் அண்டவர் தம்மை அரி படைத்தானென்பது அவர் தம்மை அயன்படைத்தானென்னும் புராணவசனங்களோடு முர ணி யிழுக்காதலறிக.

இனி அரிக்கடவுள் தன்னை யிகழ்ந்த அயக்கட வுள் தன்னைப்புகழுமா றுபாயஞ்செய்து இவ்வாறு தனக் குபகரித்த மதுகைடவர்தம்மைக் கொன்றொழிந்தானென வோதப்பட்டது. தனக்கு வேண்டியது முடித்து இவ் வாறுபகரித்தாரை அவ்வாறு உபகரித்து முடித்ததன் பின்னர் அவன் கோறல் உலகரும் இஃதிவ்வாறேசெய்து கொள்ளுக வென்ப துணர்த்தற் பொருட்டுப் போலும்

இன்னும் இவ்வுபகாரஞ்செய்தார்க்கு அபகாரஞ்செய்த லவர்க்கியல்பென்பது அரி, மாவெலி மன்னன்மாட்டு, செய்யுஞ்செயல்பற்றியு மறியக்கிடத்தலானும் அன்ன பிறவாற்றானும் அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி ஆண்டிறந்தொழிந்த அவ்வசுரருடல் நீரால் கருங்கடல் செங்கடலாயது. அக்கால் தேவர் கற்பக மலர்தூளி வாழ்த்தினரென வோதப்பட்டது. இதனானே யாம் மேற்காரியப் பிரபஞ்சமுண்டென்பதாஉம் ஈண்டு வலியுறுத்தவாறு. அதுநிற்க.

இனி அம்மதுகைடவர் தம்மை மேல் இன்னரென வோதாது முன்னர் அசுரரென வோதல்பற்றியும் அவர் தோற்றமில்தோற்றமேயாம். ஆகவே யதுபற்றியெழுந்த சரிதமுமவ்வாறே யில்சரிதமாதல் தெற்றெனவறிக. அது நிற்க.

இனி முன்வரும் பத்தாவது படலசரிதத்துள் தேவர் தேவருலகத்தோற்றம் இரண்டுமுளவாக விவ்வொன்பா வது படலசரிதத்துள் தேவர், கற்பகமரம், அதன்மலர், அதனைப்பொழிதல், வாழ்த்தல்கள் எல்லாம் இவ்வழக்கே யாகலான் இவையெல்லாம் இல்பொருளேயாதல் தெற் றெனவறிக. பிறவுமன்ன. அரிக்கடவுள் மன்மேகோடுபற் றிக் கொல்லவறியாது படைதாங்கிப்போந்தமையும் அவ் வரி சர்வஞ்ஞ னன்மையறிதற்கு அமையுஞ் சான்றாத லறிக. விரிப்பிற் பெருகும். அதுநிற்க.

இம்மேதாதியவாற் முன் பிறப்படைந்த படலப்பெ யர்த்தாதல் இல்லையாயொழிந்தவாறு காண்க. பொ ரின்றாகவே அதுபற்றி யெழுந்த பொருளின்றாமென்பது கூறாமை இனிதுவிளங்கும். அம்மேதலங்கத்தாம் ஆயினு மரியுந்தி மலரிற் றோன்றாதலின் அயனை யரிபடைத்தா

னென்பது ஓதாமை போதுமாலோவெனின் அஃதேல்
இவ்வுலகம் மூலப்பகுதியிற்றோன்றுமென நுந்நூலோது
தலின் அம்மூலப்பகுதிதானே யவ்வுலகினைப் படைக்கு
மென வோதவேண்டும். அதுநினக் குடம்பாடின்மையின்
இஃதுடம்பாடாமா றியாங்ஙனமென்க. அஃதஃதாமா
யினு மவ்வயனை நமதரனே அரியுந்திமலர்வாய்த் தோன்
றினனென்னுமோ வெனின் என்னும் என்னை அஃ தவ்
வயன் றோற்றமுறை யோதும் வேதவிதியோடு முரணுமா
கலின்; இருந்தவாற்று னீண்டைப் பொருளெல்லாஞ்
சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க பிறவுமன்ன.

எட்டாவது படலம்.

ஈண்டு அரிப்பரமனோர் அயக்கிரீவ வடிவெடுத்துத்
திருமகள்தம் திருமார்பிற்றிகழ பிரணவ விமானமேறி
யாகாயத்தினின்றனன். அதுகண்டு அயப்பரம்பொருள்
துதித்தல் செய்ய அரிப்பரமன் அயப்பரமனை நோக்கி
நின்பகைவர்தம்மை யாம் கோறல்செய்து அவர் கைக்
கொண்டுபோந்த நின்வேதங்கொணர்ந்தனன். இஃதென்
வாக்கினின்று பிறநதது நித்தமாயது. எனக்கு எழுவா
யிறுவாயின்மை யெவ்வாறு இதுவுமவ்வாறேயாம். இஃ
திவ்வுலகச் சிருட்டிபொருட்டு என்கட்டோன்றியது. ஆ
றங்கமுடையதெனவிவ்வாறோதி யதன்பின் ஒருசாருறுதி
மொழியுமோதி அப்பிரணவத்தேருடையா னம்மகற்கு
சாதகவினைமுதல் செய்வன யனைத்துஞ் செய்து அவ
னயனைநோக்கி நீ முதனிலையுடையை யெனவோதி தன்
முகத்துதித்த அங்கிரை அவற்கீந்தனன். அக்கால்
திருமகள் நீ நாறுட்டைக்குரியையென வாழ்த்தியருளி
னள். அரிப்பரம்பொருள் பின்னு மாண்டுபதேசிப்பன
வெல்லா முபதேசித்தனனென வோதப்பட்டது. மேலெ
டுத்துக்கொண்ட அன்னவடிவொழித்து ஆண்டுவேறு

ரயக்கிரீவ வடிவெடுத்துக்கொண்டுபதேசஞ்செய்துபோ ந்தமையின் இவ்வுபதேச வதிகாரம் அன்னவடிவிற்கும் அவ்வுபதேச வதிகாரம் இவ்வயக்கிரீவ வடிவிற்கும் இவ் வீரதிகாரமும் அரிவடிவிற்கு முரிமையுடையவல்லவென் பது பெறப்பட்டன. அதுமேல் அவருமுடம்பட்டு ஒழி ந்தமையின் அதுபற்றி யாசங்கையென்னையென்றொழிக. அதுநிற்க.

இனி கற்கிவடிவு கலியுகவிறுதிவாய்ப்படுமென்பது பாரத முதலிய நூற்றுணிபா மாகலின் அஃதறியாது அதன்முற் பாடுபடவைத்தோதுமதே யத்தோற்ற மில் தோற்றமாதற்கமையுஞ்சான்றுதலறிக. இன்னு மீண்டுப் பிரணவ விதானமென மேலோதி முன்னர் பிரணவத் தேரென வோதுதலின் விமானந் தேரென்பன வொரு பொருண்மொழியாதல்காணப்படுகின்றது. அஃதுயாது மேலாமை யறிக. அதுநிற்க.

இனி உலகச்சிருட்டி பொருட்டு வேத மென்பாற் றோன்றியது எனவும் என்வாக்கினின்று தோன்றியதெ னவு மிவ்வாறு ஈண்டோதுமாறு மேல் அது நித்தமென வும் என்றெப்பவே தோற்றமொடுக்கமற்றதெனவு மோ து மோத்தினை, புடைக்கும்பனையா வொழிந்தவாறு கா ண்க. இனி நித்த சத்தத்திற்கும் பிறப்பிறப்பின்மைக்குந் தம்முட் பொருள் வேற்றுமை யிஃதெனை யாமறியகில் லேம். அதுநிற்க.

இனி தம்முகத்திற் றோன்றிநின்ற அங்கிநீர்களோ யிந்தாளென்புழி யவை யரிப்பரமன் முகத்தின்கண் மேற் றோன்றி நின்றனவாதல் பெறப்பட்டது. முன்னர் அஃ தவர்தாமே யோதும் பிறப்போத்துள் வாயுவினின்று அங்கி அங்கியினின்று அப்பு தோன்றுமென வோது

யோத்தோடு புராணுதல் பேனும் அவற்றின் தோற்ற மிருகாலோதலும் பிறவு மிழுக்காத லறிக. அதுநிற்க.

இனி அவவயன வாழுநாள திருமகள் வாழ்த்தாக் கால் நூறாண்டின்றி ஆறாண்டாய் முடியு மென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. இனி ஈண்டு இவ்வுலகைச் சிருட்டிப் பொருட்டு தோன்றியதும் வேதமென வோதியொழிந்து அயனுமவ்வாறே யவ்வுலகச் சிருட்டிப்பொருட்டுத் தோன்றினனென வோதப்பட்டது. ஒருவினைநிகழ்ச்சிக்கு இரு வினை முதல் வேண்டாவாயினும் முதல்வினை முதல் உடவினை முதல்களாத லொக்குமெனும் அவ்வேதம் சிருட்டி முதலாதற்குரிய வினையு மிலதென யாமறியகில்லோம். அது பரமரகசியப்பொருளா மாகலின் அதைத்துணையி னொழிந்தாமென்பது. இனனும் மேலே அரிப்பரமன் தனிநிலையாய் நின்றனனென வோதியொழிந்து ஈண்டுத் திருமகள் ஆகாயம் அங்கி அப்பு வுளவென வோதல் யா மேற் சங்காரமன்மை யோதலை வறிவுறுத்தலின் அது முடிந்தது முடித்தலின்பாற்படுமாறுங் கண்டுகொள்க. இதனை இன்னுமொன்றுரைத்தவாறுபற்றி விரித்துணர்ந்து கொள்க இருந்தவாற்றான் இப்பொருளெல்லாம் வெறும் பொய்யா யொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

ஒன்பதாவது படலம்.

ஈண்டு எனக்குப் பிறப்பிறப்பில்லை யென்றொழியாது மறித்து எனக்கெழுவாயிறுவாயில்லையென வோதப்பட்டது. இவ்வாறே கூறிபதுகூறன் முதல் குற்றம் பத்திற் குப் பெரியதோராகரம் இப்பெரியநூலேயாம். அதோ ண்டாண்டு மேமேலாகிணும். முன்னருமோதுதும். அது நிற்க.

இனி ஈண்டு சகல சராசரங்களினுள்ளைவகுஞ் சர்வே சுரன் யானென்றொழியாது யானே யாங்கனு நிறைந்த

னிறைவன் உயர்திணை யஃறிணைகளின் அகம்புற நின்று அவற்றைக் காக்குமொருவன் யானே யெனவும் ஆக்கி அளித் தழிப்போன் யானே யென்றொழியாது யானோ முத்தொழில் நடாத்துவனெனவோதன் மேலும் யானே நினதகத்து நின்று படைப்பேன் யானே யானே அழிப் பானகத்துவைகிச் சங்கரிப்பேன் யானே பிரமாண்டங் களைப் படைப்பேன் துடைப்பேன் என்று இன்னோரன்ன வாறு வறிதே மறித்துமறித்தோது மோத்தெல்லாம் புலா ருத்தியா யிழுக்காத லறிக அது நிற்க.

இனி ஈண்டு முன்னேற்ற மெடுத்தோது ஞாயிறு திங்கள் அங்கி நாண் மீனென்றவற்றை ஒளிபெறச்செய் கின்றேனென்பது மணமுடியாதவோதார் மாது நான் மக்க ளை யுபகரிக்கின்றேனென்பதொப்பவோதார் வெறுந்தேற்கே யாதல் காண்க. அவை கிடக்க.

இனி ஈண்டுத் தானுந்தன்மையே யெனக்குச் சொ ரூபம் என்னை ஞானிகள் அறிவரென வோதப்பட்டவா இப்படலப்பெயருந் தானுந்தன்மையருளியபடலமென ப் பட்டது அத்தானுந்தன்மையை ஞானிக ளறிவ ரென வே அஞ்ஞானிக ளறிவாரல்ல ரென்றவாறாயிற்று ஆக வே ஈண் டெழுந்துநின்ற இப்படலப் பொருளெல்லாம் ஞானிகளுக்கே யுரித்தென்பது பெற்றும் பெறவே அஞ் ஞானிகளுக் குரித்தன்றென்பதூஉம் பெறுதும்.

இஃதிங்ஙனமாக. இப்படலத்தின் முறையே ஆக்க லழித்தல்கள் செய்யும் வினைமுதலாய நீயிரும் யாமும் ஞானி அஞ்ஞானிகளில் வைத்து யாவர்பாற் படுதுமெவ வாராயும்வழி ஞானிகள்பாற் படுதுமெனின் ஞானிகள் செய்வினை பிறழாமையானும் அஞ்ஞானிகள் வினையோ பிறழுமாற்றானும் நீயி ராக்கிய படலப்பொருள் பிறழுந் தொழிதலானும் யாமோதுஞ் சூனியமே பிறழாது நிலை

பெறுதலானும் எம்முள் யாமிருவரும் அவ்விருபாற்கு முரியமென்றொழிக. இதனானே ஈண்டுத் தானுந்தன்மை யென்பதூஉம் அஃதருளுமாறும் சூனியமா யொழிந்த வாறுகாண்க. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு தானுந்தன்மை யென்னும் வாக்கியப் பொருளென்னையென வொருசிறி தாயுமுறைபற்றி யாராய்குதும் அது வருமாறு. அது தான் ஆம் தன்மை யெனப் பகுக்கப்படும் அவற்றுள் தானென்பது பொது மொழியாயினும் அஃதீண்டதிகரணம்பற்றி அரிப்பொருட்டேயாம் இனி ஆதல் தோன்றுதல் தன்மை ஈண்டு முறைமை ஆகவே அரியது உற்பத்தியின் முறைமை யென்பதே அவ்வாக்கியப் பொருளென்ப தறிக. அஃதேல் அரியதுற்பத்தி ஈண்டோதப்படாமையின் அஃதப்பொருட்டன்றுபோலுமெனின் அறியாதுவினாயினாய். படலப்பெயர் யாதும் ஈண்டுத் தம்பொருள் படாமையானும் இதுவுமதுவாகலானுமென்பது. அஃதேல் அப்பொருள் பொய்யாகவே அரி, யுற்பத்திநாசமில்லி யென்பதே தேற்றமாலோவெனின் அற்றேல் முன்வரு முலகு படைபடலத்துப் பொருளெல்லாம் பொய்யாம் ஆகவே அவ்வுலகம் படைக்கப்படாத தொரு நித்தப்பொரு ளென்பது போதருமேகொல்லோ போதராதன்றே ஆகலான் அதுபற்றியு மரி நித்தப்பொருளாதல் சாலாமைகாண்க. அஃதேல் தானுந்தன்மை தன்னியல்பென்றுற் படுமிழுக்கென்னையெனின் அஃதப்பொருட்டாகாது இனி அஃதாமெனக் கோடுமேனும் நினக் கதனாற் போந்த விசேட மென்னை யொன்றுங் காண்கிலம் ஆக்க மொரு செயற்கைப்பொருட்கன்றி யியற்கைப்பொருட் கின்றென்பது வியாகரணங் கற்குஞ் சிறுமகார்வாய்க் கேட்டுணர்ந்து கொள்க. ஆகவே அரிப்பரம்பொருள் செயற்கைப் பொ

ளா மல்லது இயற்கைப்பொரு ளென்றென்பதற்கு நின்
வாய்மொழியே யமையுஞ் சான்றாத லறிக. இதனானே
“நானுமறியே னவளும் பொய்சொல்லா” ளென்னும் பழ
மொழிப்பொருளையாநின்பாற்கண்டொழிந்தாமென்பது
பிறவுமன்ன. இனிப் பெயர் பொய்யாகவே அப்பெயர்ப்
பொருளும் பொய்யாதல் தானே இனிது விளங்குமென்
பது.

பத்தாவது படலம்.

ஈண்டு அரிப்பரமன் யாண்டும் பரந்துகிடந்த நீரை
வடவாங்கி முதலிய சர்வசங்காரப் பொருள்களுள் வாங்
கி வெளிப்படைசெய்து இடங்காட்டினனென்பது மேற்
போந்த சர்வசங்காரமென்பதிழுக்காதன் மேலும் அயன்
கிழக்குநோக்கி வைகினன் என்புழி யுலகி னொருசாருறு
ப்பாய கிழக்குண்மையும் ஈண்டுலகு படைக்கு முன்னேத
லிழுக்காத லறிக. அதுநிற்க

இனி வடவாங்கி முதலிய சர்வசங்காரப் பொரு
ளென்புழி சர்வசங்காரப் பொருளென்னும் வாக்கியப்
பொருளென்னை சர்வசங்காரமாகிய பொருளென்னும்
பொருட்டா அல்லது சர்வசங்காரத்தினது பொருளெ
ன்னும் பொருட்டா அன்றி வேறுபொருட்டா இனி
முதற்பொருளெனக் கோடுமெனின் அவ்வடவாங்கி மு
தலியன சர்வசங்காரமாகிய பொருளென்பதின் தாற்ப
ரியமென்னை. அரியாகிய பொருளென்பதுபோற் கோடு
மெனின் அவ்வடவாங்கி முதலியன சிறப்பும் சங்கார
மென்பதொரு பொதுவுமா மாகலின் அஃதப்பொருட்
டாகாது இனி சர்வசங்காரத்தினது பொருளாமெனின்
சங்காரம் உடையானும் பொருள் உடைமையுமாய் முடி
தலின் வினை வினைமுதலாகாமையின் அதுவு மிழுக்காத
லறிக. ஆகலின் வடவாங்கி முதலியன சர்வசங்காரப்
பொருளென்ற லிழுக்காய் முடிந்தவாறு காண்க. அஃ

தேல் சர்வசங்காரத்தைச் செய்யும் பொருளென விரிக்கப்படுமாயின் அவ்விழுக்கின்றாலோவெனின் அஃதேலதுபற்றியும் நின்கருத்து நிரம்பாமை தேற்றுதும் அவ்வடவாங்கி முதலியவைதாஞ், சர்வப்பொருளையுஞ் சங்காரஞ் செய்யும் வினைமுத லென்பதற்குப் பிரமாணமென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம் அல்லதூஉம் மேற்படலத்துள் அரிதானே சங்காரக்கடவுளென வோதப்பட்டது ஈண்டு வடவாங்கி முதலியன சங்காரக்கடவுளெனப்பட்டது ஆகலி னிஃததனோடுமுரணி யிழுக்காதலறிக அல்லதூஉ மொருவினைக்குரிய வினைமுத லொன்றல்லது பலவேறன்மையானும் ஈண்டுச் சங்காரமென்னு மொருவினைக்கு வடவாங்கி முதலிய பலவேறு வினைமுதல் காணப்படுதலானு மன்னபிறவாற்றானு மஃதிழுக்காதல் தெற்றெனவறிக. அஃதிழுக்காகவே அதுபற்றியெழும் பொருளெல்லா மிழுக்காயொழியுமாறுங் காண்க. அது நிற்க.

இனி ஈண்டு அயக்கடவுள் கண்ணிமைத்து விழிக்குமுன்ன ரோரண்டம் விளங்கியதென வோதப்பட்டது. ஆகாயத்தின் மறைந்த வரிக்கடவுள் எங்கும்பரந்த நீரையுண்டு இடங்காட்டினன். அக்கால் யான் கண்ணிமைத்து விழிக்குமுன்ன ரோரண்டம் விளங்கிற்று. எனவே தானே விளங்கியதன்றி யஃதரியயனென்பவரானாயதொன்றன்று என்றவாறாயிற்று. இதனானே யா மேமேல உலகழிதற்கோ ரியைபு மின்றாகலி னது நிலைபேறுடைத் தென்பதே தேற்றமென வோதிப்போதற்கொரு ஞாபகங் காட்டியவாறுமாயிற்று அது நிற்க.

இனி அதன்கட் பதினான்குலகு பூலோகம் தனித்தனி எண் வேறுவகைத்தாய பர்வதம் பாந்தள் வாரணங்களும் தனித்தனி யெழுவேறுவகைத்தாய தீவு, கடல்

களும் கைலை மேரு இமயமலைகளும் அயனாற் காணப் பட்டனவென வோதி அதன்பின் அயக்கடவுள் முதற் கண் ஆகாயம் பின்னர் முறையே யேனைப் பூதங்களாய வினைதம்மை யொன்றன் பினொன்றாக வாக்கி யவ்வாறே பிருதிவியிற் பயிரும் அதனினின்று அன்னமும் அதனி னின்று அமுதமும் அவ்வமுதத்தில் நான்கு யோனிகளை யும் அவற்றினின்று சராசரமாய விருவேறு பொருளை யும் படைத்தனன் அதன்பின் உயர்வு இழிவாய பொ ருளையும் தத்துவம் எட்டுத்திக்கு அறுசுவை குணமுதற் கால மீறாய பொருள் ஞாயிறு திங்கள் நாண்மீன் சக்கர கிரி முதலியன மின் முதலியன வொழிந்தன, ஆய வெவ ற்றையும் படைத்தனன் என வோதப்பட்டது ஈண்டுமே லொருவரானன்றித்தானே விளங்கிய பதினான்குலகுமுத ல்மேருவீறாய பூதங்களானவை பின்னரயனாற் படைக்கப் பட்டனவென வோதப்பட்ட ஆகாயமுதற் பிறவென்ப தீறாய்க் கிடந்த பூதங்களின் வேறன்மைதெளிக. இதனா னே தம்முள் வேறாகா தோதுமுலகம் இயற்கை செயற் கையென தன்னுள் இருவேறுவகைப்பட வீண்டோது தல் யாறாலுட் கேளாதன கேட்டலாமாறுகாண்க. அது நிற்க.

இனி ஆகாயமுதலிய பூதங்கள் கிழக்குத்திக்கு ஞா யிறு திங்கள் நாண்மீன்களெல்லாம் புதுவதன்று அவை இவர்தஞ் சர்வசங்காரத்து முளதாத லவரோத்துப்பற் றியேயா மேலோதி யொழிதலி னங்ஙன மேலுளதாய் நிலைபெற்று நின்றவவற்றை மறித்தீண்டுப் புதுவது படை க்குமாற்றானும் பயனென்னை ஒன்றுங் காண்கிலம். அஃ தன்று மேலுள்ளன வமையாமையின் மறித்துமாக்கப் பட்டனவாலெனின். அற்றேல் ஆகாய மிரண்டு கிழக்கிர ண்டு நீரிரண்டு நெருப்பிரண்டு அவ்வாறே அன்னமு மன்னபிறவு மிரண்டெனக் கோடுமேனும் அவ்விரண்டு

மமையுமாறுதான் யாங்ஙனம். ஆகலின் அப்படைப்பெல்லாம் வெறும் போலியாத லறிக. அவ ரமையாதென்ருற்போல இன்னு மீண்டுப் படுங் குளறுபடையெல்லாம் அளர்ந்தறிந்தோதல் எம்மானு மமையாதென்க.

இனி அது கேட்டல் நம்மானு மமையாதென் றொழிக. இன்னு மீண்டு காசிபன் தேவியாய அதிதிபான் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர் தோற்றினரென இத்தேவர் தோற்ற மோதுமுன்னர் மதுகைடவர்களைக் கொன்றுஞான்று அத்தேவருளரென்பதனோடு முரணியிழுக்காத லறிக. இருந்தவாற்றா னிப்படலப்பொய் பொய்யாகவே வப்பெயர்ப் பொருளெல்லாம் பொய்யா யொழியுமாறு காண்க.

கக-ாவது படலம்.

ஈண்டு ருத்திரன் கௌரியை மணந்து ஆனமுகன் ஆறுமுகனைப் பெற்றனன் முறையே அங்கிருது பிருகு விசுவகன்மாக்கள்மாட்டு வியாழன் வெள்ளி மயன் என்பார் மூவர் பிறந்தனரென வோதப்பட்டன இவற்றை மேல்படைப்பின் பகுப்புள் வைத்தோதாது ஈண்டுப் பதவிப்பகுப்புள் வைத்தோதுதலின் பதவிப்பகுப்பென்பது பொய்யாத லறிக. அஃதன்று முன்னர் பதவிப்பகுதியு மோதுதலின்மிகுதிபற்றியஃதப்பெயர்த்தாலோவெனின் அஃதாகாமை முன்னரோதுதும். அது நிற்க.

இனி ஈண்டு அயக்கடவுள் தன் வியர்விற் றோன்றி நின்ற உருத்திரன் முதலியோர் வைகுதற்குரிய விடமிவை யெனவறியு மறிவறை போகி யரிக்கடவுளை வேண்ட வாண்டுத் தோன்றுமவன் அயக்கடவுள்முதலியோர்க்குரிய விடமீந்து மறித்தாண்டு நோக்க கைலைமலை யொன்று புதுவதாய் விளங்கித் தோன்றி நின்றது என வோதப்பட்டது. அக்கைலைவிளக்கம் மேல் அவர்தமிய

ற்கைப் படைப்பென வோதப்பட் டொழிந்தமை சிறிது மறியு மறிவறைபோகி மறித்துமறித்தோதின் அதுகுறித் தியாமோது மோத்தென்னை அஃதவ்வாறே யாமு மஃ திழுக்கிழுக்கென மறித்துமறித்தோதுத விழுக்கின்றும் ஆயினு மிழுக் குணராதார்க்கு அவ்விழுக் குணர்த்தும் வாயில் யாதுமின்றென்றொழிக. அதுநிற்க இனி பதவி பகுத்தலென்பதன் பொருளென்னையென வஃதீண்டோ ருசிறிதாயுமுறையா னாராய்குதும். அஃதாமாறு பதவி பகுத்தல் என்னு மிவ்விருமொழிக் கோவையுள் வைத்து பதவியென்னு மொருமொழி யீண்டுக் காணப்படுகின்று தன்றி இருவேறு மொழியினும் மொழிவேறெவற்னு மஃ தொன்றுண்மை காணப்பட்டிலதென்க. அஃதன்று பத மொழியின் அம்மீனமாய் அஃதிவ்வாறு நின்றதெனின் நீயிர் வியாகரணங் கிடந்த மூலையின் மூலையு மறியு மறிவு சிறிது மில்லீரென்பது மேற்கண்டு காட்டினும் ஆகலான் அஃதவ்வாறுதல் வியாகரண விரோதமென் றொழிக.

இனி அஃதங்ஙனங் கோடுமேனும் அஃதுலோகப் பொருட்டாமல்லது இடப்பொருட்டாகாது ஆகவே யீண்டிடமீதலென வோதல் யாதுமேலாமையறிக. இனி நும்முறைபற்றி யஃதிடமெனக் கோடுமேனும் பகுப்பு, பிரிப்பென்னும் பொருட்டா மாகலின் இடம் பிரிப்பு எனப் பொருள்பயந்து மேற்பிரிவின்றி யொன்றாயுள்ள விடத்தினைப் பிரித்தலெனப் பொருள்படுமாகலின் அரிய பரம்பொருள் விதி சிவாதிகட்கு நும்முறைபற்றி மே லுள்ள விடம் தானேதோன்ற யீதலே யல்லது வேறிட பிரிவுசெய்தல் யாது மீண்டோதாமையானும் அல்லதூ உம் விதி சிவாதிகட்குப் பதம் பகுத்தலென்பது தாயப் பகுதியென்றாற்போறலின் 'அப்பெற்றித்தாயதோ ரியை

பு மேலாமையானும் உயிர் ஆயுள் தொழில் உணவு முத லியவும் அரி தனக்குரிய செயல்களும் பிறவுமே ஈண் டோதப்படுதலானும் அன்னபிறவாற்றானும் விதி சிவாதி கட்குப் பதம் பகுத்தலென்னும் பெயர் யாது மேலாமை யின் அதுபற்றி யெழுந்த பொருளு மேலாமை யறிக. அல்லதூஉம் விதி சிவாதிகட்கு பதம் பகுக்குந்துணையும் அவ்விதி சிவாதிகள் தாம் இன்னுழி வைகினரென வெடு த்தோதாமையி னவர் தாம் தன்முன் யாண்டு நின்றனர் அல்லதூஉம் அவ்வியக்கடவுள் யாண்டு வைகிச் செய் வன செய்தனனென்று இன்னோரன்னவாய நிகழுந் ...டைகட்கோதும் விடை யாதுமின்மையு மறிக. அது ...றிக.

இனி ஈண்டரிக்கடவு ளயக்கடவுளைநோக்கி யென ச்சுரிமையுடைய விடம் பலவுளவேனும் அவற்றுட் சிறந் தது தில்லைச்சித்திரகூடமென வோதப்பட்டது அஃதியா அது மேலாமை சந-ம படலத்து ளோதுதும் ஆண்டு கண்டுகொள்க.

கஉ-வது படலம்.

ஈண்டு இந்நிலவுலகின் கீழுலகாறு மேலுலகாறு ஆக வுலகு பதினொன்கென வோதப்பட்டது ஈண்டு ஈராறு பதினொன்கென்பது. ஒரு நண்ணிய வளைவைபோலும் ஆக வினது பொய்மையுட் பொய்மை யென்பது மாறி யாம் தலைப்படுதல் செய்திலம் ஆயினு மதுபற்றி யிவ்வண்ட மறைந்தொழியு மல்லது யாதும் விளங்காமையின் இப் படலப்பெயர் அண்டவிளக்கமென்ப தேலாமையின் அ ணாடமறைவெனக் கோடலே தக்கதென்க.

அஃதே லஃ தெழுத்துமாற்ற மென்றுற்படுமிழுக் கென்னையெனின் அறியாதோதினுப் ஏழென்புழி யுள்ள வீரெழுத்து மீருழியுமாறியொழியுமென்பது நின்மாற்ற

மாத்திரையே யல்லது வேறன்றென்றுணர்க இனி யஃ தங்ஙனங்கோடுமேனும் நிலவுலகுள்பட ஈரேழு பதினொன் றெனப்படு மல்லது பதினொன்றெனப்படாமையின் அது பற்றிய நின்கருத்து நிரம்பாமையுமறிக வேறு விடுக்குமா றியாதுமின்மையினது பொய்யாகவே அதுபற்றியெழுந்த பொருளும் பொய்யாயொழிந்தவாறு காண்க. இன்னு நீண்டோதுவனவெல்லாம் அண்டகோச முறை யெடுத் தோது நூலெவற்றோடு முரணுதலானு மன்னபிறவாற்று மண்டவிளக்கமென்ப தெலாமையி னண்டமறைப் படல மா யொழிந்ததென்பது தெற்றெனவறிக. அதுநிற்க.

இனி ஈண்டு இந்நிலவுலகத்துள் நாவற்றீவதனுள் பரதகண்டம் அதனுள் நடுநாடு அதனுள் காவேரி வடக் குள்ள கிருஷ்ணாரியம், அதனுட் டில்லைவனம், அதனுட் புண்டரீகபுரம், அதனுட் சித்திரகூடம் இவை தம்முள் ஒன்றற்கொன்று சிறந்தனவென வோதப்பட்டது மே லொருவயின் சித்திரகூட நகரமானது கிருஷ்ணாரணிய க்ஷேத்திரத்தின்க ணுள்ளதென வோதுமதனை மறந்து ஈண்டு தில்லைவனத்துட் புண்டரீகபுரமென வைத்தோதல் மேலும் புண்டரீகபுரத்துள் சித்திரகூடநகரமென்ற விழு க்காதலறிக. இதனானே தில்லைத்திருச்சித்திரகூட நகர மென்பதனுள் நின்ற தில்லை தனித்து ஒட்டின்றி யொ ழிய வினி சித்திரகூட நகரமென்புழி இடைவாயினையந்த இறுவாய்.

நகரம் பிரிந்து புதிய புண்டரீகத்தின்பின் இயைந்து நிற்ப வேனைத் திருமொழியு மந்நிலை யழிந்தொழிய இனி யெஞ்சிநின்றது சித்திரகூடமொன்றேயாம் ஆகவே தில் லைத் திருச்சித்திரகூடமென்னு மவ்வாக்கியத்துள் இரு மொழி யொழித்தொழிந்து நின்றமொழி மூன்றும் பட லம் பன்னிரண்டினு ளொழிந்துபோயின. போகவே

யவை யொழித்தொழிந்தனவு மவ்வாறே யொருசார்பட லத்து ளொழிந்துபோமென்பதே தேற்றம் அதுவு மஃ தாக்கியோர் தாமேயழித்தற்குரியராமாகலி னது சூனிய மாக்குதற்பொருட்டு யாமியாது முலையவேண்டா வென்க. அது நிற்க.

இனி ஐம்பத்திரண்டாவது படல சரிதத்துள ன்றே வது புண்டரீகபுரமாதற்குரிய இயைபு எடுத்தோதப்படு கின்றது அஃதாக பன்னிரண்டாவது படல சரிதமாய் யீண்டு அஃதப்பெயருடைத்தென வைத்தோதற்குரிய நியாமகமென்னை யொனறுங் காண்கிலம் இன்னு மிதன் கட்படு மிழுக்கெல்லாம் ௫௧-வது படலசரித விழுக்கோ டொருங்குவைத்து ஆண்டு வகுத்தோதுதும் அது கிடக்க.

௧௫-வது படலம்.

ஈண்டு யாண்டுந் தேய சத்தமேனு மதன் விளக்கமே னும் அன்னபிறவேனும் யாதுமெடுத் தோதப்படாமை யின் தேயவிளக்க மென்னு மப்பெயர் பொய்யேயாம். ஆகவே இதுவும் மேலதொப்பத் தேயவிளக்க மென்னு மப்பெயரொழிந்து தேயமறைவு என்னும் பெயர்த்தாத லே தக்கதென்பது எல்லார்க்கு மினிதுவிளங்கும் அஃ தன்றி வங்கமுதலா ஈண்டு வைத்தெண்ணப்படுதலா லெ னின் இஃதஃதன்றி ஈண்டவ்வங்கமுதலியவெல்லாம் பல காடென வைத்துப் படிக்கப்படுதலானும் காடும் நாடும் தம்முள் வேறுகலானும் இன்னும் பல வேறுனு மாத்தி ரையே யீண்டெடுத்தோதப்படுதலின் இதுபற்றித் தே யம் யாதும் விளங்காது மறைந்தொழிதலி னிதற்குத் தேயமறைவென்னும் பெயரே தக்கதென் றொழிக. அஃ தஃதன்று பலநாடெனற்பாலது பிறந்து பலகாடென் றாயதாலோவெனின் அஃதஃதன்றும் இனி யஃதஃதா

மேலும் நமக்கு அச்சத்தப்பேறு மாத்திரையான் போந்த விளக்கமென்னை அல்லதூஉம் ஆண்டுத் தம்முள் விரவிவரும் பலவேறு மொழிகளுள் இதுவு மொன்று மொழிவதன்றி யஃதியாது மவற்றின் விசேட விளக்க முடைத்தன்றென்க அஃதற்றாக அவ்வப்பெயரான் அவ்வவ்விளக்கமென அவ்வப்பெயர் பெறுது இப்பெயர் பெறுதற்குரிய நியாமக மென்னை யொன்றுங் காண்கிலம் இன்னும் அஃதங்ஙனமாமாயின் படலமேனைய வெல்லாம் அங்ஙனமே விளக்கமின்றாதல் வேண்டும் என்னை யவற்றை நோக்க விதன்கட்போந்த விளக்கவிசேடமின்மையா னென்க இருந்தவாற்றான் இஃதிழுக்காத லொருதலையேயாமென் றொழிக. இனி ஆரணியங்களுட் கிருஷ்ணாரணியமும் திருப்பதிகளுள் சித்திரகூடமும் சிறந்தவாறெவ்வாறு. அவ்வாறே நதிகளுட் சிறந்தது காவேரிநதியென ஈண்டோதப்பட்டது. இது காவேரிநதி சிறந்ததென்பதற் கெடுத்துக்காட்டுமோரெடுத்துக்காட்டாமென்றற்கு ஈண்டெடுத்துக்காட்டப்பட்டதுபோலும். அது நிற்க

௨௯-வது படலம்.

ஈண்டுத் தஞ்சன்முதலியோர் கறைமிடறுடையானை நோக்கித் தவஞ்செய்தனர் அவனதுகண்டுபோந்து நமக்கு யாதுவேண்டுமென வினவ வவர் சாவாமை வேண்டுமென வோத வவன் சாவாமையும் முத்தியு மீயுமாற்றலரிக்கடவுட் கல்லது அயனரனைய வெமக்கின்றும் ஆகலான் எம்மூவரொழித்தொழிந்தார்தம்மான் நீயிர் சாவாதொழிவீரென வோதிப் போந்தனன் போந்தபின்னர் தஞ்சன் முதலியோர் வனத்துவைகும் முனிவர்தமக்குச் செய்யுந் துன்பத்தினை நீக்குமாற்றல் தூர்க்கை தனக்கு இன்றுமொழிய பின்னரதனை முனிவர்குழாம் சிவபிராற்கோத வவனுண்டுச்சென்று நோக்கி யவர்தம்மை யொறு

க்காதொழிந்துபோயினன் எனவோதப்பட்டது. ஈண்டுத் தவஞ்செய்தன ரெனப்பட்ட தஞ்சன் முதலியோரதனை யாண்டு நின்று செய்தனரெனக் கடாயினார்க்கு மேலே துருவன் தவநிலையோதியவாறு ஈண்டு யாதும் இடஞ் சுட்டி யோதாமையி னவ்விடம் சூனியமேயாம். ஆகலான் அத்தவமுஞ் சூனியம் அச்செயலு மதுவாமாகலின் வரமுமதுவேயாம் ஆகவே அதுபற்றி யாண்டெழுந்துநின்ற சரிதமெல்லாம் சூனியத்திற் சூனியமாய் ஒழிந்தவாறு காண்க. அல்லதூஉம் இராமபிரான் கண்ணபிரான் முதல் இவ்வுலகிற் பிறந்தாரனைவரும் இறந்தொழிந்து போயினரென இராமாயணம் பாரதமுதலிய நூல்களுட் படிக்கப்படுதல் யாண்டும் யார்க்கும் புலனாய் நிகழும் பெருவழக்காகலா னவற்றோடுமுரணிச் சாவாமை யொன்றுளது அஃதீவா ரொருவருளரென பிதற்றுக்கொண்டு பிதற்றுவன வெல்லாம் வெறும் சூனியமேயாமென்றொழிக. அஃதே லஃதீயப்பெற்றாரு முளர் அவர்தாம் மார்கண்டேயமுனி முதலாயினார் அதுவு நமது நூல்களுள் படிக்கப்படுதலி னதுபற்றி யஃதொன்றுளதெனவு மஃதீந்தாருளரெனவும் பெறப்படுதலி னது நமக்கேயிழுக்காய்முடியுமாலோவெனின் அற்றன்று அத்தனைத்தாயதொரு நிகழ்ச்சி யாமெமது நூல்களு ளியாண்டுங் கண்டிலம் ஆக இனி யம்மார்க்கண்டேயமுனி முதலாயினார்க் குளதென நீயிரோது மோத்து அபசாரமேயல்லது உண்மையன்மையானும்.

அஃதேல் சிரஞ்சீவி யென்பதன் தாற்பரியமென்னையெனின் அஃது அகர்நானஞ்சீவியின் பிரதியோகியேயாமெனக் கொள்க கொள்ளவே நீண்டநாள்வாழ்தலுஞ் சாவாதொழிதலு மொருபொருண்மொழி யாகாமையினதுபற்றியு நுங்கருத்து நிரம்பாமையறிக இருந்தவாற்

ருன் எல்லாவற்றானு நின்மதநிலையாதொழிதலுமெம்மத மே நிலைபேறுடைமையு மொருதலையாமென்பது இதனு னுணர்ந்துகொள்க.

இன்னு மீண்டு கயமுகாசுரனை யரி நரரரியாய்த் தோன்றிக் கொன்றனனென்பது பிரகலாதப்பெருமாள் பொருட்டு அவன் தந்தையை வேறற்கு அரி நரரரியாயி னனெனப் படிக்கப்படும் பாரத முதலிய நூல்களோடு முரணுதலி னஃதற்றேயா மென்பது தெற்றெனவறிக. அது நிற்க.

இனி ஈண்டுப் பிலம்போந்து கரந்த தண்டகனை வே றற்பொருட்டு அரி வராகவடிவாயினு னென்பது "ஓரே னந்தனைத்தேட வொழித்தருளு மிருபாதத் தொருவன்" என்னும் பாலபாரத நூலோடு முரணிப் பொய்யா யொ ழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

ங்க-வது படலம்.

ஈண்டுத் திருமுட்டத்து அரியை நோக்கித் தவஞ் செய்துநின்ற விருமாதரு ளொருமாது தனக்கு வீடுயு மாறு அவ்வரியை வேண்டுதல்செய்ய வது நினக்குப் புண்டரீக புரத்தீதுமென வவனுண்டேவ வவனுணைவழிச் சென்று ஆண்டு அது செய்து நின்றாளை யப்பெருமாள் நோக்கி நினக்கு வேண்டியது யாதென வினவ வம்மாது யான் நினதொப்பரும் பெருவீட்டினை யென்பெயர் கொ ண்டதொரு தருவுருவுற்றுவைகவு மதுபற்றி இவ்வன மென்பெயர்த்தாகவு மருள்வாயென்ன வவனவ்வாறே யருளினன். அதுபற்றி யவ்வனமும் ஆண்டுநின்றாடு நட ராஜனு மெதிர்த்தாடுங்காளியு மப்பெயருடைமையோதப் படுமென வோதப்பட்டது ஈண் டுப்பெயர்க் கேது வோ தலை முன்னர்த்தந்து சூனியத்து வைத் தொழிக்குதும். அது நிற்க.

ஐம்பத்திராவதுபடல சரிதந்துள் புண்டரீகபுரமாய தற்கு ஏது வோதப்படுகின்றது அஃதாக முப்பத்தோ ராவது படலசரிதமாய வீண்டு அஃ தப்பெயர்த்தாக வைத்து வழங்குமா றியாங்ஙனம் இத்துணையி னமை யாது அது பன்னிரண்டாவது படல சரிதத்துள்ளும் போந்துநின்றது அதுநிற்க வஃதே லவ்வழக்கினை நீயி ராண்டெடுத் தோதாதொழிந்த தென்னையெனின் அறி யாதோதினும் அஃதொன்றென முடித்தலா னீண் டோ தினும். ஆகலின், பிரபவத்தொட்டு எண்ணு மெண்ணு முறையின்வைத்து ஐம்பத்திரண்டாவது எண்ணுமுறை யாண்டிற் றோன்று மொருவனை யிருபத்துநான்காவது எண்ணுமுறை யாண்டி னுளனெனவு மவன்பெய ரீதெ னவு மஃ னல்ல னல்ல னெனவும் வைத்தோதும் பித்த னொருவனுளனுமாயி னவனு மிப்பித்தோதுவானுந் தம்மு ளொருகுடியிற்கொண்டோர்தாமென்றொழிக. ஆகவே யவ்வாறோதுவார் யாண்டும் யாருமிலர் ஆகலான் இவ் வோத்து சூனியமேயாம். ஆகவே அதுபற்றி யோதும் பொருளெல்லாம் சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க. அது நிற்க.

இனி யொருகால் தில்லைவன மெனவும் ஒருகால் தில்லைநக ரெனவும் அவ்வாறே யொருகால் சித்திரகூட நகரமெனவும் ஒருகால் சித்திரகூடவரங்கமெனவும்வைத் திவ்வாறே பிறழ வோதுமா றெல்லா மீண்டு விரிப்பிற் பெருகும் அது நிற்க.

இனி நினதொப் பரும்பெருவீட்டின் என்பெயரா னொருதருவுருக்கொண்டு வைகுதலென வோதுமாறென் னையெனவஃதொருசிறிதாயுமுறையானாராய்குதும் அது வருமாறு. அம்மாது அரிப்பரமனை நோக்கி நினது வீடு எனவே அஃதவ்வரியது வீடென்பது போந்து நின்றது

இனி யரிவீடென்னு மவ்விரண்டனுள் வீடாவது விடுதலாம் இனி யது எதனை விடுதலென அவாவியவழி பிரகிருதி பந்த விடுதியென வவ்வவாயிலை நிரப்பப்படும் படவே வரிப்பரமன் மேல் அப்பிரகிருதியாற் கட்டுற்று நின்று பின் னதுவிடுக்கு முபாயவாற்ருன் விடப்பெற்றனன் என்பது போந்தவாருயிற்று இஃதெந்நூற்கு மொப்ப முடிந்த முடிபாகலி னதுபற்றி யாசங்கை யென்னையென்றொழிக.

இனிச் சிவதாண்டவபடல.சரிதத்துள் சிவபிரான் அரிப்பரமனை நோக்கி நினதன்புபொங்க வானந்தக்கூத்தாடினனென்பதற்கு மிஃதொக்கும் அஃதீண்டோதற் கமைதி மேலோதினும் கடைப்பிடிக்க. அதுநிற்க.

இனி யவன் வீட்டின்கண் அம்மாது தன்பெயரானொருதருவுருவாய் வைகுமா றியாதென வாராய்குதும். இஃதெழுதியோர் யாமென்னு மிருவருள் யாம் அவர் தம் வீட்டின்கண் ஒரு தருவுரு வாதுமென்பது போலுமெனின் அவர்தம் வீடும் யாமாந்தருவுருவுந் தம்முள் யாது மியைபின்றி யொழிதலி னிஃதியையாமை யெவ்வாறு அவ்வாறே யதுவுமியையாமையறிக ஆகவே யவள் பெயர்பற்றி யவ்வன மப்பெயர்த்தாமென்பது போலியாயொழிந்தவாறு காண்க.

அல்லதூஉ மாண்டவளாகி வைகிய தருவாவது ஈண்டு தில்லைக்காந்தாரமென வோதப்பட்டது தில்லைக்காந்தாரமென்றுதல் காந்தாரமென்றுத லொருதருவுண்மை யாம் நூல்களுள் யாண்டுங் கண்டிலம். இனியஃதுளதெனக் கோடுமேனும் தில்லைக்காந்தாரமென்பது கழுக்கான்மா மென்றற்போலத் தில்லைக்கண் நிற்கு மொரு காந்தாரமெனப் பொருள்படும் அல்லது பிறபொருள்படாமையி னவ்வனம் தில்லைக்காந்தாரவனமென்றன்ரு

வாதல்வேண்டும் அஃதன்றி யதன்பாதியே யவ்வனப் பெயராக, வொழிந்தபாதி யொழிந்து போந்ததாகலி னதனை யம்மாதுகேட்டலும் அம்மாலீதலும் யாதுமில்லை யாகலி னஃதவ்வாறு பிரித்துக் கூட்டிப் பெறுதல் நும்மை நீயிரே கேட்டு நுமக்கு நீயிரே விந்தனிர் போலும். இஃ தியார்க்குப் புகட்டும் பொய்மை புகல்கின்றனிர். அதுநிற்க.

இனி தில்லை இலையுடையது தில்லீயம் எனப்படு மல்லது அது தில்லையெனவாதல் தில்லைக்காந்தார மென வாதல் ஆகாமை கௌமுதிகற்குஞ் சிறுமகார் வாய்க் கேட்டுணர்ந்துகொள்க.

இனி இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் தில்லை வனம் புண்டரீகபுரம் என்றித் தொடக்கத்த பெயராதற் கு ஒதுமேது வெல்லா மேதுப்போலியாதல் காட்டுமுகத் தான் அப்பெயரெல்லாம் யாதுநிலைபெறாது கெட்டொ ழிந்தன மேலும் அவைபற்றி.யெழுந்த பொருளெல்லாம் பொய்யா யொழிந்துபோந்தமை தேற்றியவாறெனக் கொள்க.

௬௨-வது படலம்.

ஈண்டுப் படைப்பாதியில் ஐம்முகனாய நான்முகப் பரமன் அக்கால் வேள்வியொன்று வேட்புழி ஆண்டுத் தன்னுடற்கட் பெருகிய வியர்வை நீரினின்று ஐ மு க முடைய சிவனொருவன் பிறந்தனனென வோதப்பட்டது. ஆதிநான்முகன் அரியுந்திக்கமலத்தினின்று • நான்முக னாயினனென அயற்படை படலத்து ளோதியொழிந்து ஈண்டு ஆண்டவ னைமுகனாயினனென வோது நுமக்கு யாமோது மமைதியாது. அல்லதூஉம் அமைதி இயல் பறிந்தார்க்கன்றோ வமைதி யோதப் பயன்படும். அது நிற்க.

இனி சிவப்பரமன் பிறப்பு, உலகுபடை படலத்து ளோதி யொழிந்து அதனை யீண்டு மறித்து மெடுத்தோதல் புனருத்தி யென்போமாயின் அதுவு நினக்கியல் பென்பதூஉம் மேல் ஆண்டாண்டு காட்டி யொழிந்தாம். அல்லதூஉம் இன்னும் உலகுபடை படலத்துள் சிவன் படைப்போதுங்கால் அவன் சூலத்தோடுபிறந்தனனென வோதியொழிந்து பின் அவற்கு அரிக்கடவுள் சூலமீந் தருளிய சூன்யப்படலமும் அன்னபிறவு மெழுத லழுகிதேயாமென்றொழிக. இருந்தவாற்றான் வேள்விசங்கார மென்னு மப்பெயரு மதுபற்றியெழுந்த பொருளு மன்ன பிறவும் பொய்யாயொழிந்தவாறு காண்க.

இனி ஈண்டு இவ்வேள்விசம்மார சரிதசம்மாரம் பற்றி படலமும் ஏனைய சர்வசம்மாரமும் செய்தொழிந் தாம். அது நிற்க.

இனி காரியசம்மாரத்தின் பின்னர்க் காரணசம்மார மாமாறுபோல ஈண்டுக் காரியப்படும் பொய்மைகட்கெல் லா மூலமாய சித்திரகூட சரித சம்மார மியைபுபற்றி மேலுமோதினும். முன்னரு மோதுதும். அஃதாமாறு பாற்கடற்சென்று அரிப்பரமனை வழிபட்டுநின்ற சிவகாளி களிருவருள் சிவபிரான் சிரமேற் கரமேற்றிநின்று அரிப் பரம்பொருளே யான் கைலைமலையி லொருஞான்று நின தன்புபொங்க வானந்தக்கூத்தாடினன். அக்கால் இவளு மெதிர்த்தாடினள் அயக்கடவுள் முதலோர் எமதாட் டப்பெருமை யாய்ந்துரைக்கு மாற்றலற்றனர். எம்பெரு மானே எமதாட்டக் கீழ்மேல்களை யுணர்ந்து கிளத்துக வென்றனன். அப்பொழுது காளிமாதும் எங்கூத்தினுயர் வறிந்துரைக்க வென்றனள். அவற்றைத் திருச்செவி சாத்து மரிப்பரம னவரை நோக்கி யெமது சொரூப ரூப குண விபூதிகளைக் காட்டும் பரதநூல் வல்ல பத்தர்காள்

அதுகாறு மவா வெமக்கு முனாதாம் சின்னாட் சென்று தில்லைவனத்துட் போந்து அதனை நீயிர் ஆண்டிச் செய்யு ராயின் யாமது நோக்கி நிப்புச்செய்து பெணவோதி தேவதச்சனைக் கூவி நீ தில்லைவனத்தி னிடைவாய் சிவகானிகள் நடித்தற் கேற்ற தொரு சித்திரகூடஞ் செய்க வென வோதி மறைந்தனன். ஆண்டுநின்ற விருவரும் தத்தமக் குரிய விடம் புக்கார். தேவ தச்சன் தில்லைவனத்திடை வாய்ச் சித்திரகூடங்காரஞ் செய்தனன் என்றவாறு.

இனி சித்திரகூடஞ் செய்த படலம் வருமாறு: தேவதச்ச னசுரதச்சனையு முடன் கொண்டு சென்று தில்லைவனத்துட் போந்து எல்லைகுறித்துத் திக்கு காட்டி சித்திரகூடத்தை நிருமித்தனன். அவன் பின்னர் பிற செயல்கவேலாடு அந்நகரின் கீழ்பால் நடுவிடை தேவாதி தேவற்கு செம்பொற் கோயி லமைத்தனன். அப்பால் விமானம் கலசம் கோபுரம் வாயில் மதில் வாயில்கதவு மாடம் நூற்றுக்கால் ஆயிரக்கால் மண்டபம் படி பாக சாலை சபைகள் என்பவற்றைச் செய்து கமலநாயகி சூடிக்கொடுத்த நாயகி கருடன் அனந்தன் சேனை முதலிய காவலர் அரிபத்த ரென்று மிவ ரெல்லார்க்கு மாலய மமைத்து மேலுஞ் சாலைகள் மண்டபங்கள் மடங்கள் எல்லையிடங்கள் வைகி மாட்டங் காறு மாசனம் எல்லா மமைத்தனன். இவ்வாறு சித்திரகூடஞ் செய்து மயனோடு சென்றன னென்றவாறு. இனித் தில்லைக் கெழுந்தருளிய படலம் வருமாறு.

இனி அரிப்பிரமன் சித்திரகூடஞ் செல்வான் சேனை முதலிக்கருளி வேதப்புள்ளேறிப் போந்தனன். அக்கால் சுவேதத்தீவின் வைகிய வீரனையவர் மூவாயிரவர் தம்மோடும் அச் சித்திரகூடஞ் சென்று சேர்ந்தனன் என்றவாறு. இனி ஐந்தவை புகுந்த படலம் வருமாறு.—

தில்லைச் சித்திரகூடஞ் சென்று இரத்தினசபை அத்தா ணியில் வைகினான் என்றவாறு.

இனி யிவற்றின் சம்பாரசரிதம் வருமாறு. முன் வரு நீ னதன்பு பொங்க ஆனந்தக்கூத்தாடினான் என்ப தின் சம்பாரசரிதம் மேலாகிப் போந்தாம் கடைப்பிடி க்க வருகிற்க. நீ னதன்புபொங்க வானந்தக்கூத்தாடின னெனவே யவனதன்புபொங்குவோர் ஆனந்தக்கூத்தாட லியல்பென்பது போந்தவாறாயிற்று. எனவே மழை பெ ய்ய குளநிறைந்து தென்புறி மழை பெய்யாக்கால் அது நிறையாதாய் அது பெய்தலான் நிறையு மக்குள நிறை விற்கு ஏது பெய்தலேயாம். ஆண்டைச் செயலெனச் சமுமதுவாகலானென்பது இனி யிஃ தது பொங்கு மிட மெங்கு மொக்குமென்க. ஒக்கவே அவன தன்பு பொங்குவார் நீயிர் முதலெண்ணிறந்தா ருளரென்பது நமது ஆலெவற்றிற்கு மொத்த துணிபேயாம். ஆகவே நீயிரெல்லாம் அவனதன்பு பொங்கியுள்ளீராகவும் ஆன ந்தக் கூத்தாடாமைக் கேதுவென்னை யாதுங் காண்கிலம். ஆகவே சிவனெறிக் கொழிந்தா ரனைவர்க்கும் அவன தன்பு பொங்காமைத் தன் வாய்மொழியே வைமையுஞ் சான்றாயிற்று. ஆகவே அது நினக்காகாமை யேதாமை யமையுமென்க. இன்னு மிதன் பிரதிபோகபற்றி யவன தன்பு பொங்காதார் துன்புக்கூத்தாடுவ ரென்பதாஉம் பெறுதும். நீயி ரிஃதெனை போதுதிர் அதுவுமொன் றேலோவெனின் அவனதன்பு பொங்காது துன்பு பொங்கி யன்றோ நீயிர் இன்றாலெழுகி யித்துன்புக் கூத்தாடினீர் ஆகலானென்பது விரிப்பிற் பெருகும். இஃதியா மறச் சுருங்கவைத் தோதினாம். இதனையே நித்தர் முத்த ரெழுவாய் நின்னிறுவாய்ப்பட்ட நீயிரனைவரு மொரு தலையா னவனதன்பு யாதும் யாண்டும் பொங்காது துன்

புக்கூத்தாடுவீரேயாதல் பசுமரத்தாணிபோ லூட்டப் பட்டது. துன்பக்கூத்தென்றது ஈண்டுநிரயவாழ்வு மதன் மூலமுமெனக்கொள்க. என்னை வேதவிதி விலக்கிரண்ட னுள் முன்னைவழிநின்றார் துறக்கமும் பின்னைவழிநின்றார் நிரயமு மெய்துவரென்பதூஉம் அவ்வேதநூற்றுணிபாக லானு மிவரு மவராத லொருதலை யாகலானு மதுநிற்க.

இனி யவ்வானந்தக்கூத்தாடற் கேதுவாவ தன்பே ரென்பதற்கு நியாமகமென்னை யின்னு மிவ்வா றெடுத் துக்கொண்டு தருக்கித்துத் துணியுமாறு பலவேறு. அ வையெல்லா மிவ்வாறே நுண்ணுணர்வுபற்றி நுணுகி நோக்கி யுணர்ந்துகொள்க வதுநிற்க.

இனி யெமது சொரூப ரூப குண விபூதிகளைக் காட் டும் பரதநூலெனவே பரதநூலொன்றே யரிப்பரம்பொ ருளது அந்நான்கியல்பு முணர்த்தற்குரியது வேதாந்த முதலியன வதற்குரியவல்ல வென்றவாறாயிற்று. ஆகவே யது வேதாந்த விழுப்பொருள் விண்டுவேயென வரு மின்னோரன்வற்றோடு முரணி யிழுக்காத லறிக. வது நிற்க. நாடகநூல் அரியின் சொரூப ரூப குண விபூதி யைக் காட்டுமாயின் ஏனை நாடகவிலக்கணங் காட்டுமா றியாண்டு. அல்லதூஉ மரி சொரூப முதலியவற்றைக் காட்டு நூலாயி னஃதரிசொரூப ரூப குண விபூதிநூலெ னப்படு மல்லது நாடகநூலென்றற் கேலாமை யறிக. இ ன்னு மீண்டை யிழுக்கெல்ல மீண்டு விரிப்பிற் பெருகும் ஓர்ந்துணர்ந்துகொள்க.

இனி பரதநூன்முறை வழுவாதாடவல்ல ரெனவே அந்நூன்முறை யாடுங் கூத்து இவ்வுலகினுடுந் துன்புக் கூத்தாகலி னதுவும் யாமேலோது மதனை வலியுறுத்த வாறாயிற்று. ஆகவே. ஆனந்தக்கூத்து, அன்பு பொங்கு தல், அதனையுடையான், அது செய்தல், அது நோக்கித்

தீர்த்தல் என்பன வெல்லாம் வெறுஞ் சூன்யமா யொழி ந்தவாறு காண்க. அவை சூனியமாகவே வவற்றிற்கு மூலமாய சித்திரகூடமும் அதன் மான்மியமும் அவ்வா றே சூனியமா யொழிந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்ன அது நிற்க.

இனி ஒருகாற் கூத்தின் பெருமை யாய்ந்துரைத்த லெனவு மொருகாற் கூத்தின்கீழ் மேலறிந்துரைத்த லெ னவு மொருகாற் கூத்தினுயர்புணர்ந்துரைத்த லெனவும் இவ்வாறு வருவனவற்றின் பெருமை, கீழ்மேல், உயர்ச்சி யென்பனவெல்லாம் என்று கொண்டொழிக. அதுநிற்க வினி யக்கூத்தின் தீர்ப்பு சித்திரகூடத்தின்கண் ஆதற் குரிய வேதுயாது மோதாமையு மறிக. அதுநிற்க.

இனி சிவகாளிகள் நாடகஞ்செய்வதற்கேற்ற சித் திரகூடமொன்று செய்க யென்பதனை முன்னராய்ந்தொ ழிகுதும். அதுநிற்க.

இனி சித்திரகூடஞ் செய்யுமாறேவி அரிபாலாழி யில் மறைந்தனனென வோதப்பட்டது. அவர் தாம் மே லாண்டாண்டோது மாகாயமறைவு வழக்கு ஈண் டாழிமறைவுக்கு மாயது போலும். அது நிற்க ஆண்டு ஆழியின் மறைந்துபோந்த வரிப்பரமன் நீந்தி மேலாயின னோ அன்றிக் கீழ்ப்போயினனோ வறியகில்லோம். மேலே வவ்வரியை பாலனுக்கி ஆலிலேனற்றி ஈண்டு நீரிலாழ்த்து மாறு, தலைப்பட்ட நுஞ் சூழ்ச்சி சாலப்பெரிதேயாமென் றொழிக. அதுநிற்க.

இனி மேற்படலத் திறுதியின் சிந்திரகூடஞ் செய் தொழிந்தனனென வோதியொழிந்து மறித்து அதன் முன் வரும் படலத்துள் சித்திரகூடத்தை நிருமித்தன னென்பது மேற்செய்து போந்ததனை மறித்துஞ் செய்த தன்று என்னை நபெவு நகரமுண்மை யின்மைகள்பற்றி

யுஞ் செய்தல் நியமித்தல்கட்கு தம்முள் வேற்றுமை யுண்மைபற்றியு மறியப்படுமோயினு மந்நகர்க் கீழ்பால் நடுவிடை தேவாதிதேவர்க்குச் செம்பொற்கோயி லமைத்தன னென்பதுபற்றியு மதற்கு வாயில் ௯ என மேலோதி மறித்து அஃதானென விருமுறை போதல்பற்றியும் அநகரெனச் சுட்டுமெச்சுட்டு தில்லைநகர் சித்திரகூட நகர் என்பவற்றுள் இஃதெனவறியாமைபற்றியும் விமானமுதல் கதவீறுயுள்ள வுறுப்புகட்கு உறுப்பியோதாமைபற்றியு மின்னு மாடமுதலியவை யமைத்தல் புலமுறை போதல்பற்றிம் தில்லை செல்லுமாறு சென்று சித்திரகூடஞ் சேர்தல்பற்றியும் அன்ன பிறவாறுபற்றியும் இந்நால் மாறுகொளக்கூறன் முதலிய குற்றமெல்லாம் குணமெனக்கொண்டு கோதரட்டுஞ் சூனியவுண்மையிற் சூனியமாய் யொழிந்தவாறு காண்க. அதுநிற்க.

இனி அரிப்பரமனை அர்ச்சித்தற்பொருட்டு சுவேததீவினின்று வீரவைணவர் மூவாயிரவர் ஈண்டு போந்தனரென வோதப்பட்டதனையு மொருசிறி தாராய்ந் தொழிக்குதும். அண்டவிளக்கம் தேயவிளக்கங்களுள் சுவேததீவென வொன்றெடுத் தோதப்படாதாக இஃதீண்டொன்று புதுவது படைத் தோதப்பட்டது ஆகலான் நமது நூற்கண் யாதும் யாது மதற்காதார மின்றும். அஃதங்ஙனமாக அத்தீவுண்மைக்குப் பிரமாணமென்னை. ஒன்றுங் காண்கிலம் என்னை அஃதிந்நூல் முந்நூல்களினின்மையானும் வேறெந்நூலுள்ளு மின்மையானு மஃதேல் அஃதின்மைக்குப் பிரமாணமென்னையெனின் அற்றேல் வான்மல ரின்மைக்குப் பிரமாணமென்னை அதற்கஃதோதுவையாயின் யாமு மிதற்கோதுது மென்பது அவ்வான்மலரின்மைக்கு அளவை கண்கூடேயாமாலோவெனின் அற்றன்று அதுவின்மைகட் பொறிக்க ணிலை

தலின்மையானும் அதுவேவதுவாகலானும் இருந்தவாற்றன் அத்திவெனவொன்றின்மையான் அவராண்டு வைகுதலும் சூன்யமேயாம். ஆகவே அவர்தாமாண்டுநின்று ஈண்டுப் போதறிப்பரமனை வழிபடுதல் முதல் ஈண்டோதுஞ் சரிதமெல்லாம் வெறுஞ்சூன்யமேயாமென்றொழிக. அல்லதூஉம் ஆண்டுவைகுமவர்தாமத்துணையரே தாமோ எஞ்சிநின்றார் பிறருமுளரேகொல்லோ இனி யத்துணையரே தாமெனின் அதற்கு நியாமகமென்னை அல்லதூஉம் அவ்வரிப்பரம்பொருளோடுடன்வைகுவார் சித்தர்முத்தர்கள் மாத்திரையே யல்லது பிறருமுளரென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையென விவ்வாறுநிகழு மின்னோரன்ன வினாவிற்கு விடை யாதுமின்மையின் வீரவைனவர் மூவாயிரரென்னு மப்பெயருஞ் சூன்யமாதல் தெற்றெனவறிக. பிறவுமன்ன. அது நிற்க.

இனி சிவன் பிறப்பு வேள்விசங்காரத்தோதுமாறும் அவன்பிறப்பு உலகுபடைபடலத்தோதுமாறும் சரிதமன்ன பிறவும் அவற்றின் மூலபெயரும் பொய்யாதலெவ்வாறு அவ்வாறே படலம் பிறவும் பொய்யாதல் ஆண்டாண்டுக் காட்டிப்போந்தாம். போதவே ௩௩-வது படல முதல் ௬௪-வது படலங்காறுமுள்ள படலப்பெயரும் பொருளும் அவ்வாறே கச-வது படலந்தொட்டு உஅ-வது படலத்துணையுமுள்ள படலப்பெயரும் பொருளும் பொய்ம்மையுட்பொய்ம்மையாதல் யார்க்குமினிது விளங்கும்.

அஃதே லஃதஃதாம். ஆயினும் ஆண்டுப் படலமொருசாரவற்றைக் கிளந்தெடுத்துக்கொண்டு அவை முறையானே பொய்யாதல் ஏது எடுத்துக்காட்டுமுகத்தாற் சாதித்தனிர் ஒழிந்த படலமுமவ்வாறே சூனியமாமெனி னவற்றை யங்ஙனஞ் சாதிப்பதே முறையாம்.

அஃதங்ஙனமன்றி கிளந்துகொண்ட படலம் பொய்யா மாகலின் கிளந்துகொள்ளப்படாதனவு மங்ஙனம் பொய் யெனச் சாதித்தல் இம்மான்மிய மெழுதும் யாவனொரு வன் பொய்யனாகலின் அஃதெழுதாத வெம்மனோரனை வரும் பொய்யரென்பதனோ டொக்கும்.

இனி இஃதெங்ஙன மேலாது அங்ஙனமே அதுவு மேலாதாமெனின் கரதலாமலக மொப்ப வைத்து பிர மாணமுகத்தானும் பொருந்துமாற்றானும் இம்மான்மி யப் பொருளனைத்தும் சூன்யமாதல் யாமெளிதின் யார்க் கும் புலனாமாறு இனிது தேற்றி யொழியவும் அஃதறி யாது வறிதே மறித்துமறித்துப் பிதற்றும் பேதாய் யா மீண்டு விடுக்கும் விடையை மனம்பற்றிக் கேட்பாயாக. அஃதாமாறு. அத்திகிரிமான்மியமென வொருநூ லுள தாயின் அந்நூலுள் வரும் படலமெல்லாம் சுருங்க வல் லது விரிய வைத்து அவ்வத்திகிரியின் பெருமை யிடை யறாது வருமாறு வருமன்றே இனி ஓரோவழி விரிய வாராதாயினும் சுருங்கவாதல் இடையறாது வருதலே வதற்கியல்பென்க. இனி அங்ஙனம் வாராக்கால் அஃ தம்மான்மியமென்ப தேலாமை யறிக. மான்மியமெனைத் திற்கு மிவ்விலக்கண மொக்கும் ஒக்கவே அவ்வாறே அச்சித்திரகூடமான்மியமும் சுருங்க வல்லது விரியவாத லதன்கட் படும் படலமெல்லாம் இடையறா துளதாதல் வேண்டுமன்றே இனி அஃதொரோவழி விரியவுளதா காதாயினுஞ் சுருங்கவாத லுளதாகலே அம் மரபாம். இனியங்ஙனமல்லாக்கா லஃதம்மான்மியமாதல் யாங்ங னம் யாம் மேலோதியவாறே படலம் ௧௪ தொட்டு ௨௮ காறுமுள்ளன. ௯௯ தொடங்கி ௬௧ன் துணையுமுள்ளன வாய படலங்களுள் யாண்டும் அச்சித்திரகூட மென்னு

மச்சத்தம் வரவேணுமின்றன்றே அஃதாக வவைவ அம்
மான்மியமாமாறு யாங்ஙனம்.

இனி அப்பெயர் வாவின்றேனு மவை யம்மான்மிய மேயாலெனின் அவ்வாறே பெயர்வரவின்றியும் அவை யஃதாமேல் நன்றேயோதினிர் நுமது நூலே யா மெமது மான்மியமென ஈண்டோதுதும். என்னை ஒன்று ஒன்றன் பெயர்வரவின்றியும் அம்மானமியமேயாமென்பது நுங் கருத்தாகலானு மதுபற்றி ஆண்டெமது பெயர்வரவின் றேனு மஃதெம்மான்மியமாதற் கேற்புடைத்தாகலானும். இவ்வாற்றான் சித்திரகூடமான்மியம் எமது மான்மியமா கவே நுமது மதம் கைவிட்டோடப்படுதலும் எமது மத மே நிலைபேறுடைமையு மினிதுபோந்து கிடந்தவாறு காண்க.

அஃதன்று ஆண்டைப் படலசரிதமெல்லாம் அம் மான்மியமூலமா யெழுந்து தூராந்நுவயம்படநிற்றல்பற் றியவை அஃதாதற்கு இழுக்கில்லை யென்னை அந்வயம் அணித்தினும் தூரம் வலியுடைத்தென்பது மீமாஞ்சை நூற்றுணிபாகலானெனின் ஈண்டு நீ யாதுமறியாதோதி னாய் ஆண்டுத் தூரமணித்தென்பன செய்யு ளொன்றி னும் அதனையடுத்துநின்ற செய்யுளினுமே யல்லது வே றல்லவென்க. அஃதறியாது நினதந்நுவயம் பலவேறு செய்யுள் கொண்டதொரு படலத்துமமையாது படலம் பலவேறு கடந்து அந்நுவயங்கோட லஃதன்மையானும் அல்லதூஉம் இஃ தவ்வந்நுவயத்தின் பாற்றன்மையானும் இருந்தவாற்றான் ஒருதலையா னெல்லாவற்றானும் சித்திர கூடமான்மியம் சூன்யமேயாம். இன்னும் யாமெடுத்துக் கொண்ட படலங்களுள் ஓரோவழி அப்பெயர் வரவுள தேனும் அதுவும் மான்மியமாதற்குரியமுறையின் வாரா மையின் அதனானும் அது மான்மியமாதற்கேலாமையின்

அதுபற்றியும் நங்கருத்து நிரம்பாமை யறிக. ஆபவாற்
றான் ஆண்டைச்சரிதத்துள் யாண்டுமெப்பெயர் வாராமை
யானும் ஓரோவொருழி வருமாயினும் அதுவும் பிறிதொ
ன்றன்பொருட்டாகலானும் அன்னபிறவாற்றானும் அது
நுனியமேயாமென்பது மனக்கோட்டம்விட்டு நுண்ணு
ணர்வு நடுவுநிலையு முடையராய் நோக்குவார் யார்க்கு
மினிது விளங்கும். இனி யவ்வாறன்றி மதம் மானம் மய
க்க முதலியனபற்றி பிதற்றுவார் ஒருவாற்றானுந் தெ
ருட்டற்பாலரல்லர் ஆகலின் அவரோதும் பழித்தோத்
தெல்லா மணிகலமாகவே யாங் கோடுமென்க.

இனி அரியரனிருவருந் தம்முள் தமதரமோ தரத
மோ ஒழிசமமோ என்னு மையப்பாட்டின்கண் முதற்
கண்பிறர் கூறும் பக்கம் பெறப்படுகின்றது. "உந்தியி
லயனையீந்தங் கவனைக்கொண் டுலகுண்டாக்கி அந்தநல்
லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்து தந்திடுமுலகினுக்குத்
திரிகர்த்தா தானேயாகி வந்திடுந் தோற்றமீறும் நிலைமை
யும் பண்ணுமாயன்" என்பதனானும் வேதத்துள் யாண்டும்
எழுவாய் இறுவாய் இடைவாய்களின் அரசத்தமின்றி
யரிசத்தமே எடுத்தோதப்படுதலானும் சுபாலமுதலிய
உபநிடமுடிவும் அதுவேயாகலானும் அரிஹரதாரதம்மி
யங் கோடலடாமையின் அவரியரரிருவரும் தம்முள் தம
தரமுடையவரேயாம். ஆகவே அவர்தம்முள் சமவியல்
புடைமை யின்மையும் ஓதாமே யினிதுவிளங்கும் என
இங்ஙனம் பிறர் கூறும் பக்கம் பெறப்பட்டவழி யதனை
மறுத்துரைக்கும் சித்தாந்தத்துணிபு கூறுதும். ஓதியவா
றே அரிக்கடவுள் அரக்கடவுளை அயக்கடவுளான் ஆக்
குவிக்குமாயின் அவ்வாக்குவித்தோன் ஆக்கியோன் றலை
யை ஆக்கப்பட்டோ னறுத்துழி மறித்தாக்குவிக்கமாட்
டாமை யென்னையெனக் கடாயினார்க்கு விடுக்கும் விடை

யாதுங் காரணகிலம். இதனுனே அஃதவன் தானுக்கமா ட்டாமையுந் தானே விளங்கும். விரிப்பிற் பெருகும். இதனை இன்னு மீண்டுரைத்தவாறு பற்றி விரித்துணர்ந்து கொள்க. அதுநிற்க.

இனி வேதத்துள் முதலிடை கடைகளின் எடுத்தோதப்படுவோன் அரனல்லன் அரியேயாமென்பது பற்றி யொருசிறிது ஆயுமுறைபற்றி யாப்குதும். அதுவருமாறு: அங்ஙனமே ஆண்டோதப்படுவோன் அரனல்லன் அரியே யென்பதற்குப் பிரமாண மென்னை. எமக் கஃதியாண்டு வரினும் பிரமாணமேயாம். நமக்கஃதுடம்பாடன்மையின் நமதாகம வேதங்களுள் யாண்டு வருமாயினும் எமக்குடம்பாடேயாம். அஃதங்ஙனம் வேதத்தின்மை மேலும் நமதாகமத்துமின்மையின் அது சூனியமேயாமென் றொழிக.

அஃதன்று வேதத்துள் யாண்டும் எழுவாய் இறுவாய்களின் அரியோமென வைத்து படிக்கப்படுமாலோ வெனின் அற்றேல் நின்னை யீண்டு வினவுதும் அது வருமாறு. ஆண்டுத் தேவர் மூவருள் வைத்து அயனரமொழிகளை யொழித் தரிமொழி மாத்திரையே யெடுத்து வைத் தோதற்கு நியாமக மென்னை. நியாமகமின்றி யோதல் யாது மேலாது அவ்வேத மோதுமுறை யோது நூலுள் அவ்வாறோதுக அங்ஙனமன்றி யோதற்க என விதிக்கப்படுதல் வேண்டுமன்றே ஆகலின் அவ்விதி யாண்டுளதென அஃதீண்டொருசிறிதாயுமுறையானுய்குதும் அஃதாமாறு அறிவோன் அறியவேண்டுவனவெல்லா மறிவுறுக்கு மறிவிப்போன் அறியப்படுவோன் அறிவிக்குந் தன்னை வழிபடுமுறையும் தானே அறிவுறாக்குமன்றோ. என்னை? அஃதறிவுறுத்தற் குரிமையுடைமையுந் தனக்கேயல்லது பிறர்க்கின்மையானும் தன்னினுயர்ந்தார் பிற

ரின்மையானும். அவ்வாறே யுயிர்க்குரிய வெல்லா முணர்த்து மவ்வேதந் தன்னை யோதுமுறையுந் தானே யுணர்த்து மென்பதே தேற்றம். அதற்குரிமை யுடைமையுந் தனக்கே யல்லது பிறநூற்கின்மையானும் தன்னின்மேல் நூலியாதும் யாண்டுமின்மையானும்.

இனி அவ்வேதப்பொருளையே விரித்துணர்த்துமாறெழுந்துநின்ற புராண நூலும் பிரமாணமேயாம். இனி அது வேதத்தின்மையில் புராணத்துமின்றேயாம். புராணநூல், பொருள்சுருங்கிய வேதப்பொருளை விரித்துணர்த்தற் கெழுந்ததாகலானும் அதனுணலேதவ்வேதத் துள்ளவற்றையே யுணர்த்துமல்லது இல்லவற்றையுணர்த்தாதாகலானும். இனி பிறநூலதற்குரியவல்ல வென்பது மேலோதினும் கடைப்பிடிக்க: ஓதுமாற்றான் வேத முதலிடை கடைகளின் அரிசத்தம்வருமென்பதற்கு யாதும் பிரமாணமின்மையி னது சூன்யமேயாம்.

அலேத லலதலதாம் ஆயினும் அலதாண் டுண்மை கண்கூடுபெற்றிக் காணக் கிடத்தலின் அதற்கதுவே பிரமாணமாலோவெனின் அற்றேல் நின்னை யீண்டொன்று வினவுதும் அதுவருமாறு அரிசத்த மாண்டுண்மைக்குப் பிரமாணமில்லையென யாமீண்டுரைத்து வைத்ததூஉம் அவ்வாறே கண்கூட்டின் வைத்து காணப்படுதலின் அதுவே பிரமாண மின்மைக்குப் பிரமாணமென யாமோதுதும். இதற்கு நீயிரோது மமைதியாது அலேதல் நுமதிவ்வுரை காட்சிப்பிரமாணமன்று அலதிதனின் வேறுமாகலின் அலதின்மைக்குப் பிரமாணமாவ தொன்றன்றுமெனின் நன்றேயோதினாய் நின்னோத்திற்கு மிலதொக்குமாகலானும் ஆகவே அலதவ்வுண்மைக்குப் பிரமாண மின்மையானும். இருந்தவாற்றான் அரிசத்தம் வேதத்துண்மைக் கியாதும் பிரமாண மின்மையின் அதனுள்

ஆண்டாண்டு வருவபோல்வ வெல்லாம் யாதும்பிரமாண மின்றி யிந்நூ லெவ்வாறு படைத்து மொழியப்பட்டது அவ்வாறே அஃதியாதும் பிரமாணமின்றிப் படைத்து மொழி கிளவியேயாமென்பது தெற்றென வறிக.

அற்றேலற்றற்றும் ஆயினு மவ்வரி யதுமுதன்மை யாமீண்டுப் பிறிதோராற்றானு மோதுதும் அதுவருமாறு அரசனுலாப்போதருங்கால் பலவேறு குழாங்குழாமாகச் செல்வாருள் அரசனாவா னின்னனென்பது ஆடை அணி யானை குதிரை முதலிய வரிசைகளா னறியப்படாது; என்னை அவைதாம் அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலாயினார்க்கும் பொதுவாகலானும் அன்றி யவ்வரச னுவகையுறுங்கால் அமைச்சர் முதலியோர்க்குப் பெருவரிசை யீத லுண்மையானும் அஃதொப்ப வேதத்து ளோதப்படும் பலவேறு தெய்வங்களுள் வைத்து பரம்பொருளிஃதென்பது பிறவரிசைகளாற் றுணியப்படாது: ஆயினும் முடியுடையனாதன் மேலும் குடைநீழற்கண் வருதன் மாத்திரையேபற்றி அவ னிவனென்பது துணியப்படும். அஃதொப்ப காரண மொழிகளுள் தோற்ற முதலியவற்றிற்கு காரணமாய் வைத்தோதப்படுதன் மாத்திரையேபற்றி பரம்பொருளாவததுவேயென்பது துணியப்படும். ஆகலாற் காரணப்பொருள் நாராயணப் பரம்பொருளே யென்பது சுபால முதலியவற்றுட் காணப்படுமென்க.

அஃதேல் உபநிடதமொருசாரவற்றுட் பொதுமை பற்றிக் காரணப்பொருள் ஆன்மா பிரமம் சத்து எனவும் சிறப்புமுறைபற்றி உருத்திரன் சிவன் இரணியகர்ப்பன் எனவும் இவ்வாறு வெவ்வேறு பெயரான் வைத்தோதவும்படுமாலோவெனின் அஃதன்று காரணப்பொருள் நாராயணபரம்பொருளென சுபாலமுதலியவற்றுள்

உலகமுதிக்குமுறை பெயர்த்துக்கொண்டவழி யோதப்
பட்டது. ஆகலின் மெய்ப்பொருளாவ ததுவே எனவும்
ஆன்மா பிரமம் சத்து என வரும் இத்தொடக்கத்துப்
பொதுப் பெயரெல்லாஞ் சாக பக்ஷ நயம்பற்றி நாரா
யண பரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்கும் அவ்வாறன்றி
காரணப்பெயரை யிடுகுறி யிலக்குமெனக் கோடுமேனும்
ஆகுபெயராயாதல் அல்லது சிவன் முதலிய பெயரெல்
லாம் மாயோ னாயிரநாமத்துள் வைத்தோதப்படுதலின்
இடுகுறியாயாதல் நாராயணபரம்பொருளையே யுணர்த்தி
நிற்குமெனவுங் கொள்ளப்படுமென்க.

அஃதற்றேல் மாயோ னாமமாய நாராயணன் முதலி
யவுங் காரணப்பெயராய் சிவபரம்பொருளையே யுணர்த்
திநிற்கும் ஆகலாற் சிவபரம்பொருளே காரணப்பொரு
ளென்னு முபநிடதங்களே வலியுடையதென மாறிக்
கூறிற் படுமிழுக்கென்னையெனின் அஃதன்று மாயோ
னாமங்களுள் எனையவெல்லாங் காரணப்பெயராய்ப் பிற
தொரு தெய்வத்தை யுணர்த்துமேனும் நாராயணநாமம்
இடுகுறியேயாமல்லது ஏனை நாமங்களைப்போலக் காரண
நாமமென்ப தேலாது. அஃதென்னையெனிற் கூறுதும்
நாரம், நீர்; அயனம், இடம்; நாரத்தை அயனமாகவுடை
யன் யாவன் அவன் நாராயணன் என வஃ தன்மொழித்
தொகையாய் அவ் விருமொழியுந் தம்மு ளியைந்தவழி
ரகரமுன்வரு நகரம் ஒருமொழிப்பாலதாயின் ணகரமா
ய்த் திரியும். ஆண்டு உயிரும் யகர வகரங்களுங் ககர
பகர வர்க்கமும் நடுநிற்குமாயினும் அவ்வாறு திரியும்.
இனி ரகர நிலைமொழிப்பாலதாக நகரம் வருமொழிப்
பாலதாமேல் இடுகுறியாமாயின் ணகரமாய்த் திரியும்
என்பதோத்தாகலான் நாராயண சத்தத்தைக் காரணச்
சத்தமாக்குவார்க்கு நகரம் ணகரமாய்த்திரியுமென்பதற்

கோத்தின்றென்க. அதுபற்றியன்றே சிவன் முதலிய நாமங்கள் போல உறப்புப்பொருள்பற்றிக் காரணப்பெயராய் பிறிதொருதெய்வத்தை யுணர்த்தாத சிறப்புநாமமாய நாராயணசத்தம்பற்றியே சுபால முதலியவற்றான் வைத்தோதியதூஉமென வுணர்ந்துகொள்க வென இங்ஙனம் பிறர் கூறும் பக்கம் பெறப்பட்டவழி யதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிபு போதப்படுகின்றது. பிரமப் பொருட்குச் சிறப்பியல்பாவது தோற்றமுதலியவற்றிற்கு காரணமாதன் மாத்திரையே யென்பதெமக்கு மொக்கும். ஆற்றலினன்றே பரமசிவனே பரப்பிரமமெனயாம் துணிந்தாமென்க. சுபால முதலியன காரணப்பொருளை யுணர்த்துமா றெழுந்தனவல்ல. உலகமுதித் தொடங்குமுறை யுணர்த்துமா றெழுந்தனவேயாம். இனி ஆண்டாண்டவைபற்றி யிடையே காரணப்பொருளும் உடனோதப்பட்டதென்க.

இனி அஃதங்ஙனமற்றி சுபால முதலியவற்றின் பொருண்மையா றுணர்ந்த காரணப் பொருளைச் சிறப்பு முறையா னுணர்தற்பொருட்டுச் சுவேதாசுவதரத்துள் அப்பரம்பொருள் யாது என முனிவர் வினவும் வினாவை எழுவாய்க்க ணெடுத்துக்கொண்டு அவ்வுபநிடதமெல்லாம் சிவபிரானுக்குரியசிறப்புநாமங்களான் அச்சிவபிரான் பெருமை விளங்க வெடுத்தோதுதலானும் உபநிடதமேனையவற்றான் எழுவாய்க்கண் இங்ஙன மெடுத்தோதப் படாமையானும் உபநிடதமேனையவற்றைநோக்க சுவேதாச்சுவதரம் வலியுடைத்தேயாம். ஆகலின் ஆண்டோதப்படுங் காரணப்பொருளாய சிவபெருமானே பரம்பொருளாமெனவும் காரணமொழி பேனையவற்றானோது நாமமெல்லாம் சாகபசுநயம்பற்றி சிவபரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்குமெனவும் நாராயணன் இரணிய

கர்ப்பன் முதலிய சிறப்புநாமங்களும் உறப்புப்பொருள் பற்றி காரணப்பெயராயாதல் அல்லுழி ஆகுபெயராயாதல் சிவபரம்பொருளையே யுணர்த்திநிற்குமெனவுங் கொள்க. ஆகலான் பிறர்கூறும் பக்கம்பற்றி மேற் பிதற்றுவார் பிதற்றெல்லாம் சுவேதாச்சுவதரம் முதலிய வுபநிடதங்களை யாயுமுறையானுய்ந்துணராத மடவோ ரோத்தேயாமென்றொழிக. இருந்தவாற்றானும் இன்னோரன்ன பிறவாற்றானும் எல்லா நாமங்களும் சிவபரம்பொருளது நாமமென்பதே வேதநூற்றுணிபாதல் ஆண்டு கண்டுணர்ந்துகொள்க. அது நிற்க.

இனி நாராயணனென்னு நாமம் மாயோற்கு இடுகுறியேயாதல் பற்றியன்றே இயைபுபற்றி சிவபரம்பொருளை யுணர்த்துங்கால் ஆகுபெயரெனக் கொண்டாமென்க. நாராயணநாம மிவ்வாறு மாயோற்கு இடுகுறியேயாய் நின்றே கங்கையினிடைச்சேரி யென்புழி போல் இயைபுபற்றி யாகுபெயராய் சிவபரம்பொருளை யுணர்த்துமெனக் கோடலின் ஆண்டு நகரம் ணகரமாய்த் திரிதற்கு இழுக்கின்றாம். ஆகலின் நாராயணனென்னு மொழி உறப்புப்பொருள்பற்றி காரணப்பெயராதற் கேலாதென்புழியும் அவர் கருத்து யாது நிரம்பாதென்பதாம்.

இனி யுண்மையால்நோக்கும்வழி நாராயண சத்தம் உறப்புப்பொருள்பற்றிக் காரணப்பெயராய் நின்றே சிவபரம்பொருளை யுணர்த்துமென்பது காட்டுதும் அஃதாமாறு நாரது தொகுதி நாரமென, தொகுதிப்பொருள் பற்றி அண்விகுதி பெறுதற் கோத்துண்மையின் அண் விகுதி பெற்று நிற்ப, அதன்மேல் யகரவிகுதி பெற்று அயல் நீண்டு நாராய். என நின்றவழி யதுவும் பகுதித் தன்மைப்படுதலின் அகரவிகுதிபெற்ற ணகாரந் திரிந்து

நாராயண என நின்றவழி வினைப்பெயர் விகுதியின்றி நின்ற நகரம் ணகரமாய்த் திரியுமென்பதோத்தாகலின் நகரம் ணகரமாய்த் திரிந்து நாராயணன் என ஒருசொல்லாய் உயிர்த்தொகுதியை யொருங்குநிற்கு மென்னும் பொருட்டாய்க் காரணப் பெயராயவாறு காண்க. இவ்வாறு நாராயணநாமம் லகார டகார இத்துக்களையுடைய அகாரவீற்றுமொழியாதல் பற்றியன்றோ நாராயணீ யெனப் பெண்பாற்கண் நகர பகர இத்துக்களையுடைய ஈகாரவிகுதியிற்றுன் யாண்டும் வழங்கப்படுவதூஉ மென்பது அஃதகாரவிகுதி ஈற்றுமொழியெனக் கொள்ளாக்கால் நாராயணீ யென்புழி ஈகாரவிகுதி பெறுதற் கேதுவின்மையறிக. விரிப்பிற் பெருகும். இனிக் காரணப்பொருள் இரணியகருப்ப னென்பானையு மிங்ஙனமே யோதி மறுக்க.

அஃதேல் அஃதாமாயினும் பாரதத்துள் "அனைலொளிப் பகவனுஞ்சிவனுக் கருத்தனையா" என்றதென்னையெனின் அஃதயோகத்தைத் துபசரித் தோதியவாறெனக் கொள்க. ஆண்டு ஆன்மாவென்பது அந்தரியாமிப்பொருட்டாமெனின் அஃதாண்டவில் பேரொளிப் பகவனென வுயர்த்தோது மோத்தோடு முரணுமாறறிக. ஆண்டு யோக்கதருமத்துள் "ஆதலாலெனக் கான்மாவெயா முருத்திரனை முன்னர்க் காதலாற் பூசிக்கின்றேன்யான்" எனக் கண்ணனெடுத்தோது மோத்துள் அவனுன் வழிபடற்பாற்றுந் தெய்வம் அந்தரியாமியேயாகலின் அவற்கான்மா உருத்திரனென்பது அந்தரியாமிப்பொருட்டாமெனக்கொள்க. அது நிற்க.

இனிக் கருமகாண்டத்துள் விண்டு பரமன், அங்கி அவமன், ஏனைத்தேவரெல்லாம் அவ்விருவர்க்கு மிடையாயுடையரென வைத்தோதியது ஒருசேவாக்கி விசேடத்

துள் அவியேன்றுகொள்ளுரு முறைமைகளை விண்டு மூர்த்தி யேன் அங்கி பிந்தியேன் ஏனைத் தேவரெல்லா மிவ்விரு வருக்கு மிடைவாய்ப்படுவ ரென்னும் பொருட்டாம். ஆக லான் ஆண்டு வரும் பரம் அவம் என்பன முறையே ஆதி யந்த மென்னும் பொருளவாதல் காண்க. இனி அங்ஙன மன்றி ஆண்டு விண்டு பரமன் அங்கி அவமனென்பவற்கு முறையே எல்லாத் தேவரினும் விண்டு மேம்பட்டவ னெனவும் அத்தேவரெல்லாரினும் அங்கி கீழ்ப்பட்டவ னெனவும் பொருள் கொள்ளின் அது வேதத்து ளங்கி தேவர்க்கெல்லா மேலாயினனென வாண்டாண்டோது மோத்துக்களோடு முரணுமென்றொழிக. இங்ஙன முன் பின் முரணுதவாறு பொருள்கொள்ள வறியாது விண்டு ஆன்மா வென்பதனும் விண்டு பரமனென்பதனும் விண்டுவிற்கு முதன்மைகோடல் யாதும் பொருந்தாமை யறிக இன்னும் இங்ஙனம் வருவனவெல்லா மிவ்வாறே யோர்ந்துணர்ந்துகொள்க இதனும் பரம்பொருள் பரமசிவனே விண்டுவல்லனென்பது தெற்றென வறிக.

இனிப் புராண பாரதங்களுள் அரியயற்குக் கீழாக வைத்து உருத்திரப்பெயரா னெடுத்தோதப்படு முருத் திரன் மகாருத்திரனாய பரமசிவனல்லன் நிலைவினை தோ ற்றவினைகளை நன்கு நடாத்தற்பொருட்டுச் சங்காரருத் திரன் கூறாய் அரியயர்மாட்டுத்தோன்றிய நீலலோகிதன் முதலிய தோற்ற வுருத்திரர்களேயா மென்பது பராசர புராண முதலியவற்றுட் காண்க.

இனி அதர்வசிகை முதலியவற்றுள் சிவபிரான் தே வர் மூவரையுந் தோற்றுவித்தன னென்பதொப்ப வவ் வாறு குணமூர்த்திகளை யெடுத்தோதாது அவர் தம்முள் தம்மை யொழித்தொழிந்தா ரிருவரையுந் தோற்றினு

ரென வோதுதலின் தனித்தனி யவர் மூவரும் முதற்கட வுளாகாமை யறிக.

இனி சங்காரக்கடவுண்மாட்டுத் தமோகுணகாரிய மாய வுறக்க மயக்க முதலிய காணப்படாமையின் அஃதவர்க்கு இயற்கைக்குணமன்று அத்தொழிற்பொருட்டு எடுத்துக்கொண்டதொரு செயற்கையேயாமெனக் கொள்க. இனி உறக்க மயக்க முதலியன நாராயணற்குள வென விதிகாசபுராணங்களுட் படிக்கப்படுதலின் தமோ குணம் அவற்கு இயற்கையெனவும் சாத்துவிககுண முடையனென வோதுமாறு காத்தற்றொழிற்பற்றியாய செயற்கையுமாமெனக் கொள்க.

இனி அவற்கு அத்தொழிலும் பிருதிவி தொடங்கி பிரகிருதிகாறும் வியாபித்துநிற்கும் பிரதிட்டாகலையின் காரியமேயென்க. நிவர்த்தி முதலிய வைங் கலைகளான் வியாபிக்கப்படும் தத்துவபுவனங்கட்கு முறையே அயனரி முதலியோ ரைவரு மதிகாரிகளென வோதப்படுதலின். இனி பிரகிருதிக்கு மேலுந் தத்துவபுவனங்களுளாதல் உபநிடதங்களுள்ளும் படிக்கப்படுமாகலின். அது றாஞ் சிவாகமப் பொருளொன்றல் யாதுமேலாமை யறிக அதுநிற்க.

இனி தில்லைவனத்தினிடையாய் சிவகாளிகள் நாடகமாடுதற்கேற்றதொரு சித்திரகூடஞ்செய்கவென்பதனை பொருசிறிதாய்ந்து இஃதித்துணையே யொழிதுமென்பது சித்திரகூடஞ்செய்வது யாதன்பொருட் டென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு நாடகமாடுதற்கெனவும் அஃது யாவ ராடுதற்கேற்றது என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து சிவகாளிகளாடுதற்கேற்றதெனவும் அஃதென்ன மெத்துணைத்து. ஒன்றோ பலவோ வென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு ஒன்றெனவும் அது நாட்டின்கட்டோ காட்டின்

கட்டுடை வென வொருதலைப்படாது பலதலைப்பட்டவழி அஃதொரு தோசவாய்த்தன்று வனத்தின்கண்ணதென பொதுமையின் ஓதின் அஃதிஃதெனத் துணிவு பிறவாமையின் பலவேறு வனங்களுள் வைத்து அஃது யாண்டைத்து என்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு தில்லைவனத்தின் கண்ணதெனவும் இனியஃததனுள் அகத்ததோ புறத்ததோ வென்னு மையமொழித்தற்கு இடவாயெனவு மோதப்பட்டன அது நிற்க.

இனி அச்சித்திரகூடம் சிவகாளிகள் நாடகமாடுதற் கேற்றதெனவே அஃதவரொழித்தொழிந்தா ராடுதற்கேற்றதன்றென்பது தானேபோந்துகிடந்தது. அஃதேல் ஆண்டு பிறராடுதற்கேலாதென்னு மருத்தாபத்தியான் பிறர் பாடுதற்கேற்குமென்பது பெறப்படுமாலோ வெனின் நன்றே யோதினுப் அதுவே எங்கருத்துமாகலான்: என்னை அரனாடுங்கால் அரி யாண்டுப் பாடி முழவியம்புமெனச் சுருதி,மிருதி புராண விதிகாசமியாண்டும் யார்க்கும் புலனாமாறு மிகப் பெரிதும் முழங்கி யொழிதலானென்பது. இதனானே அரனாடு மாட்டத்துக் கேற்ப அரி பாடும் பாட்டுடையனென்பது நம்மனோரனைவர்க்கு மொப்ப முடிந்தது. அல்லாஉம் "முன்னம்பல ரடிதேடவு முடிதேடவு மெட்டா பொன்னம்பல நாதன் கழல்" எனவருதலின் அதூஉம் முன்னோரனைவர்க்கும் ஒப்பமுடிதலின் அதுபற்றி யாசங்கை யென்னையென் றொழிக. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகுமாகலின் சுருங்கவைத் துரைக்குதும் இஃதரிக்குரிய தன்மைக்கு நின் வாய்மொழியே யமையுஞ்சான்றாகலி னத்திருத்தில்லை அவற்குரிமையுடைத்தன்மையும் அரற்கே யுரிமையுடைத்தாதலு மொருதலையான் யாதும் பிறழாது போந்து கிடந்த பொருளென்பது தெற்றென வுணர்க. அற்றே

லற்றற்றாக. சித்திரகூடம் சிவகாலிகளாடுதற்கேற்றதென்பதுபற்றி அஃதவர்க்கே உரியதாகலின் அரிக்குரியதன்றென்றதொக்கும். ஆயினும் அஃது அரியேயவல்பற்றியாயதாமாகலின் அஃதரக்குவித்த வரியே பெரியனென்றாமோ வெனின் என்றும் என்னை அஃதேதல் அவ்வரியாலயமாக்கு நீயிரனைவரும் அவ்வரியினும் பெரியராதல் வேண்டுமாகலான். இதனானே ஸ்ரீ மன்றின் திருப்பணிவிண்டுதிருப்பணியென்பதற் கவர்வாய்மொழியே அமையுஞ் சான்றாயிற்று பிறவுமன்ன.

இதனானே சிறப்புற்றோங்கும் தில்லைத்திருச்சித்திரகூட க்ஷேத்திர தீர்த்த மூர்த்தி மான்மியங்கள் காந்த உத்தரத்தும் வராகத்தும் பௌடிகத்தும் பிரமாண்டத்துமாகப் புராணங்கள் நான்கில் புகழப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பிரமாண்ட புராணத்துள் க்ஷேத்திரகாண்டத்தில் ௧௮ அத்தியாயங்களால் ௨௪௩௭ சுலோகங்களாக பிரமன் நாரதாதியர்க்கு விரித்துக்கூறிய இந்தத்தில்லைச்சித்திரகூட மான்மியத்தை சில ஆண்டுகட்குமுன் புதுவை எ. வை. இலக்கணகவி ஸ்ரீமான் ராமானுஜ நாவலர் ஆகிய எமதாசிரியர் ௨௦௯௦ செய்யுட்களால் புராணமாக தமிழில் பாடியருளினர் என்னும் பெயரு மொழிந்துபோகலின் யாம் எம்பெயர்கொண்ட அமரமாய் வைகும் நாதொப்பரும் பெருவிட்டினை யுற்றனமென்க. அது நிற்க. ௨௪௩௭ சுலோகத்துள் ௪௦௭ ஒழித்து ஒழிந்த ௨௦௯௦ சுலோகங்களை ௨௦௯௦ செய்யுட்களாய் பாடியருளும் வல்லமை இலக்கணமுடையார்க்கல்லது இலக்கணமுடையார்க்கேலாது அது நிற்க. மான்மியங்கள் அத்தியாயங்களால் சுலோகமாக பிரமன் நாரதாதியர்க்கு விரித்தோதியதென்பது. ஒரு மரம் வாளால் கூறாக தேவதத்தன் எச்சதத்தனுக்கு வெட்டினதுபோலும் என்னும்

அனுமானம்பற்றியும் அது வெறும்புத்தோத்தேயாமென்
பதுதெற்றெனவறிக. இனி புராணத்துள் க்ஷேத்திரகா
ண்டத்தில் அத்தியாயங்களால் சுலோகங்களாக பிரமன்
நாரதாதியர்க்கு விரித்தோதியதெனவே ஆண்டு மேல்
இலதாய இம்மான்மியத்தினைப் பிரமன் புதுவதுபடைத்து
வைத்தனனென்பது பெறப்பட்டது அஃதேல் நீயிர்
மேல் இந்நூல் எம்மாற் புதுவதுபடைக்கப்பட்டதென்ப
தனோடு முரணும்போலுமெனின் முரணாது அது புது
வதுபடைக்கும் அறிவு யாதுமின்றிய நீயிர் இங்ஙனம்
படைத்தலாலன்றே இஃதிங்ஙனமாயதூஉ மென்பது.
ஆகலின் நமக்கு முரணுவது யாது அஃதெமக்கு முர
ணின்மையாமாறு காண்க. என்னை நமக்கு முரணுவது
எமக்கு முரணாமையும் எமக்கு முரணுவது நமக்கு மு
ரணாமையும் இந்நூல்முறைபற்றி யுணரக்கிடத்தலின்.
அது நிற்க. இன்னும் சித்திரகூடமென்னும் இச்சொல்லு
மின்றிச் சூன்யமாதல் யாண்டும் யார்க்கும் புலனாமாறு
அச்சுமுகத்தானெழுந்த பிரமாண்டபுராணம் பற்றியும்
அறியக்கிடத்தலின் அது பசுமரத்தாணிபோல் நாட்டப்
பட்டவாறு காண்க. இனி புராணம் ஏனைய மூன்றனுள்
காண்டம் அத்தியாயம் சுலோகம் இவற்றைச் சொன்
னார் கேட்டார் இவரென வோதாமையின் அதுபற்றி
யவை சூனியமாமாகலின் அதனானும் இது சூன்யமாதல்
வச்சிரகவசம்போல் நாட்டப்பட்டது. இன்னும் புராண
மாகப் பாடியதெனவே அது மேல புராணமாகாதுள்ள
தென்பதூஉம் ஆகாததனைப் புராணமாகப் புதுவது
படைத்தார் என்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க. பிறவு
மன்ன. ஆகலின் அது சூன்யமாதல் யாதும் பிறழாமை
தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. இவற்றையெல்லாம் ஈண்டுரை
த்தவாறுபற்றி தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. இனி அத்தி

யாயம் ௧௮ படலம் ௬௧ ஆதல்பற்றியும் அன்னபிறவாற் றானும் அது சூனியத்திற் பிறழாமை தெற்றெனவறிக பிறவுமன்ன.

சூன்யத் தேற்றம் ஒருவாற்றான் முற்றியது.

வாழி.

அரியபரப் பொருளன்று ளாடிடுதற் கேற்றபெற்றி
பெரியபரப் பொருடனக்காப் பேறுதிருப் பணியாற்ற
வுரியபரப் பொன்மன்றங் கோங்கிவிளங் கிடும்யார்க்குந்
தெரியபரப் பொதுவாழி வாழியரி செயல்மாதோ.

முற்றிற்று.

